

भारत सरकार
GOVERNMENT OF INDIA

राष्ट्रीय पुस्तकालय, कलकत्ता ।

NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

वर्ग संख्या

Class No.

पुस्तक संख्या

Book No.

श्री ५०/ N. L. ३८.

RECEIVED—514—59/10/62, 14 LML (F5)—26-2-70—(10,000).

ஐசுவரிய சக்கரம்

மகாத்மா காந்தியால்
“பால பாரத”த்தில் எழுதப்பட்டதன்
மொழிபெயர்ப்பு

சென்னை
கனேஷ் கம்பெனி
1922

விலை ரூ. 8.

051000007370TAM

050

சுவாமிநாதர் பரிபாட்டு

Ta

4 AUG 1965

301.153

G 252a

SHLF LISTED

சுவாமிநாதர் பரிபாட்டு, திருவருங்கோட்டை, சென்னை.

பதிப்பாளியர் உரை.

—101—

“அரிய நாகரிகங்களுக்கும் ஆதாரங்களுக்கும் உதவியுள்ள பூதமாயிருக்கும் அடிப்படை எதுவோ அதுவே நான் கொண்டிருந்தது; அக்கருத்தை நிறைவேற்ற ஆதி உதவியாகியிருக்கும் அடிவேரிலைப் பற்றுமாதே அழகு; அவ்வேருக்கு அந்நி சந்தி வேர்க்களில் அருளிர் பாய்ச் சமீபத்து காலக் கிரமத்தில் அவ்வேரானது துளிர்த்துச் செழித்துப் பெருகிப் பெருமரமாகத் தலையெற உச்சந்தாளத்திலிருந்து உலம்புதற்கேற்ற கண்ணீர்மாத் தருவதில்லு” என்னும் உண்மையைக் கைப்பிடித்த உத்தமரான மஹாத்மா கார்த்தியடிகளின் ‘ஐசவர்ய சக்கர’த்தை அழித்திடும் இனிய அருந்தமிழ் உலகத்தார்க்கு இன்றேனும் அர்ப்பணஞ் செய்வ அரிய சமயக் கிடையாதக் கண்டு அசமகிழ்கின்றோம். ஐசவர்யத் திற்கு ஆதாரபூதமான சக்கரத்தை ஜன்ம தேசத்தவர் கைக்கொண்டு வந்து ஆசரிக்கும் பக்தத்தில், உலகத்திற்கு உத்தரணம் ஏற்படுமென்று அடித்தடித்துச் சொல்லும் கன்மை வாய்ந்த மஹான் கார்த்தியடிகளின் கருணைப் பிர பாவமானது ஆங்கில பரணையிற் சொரிய, அதனைத் தமிழில் ‘தர்ஜனா’ செய்து தமிழர்க்குத் தரவேண்டுமென்று யாம் முனைந்தெழுந்தோம். அந்தப் பெருங்காரியத்தைக் கைபெற்றிய நம் கண்பர் காலீதியின் பயனுத்சினைபுக லேந்தது. அது காரணமாக அவர் ‘தர்ஜனா’ செய்த கிரதியினை மத்தோர் முறை ஒத்திட்டிப் பார்க்கச் சந்தர்ப் பானுகடிகள் கிடைமாமற்போயின. ‘செய்வன

திருத்தச் செப்பவேண்டியதன் ஆவனியைத்தைக் கைக் கொண்டதனாலேயும், அதன் மீதிருந்த பேராவலியே கெடபவன் என்று நாம் மதித்ததனாலேயும், இவையுந் தாமதஞ் செப்பவனாதெனக் கருதி உள்சபடி அச்சிட்டு ஊரார் நலம்பெற்றுப்பும் பெருமேகங்கொண்டி இதனை முன்னிடனாலும். இங்கனம் முன் கொண்டதில் உண்டான கெடம ஸாத்தியங்கன் பல; என்றாலும் குற்றத் தைத் தள்ளிக் குணத்தையே கெடப்பது காரியவாதி களின் இயல்பாதலால், இந்த 'ஐசவர்ய சக்கர'த்திலுள்ள அம்சங்களைக் கையாளும் அறிவரும், இந்நூலிற் பிலமுயேதேனு மிருக்கக் காண்பாராயின், அதனைப் பாராட்டாது காலநிதியினால் மேந்த விரியை பெற மதித்து, கைத்தடன் போற்றிப் பலன் பெறுவாராக.

சென்னை, }
26—9—1922. } கணேஷ் கம்பெனி.

பொருளடக்கம்.

மேலுட்சு சாமாங்கலை நீக்கல்	1
கொபத்—கதேசியம்	4
கயராஜ்ய ரகசியம்	7
புதிய சகாப்தம்	
(புதி துவஜேந்திர நாத் டாக்டர் எழுதியது)	14
கதேசியம்	17
பஞ்சாயில் கதேசியம்	27
கதேச பண்டசாலை	30
செல்வ விஷயம்	32
கிலக்கஞ் செய்வதெப்படி	41
கைராட்டினத்தின் கானம்	43
கைத்தறியும் யந்திரசாலையும்	48
கைதூதும் கைநெசவும்	53
தூவிழைப்பது	58
கைதூல் தேவை	62
தூவிழைத்தல் கடமை	65
தூற்கும் கடமை	68
கைராட்டினத்தின் பேரதம்	69
கைராட்டினத்தின் தொணி	71
கேதலில் கைராட்டினம்	76

பஞ்சத்திற்குப் பரிசுரம்

அறிவுறுத்தல்	77
கைராட்டி னத்தின்விசேஷம்	85
செல்வச்சக்கரம்	88
கைராட்டி னம்	92
மாநிலி செசவுபாடசாலை	95
மெல்லிய கத்தின் பலன்	105
கைநத்திகள்	107
கைநாலைப் பாவுபாடுதல்	112

ஐசுவரிய சங்கரம்

1. மேனாட்டுச் சாமான்களை நீக்கல்

ஒத்தழைபாமைத் திட்டத்தின் முதல்படியான அம்சங்களைக் குறித்த அன்று சென்னைக் கடற்கரை மகாநாட்டிலே விளக்கச் சொன்னேன். நான் கூறிய வாதங்களுக்கு ஸ்ரீமான் கஸ்தூரி ரங்க ஐயங்கார் விடை தந்திருக்கிறார். ராஜாங்கப் பட்ட மறுத்தலைத் தவிர்த்து, மற்ற எந்த அம்சத்தையும் அவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இதர அம்சங்களை விடுத்து, அவைகளுக்குப் பதிலாக மேனாட்டுச் சரக்குவிலக்கை மேற்கொள்ளலா மென்பது அவருடைய யோசனை. மிக்க திறமை வாய்ந்த பிரசித்த புகழ்ஞானியான ஸ்ரீமான் ஐயங்கார் மேனாட்டுச் சரக்கு விலக்கை வற்புறுத்துவதால், நான் அவ்விஷயத்தைப் பற்றிச் சிறிது சொல்லித்திரவேண்டும்.

முதலாவதாக, பிரிட்டிஷ் சாமான்களை விலக்கல் ஒரு தண்டனை போலாகும். ஒத்தழைபாத் திட்டத்திலே அதற்கு இடங்கிடையாது. எனவேயில், தன்னலப் பரிந்தியாகம் ஒத்தழைபாமைக்கு அடிப்படையாகும். தமிழ் அந்தியாகம் பரம உடையுமாகும்.

இரண்டாவதாக, ஏதேனும் தண்டனையான காரியஞ் செய்வதாயின், அக்காரியம் சந்தியில் சூலதாசையும், கருதிய பலனைத் தட்டாமல் தருவதாகவும், திருக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட மனிதரிடமிடம் மேற்கொள்ளின், மேனாட்டுக்காரக்கு விலக்கு பலனற்ற தாவியும்; பலனில்லாமல் போயின், திருப்தி தாது; ஆனால், ஒத்ததழையாமைத் திட்டத்தின்படி, ஒவ்வொரு காரியமும் திருப்தியைத் தரும்.

மூன்றாவதாக, மேனாட்டுச் சர்க்கரை விலக்குவதென்பது அனுபவத்தில் அடியோடு ஈவாதகாரியம். ஏனென்றால், வட்சப்பிரபுக்கள் உடனே தங்களை வட்சோப வட்சக் கணக்கான திரவியத்தைத் தியாகஞ் செய்வ வேண்டியவரும். ஒரு வட்டில் தனது வேலையை நிறுத்தி விடுவதென்ன, அல்லது ஒரு பட்டதாரி தன் பட்டத்தை விட்டுவிடுவதென்ன, அநியமமானால் ஒரு தந்தை தன் மக்களின் கல்வியைத் தியாகஞ் செய்வதென்ன, — ஆகிய இவைகளை விட, ஒரு வியாபாரி தன் வட்சக்கணக்கான தனத்தைத் தியாகஞ் செய்தல் மிக்க கஷ்டமாகும். மேலும், வியாபாரிகள் இப்போது தான் ராஜ்ய விஷயங்களில் ஓரத்தை காட்டத் தயிர்வாட்டிருக்கிறார்கள். ஆதலின் அவர்கள் இன்னும் கோவழித் தனமாகவும் உஷாராகவும் உள்.

ஒத்ததழையாமைத் திட்டத்தின் முதல் படியான அட்சக்கள் யானைப் பந்தியை வென்றால், ராஜ்ய விஷயங்களில் எடுபட்டவர்களைப் பந்தியாவே, இலர்கள்

பலவருஷங்கால நாளில் விஷயங்களில் காலம் கழித்
தவர்கள். இவர்கள் ஒருமனமாகக் கூடித் தியானஞ்
செய்வதற்கு உன்னதத் தயாராயிருக்கக் கூடியவர்கள்.

பிரிட்டிஷ் சாமான்னை விலக்குவதாயின், தேசத்
தாசனாயரும் சேர்ந்து ஒரே காலத்தில் விலக்கென்,
பலன் கிட்டும்; இங்கிலேயல், அங்காரியத்தை மேற்
போட்டுக் கொள்ளாமலே இருந்து விடவேண்டும்,
அவ்விலக்கு ஒரு கோட்டையை முற்றுகையிடுவதற்கு
சமமானம். கோட்டையைக் குலைப்பதற்குத் தேவையான
வீரரும் கருவியும் இருந்தால் மாதிரியும், முற்றுகை
போடலாம். ஒரு மனிதன் தன் கை நகரத்தினால் மதில்
கவரைச் சுரண்டின், அதனால் ஒன்றுமும் பலவிராது.

ஒரு பட்டதாரி தன்பட்டத்தை விடின், பட்ட மனி
த்தவனுடைய பரஞ்சோரமற் கையைக் கழுவி விட்
போமென்று அவன் பரம திருப்தியடையலாம்; பிற பட்
தாரிகள் தம் பட்டத்தை விடாதிருப்பினும், பட்டத்
தை விட்டவனுக்குப் பாதகமிராது.

பரவஸ்து பகிஷ்கார மென்பது தண்டனைபைக்
கருதியதாகும். ஆகவே ஒத்துழையா இயக்கத்துக்கு
அது அனுபவத்தில் ஒத்துவராது. தண்டிக்க வேண்டு
மென்ற உணர்ச்சியிருப்பின், அது சமது வசிக்கூறா
கவக்கூட்டும் அடையாளமாகும். இந்த உணர்ச்சி நன்
கின், கதிமோட்ச வழி தடைப்படும்.

தியாக உணர்ச்சியோ வெளியில், சமது வறுக்
குறாவைத் தொலைத்து விடவேண்டுமென்ற திட புத்தி

ய்ப்பெற்றது. ஆகவே திபாகஞ் செர்வீசுருக்கும் திபாகஞ் செய்பும்படி ஐண்ட்ரீவோருக்கும் அது சன்மை தரும். எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக மற்சூர் விஷயம் அதாவது, இந்தியா தனக்கேற்ற வண்ணம் உலகுக்கு ஒரு புத்தி புகட்டவேண்டும், சந்தேசத்துக்கு இடமான மேலாதி வழியைப் பின்பற்றினால், உலகினுக்கு ஒரு புத்தி புகட்ட முடியாது. மேலும் திபாகமோ கேவலம் பணத் தைப் பற்றிப்பதாக முடியும். ஆதலால் திபாகம் மாசற்ற தாகவும், எடவுள் கண்டு களிப்பதாகவும், இருக்க வேண்டும்.

2 கிலாபத்—சுதேசியம்

ஒத்ததொழுக இயக்கத்தில் சுதேசியத்தைச் சேர்த்தால் அவ்வியக்கத்திற்கே வலனம்வருமோ என்னலோ என்றையுற்று அகரமனதோடுதான் ஆதரித்தேன். ஆனால் மெளலானா ஹமீத் மோஹனி நமக்கு அதி லுள்ள கிடமான நம்பிக்கையைப் போதித்ததன் பவனாக, என்னிடம் அவர் இனங்கச் செய்தார். ஆயினும், அவ் கிரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்ததற்கு அவருடைய காரணமும் என்னுடைய காரணமும் முரண்படும். சமயச்சாமான்கள் பாலுற்றையும் விலக்கிவிட வேண்டு பென்று அவருக்கு காரணமென உண்டு. நான் அதை ஆதரிப்பவனல்லன். ஏனெனில் அது அசாத்தியமான

காரியம், பததேச சாமான்னவிலக்கும் முயற்சி பயன்
படாமற் போய் விட்டபடியால், அதற்கடுத்த படியாக
அவர் கதேசியத்தை ஆதரித்தார். கதேசியத்தை ஒத்
தையுடைய இயக்கத்தில் ஏன் சேர்த்தேன் என்றால்,

ஆத்மதியாகத்தை வகுப்பித்த ஏற்பட்ட சித்தா
யிதியே ஒத்துழையாமை. எந்த ஜாதியானது பரிபூரண
தியாகத்துக்கும் பக்குவ மடைகிறதோ அது நிகரற்ற
உள்ளத பதவிக்கு வரும். தியாகம் எவ்வளவு பரிசுத்
தழுள்ளதோ அவ்வளவு சிக்கிரம் பலன் கைக்கெட்டும்.
கதேசியந்தான் ஒவ்வொரு ஆண் பெண் குழந்தைக்கும்
பரிசுத்த ஆத்மதியாகத்தை மேற்கொள்ள இடத்தரு
கின்றது. கிண்பத்திற் கிழைத்த அநிபாயத்தை நீக்கு
வதற்கு கந்தேசத்தினர்க்குள்ள கைக்கத்தையும் மனப்
பான்மைமையையும் அளக்கும் கருதியாகவு மிருக்கிறது.
அடிப்படைபயுள்ள இச்சிறிய தியாகஞ் செய்யவும் கம்
தேசம் உணர்ச்சி பற்றிருக்கிறதோ? இன்னும் மேலாட்டு
காகிரித்தில் மயங்கி ஜப்பான் பட்டுக்கும் பிரஞ்சு சரி
கைக்கும் ஆற்றில் சல்லாத் துணிக்கும் அல்லற் பட்டி
மதியழிந்த நிதியிழப்பரா; அல்லது அதற்குப் பதிலாக,
கம்மவளால் கைத்தறிவிலே கைதூல் கொண்டு வெப்பப்
பட்ட சாதாரண நாட்டுக் கதர் ஆடைகளைத் தரித்த
கந்தி பெற மாட்டார்களா?

கோடிக்கணக்கான கம்மவர் சிவமத் துணிகளை
உடுப்பதற்கும் படுப்பதற்கும் கையாளவதையிட்டுக்
கதர் ஆடைகளையே தரிக்கத் தீர்மானிப்பது, கைக்கு

வேண்டிய யாவற்றையும் அளிக்க வல்லக் குன்று வன்மை யும் ஒத்துமையும் இலையற்ற தியாகமும் சித்தித்தகிப் பன வென்பதற்கு அத்தாட்சியாகும். நம் நாட்டி ஐக்கிய ததை இதைவிட மேலாக எதைக்கொண்டு புலப்படுத்த முடியும்?

இத்தகைய நிலைமை மனோ சாஸ்திரத்தாலாவதன்று; என்னதான் பக்தி இருக்கட்டும், ஊச்சமிருக்கட்டும், உழைப்பிருக்கட்டும், அந்த ஐக்கியநிலைமை ஒருவனாக மாத்திரம் அடைபடக் கூடியதன்று. இத்தியாவெங்கும் கதர்ஜவாகிக் கடைகளை ஏற்படுத்திவிட்டாலும் பயனில்லை. ஆனால் அவ்வப்போது புதிது புதிதாகக் கதர் உற்பத்தி செய்து, தேவையான இடங்களுக்கு அனுப்பி, சரிசம மாக எல்லாருக்கும் கிடைக்கும் வண்ணம் பரவச்செய்ய வேண்டும், அவ்விதம் செய்தால்தான் சிதேசியம் வேருன்றிப் பரவும். கதர் உற்பத்தியைப் பாருங்கள். ஸ்சக்கணக்கிலுள்ள நமது பெண்மக்கள் அனைவரும் தம் தம் வீட்டிலேயே தூக்குற்த வேண்டும். அதற்குப் பஞ்ச முதலியவற்றை அவரவர் வீடு தோறும் சென்று கொடுத்து துற்றின் அன்னலை விலைகொடுத்து வாங்கிச் சேகரிக்க யோக்கியமாயும் உண்மையாயும் உழைக்க வல்ல ஊழியர்வேண்டும், தூக்குற்தவேண்டுமானால், ஆபிரக்கணக்கான கைராட்டினங்கள் தேவையாகும்.

இதனால் என்னவேசிடும்? பரம்பரையாக செய்த வந்த கைக்கோளரிடம் கைதுலைக்கொடுத்து மீண்டும் அவர்களைத் தம்முடைய பண்டைத்தொழிலுக்குத் திரு

ப்பி, அதைபே அவர்கள் மேற்கொள்ளுமாறு தூண்ட
கூறியும், ஒத்துழையா இயக்கத்தில் கதேசிபத்தைச்
சேர்த்தளவாய் இதுவே. இதை அஸ்சிபமாக எண்ணி
விடக்கூடாது. ஒவ்வொரு இந்தியனும், வேறு எதுவும்
தன்னால் செய்யமுடியாமற்போவிலும், சுதாரப் பரலச்
செய்வதற்கு முன்பு, உற்பத்தி செய்வதில் ஊக்கத்தைச்
காட்டினால், கதேசிபத்திற்காக ஏதோ சிற்தளவு அவ
னும் பாடுபட்டவனானான். இதுவகையில் உற்பத்தியான
சுதாரப் பரலச்செய்வதில் மாத்திரம் கவனஞ்செய்துந்
தினால், அது பிரயோகவமேயில்லை.

3. சுயராஜ்ய ரகசியம்

“கதேசியம் மிகவும் முக்கியம், விவரமாக இன்
தும் அதிகமாகத் தியாகம் செய்யவேண்டும்,” என்று
காங்கிரஸ் மகாசபை வற்புறுத்தி விருக்கிறது. இது
சரியே.

சென்ற ஒன்றரை ஆற்றாண்டாக இந்தியாவிலிருந்து
ஏராளமாகப் பணங்கொள்ளை பேரய்க்கொண்டிருக்கிறது;
இக்கொள்ளைக்கு அனுகூலமாகவே, அதைச் சண்டு
செய்தோ இந்தியர் இருக்கும் வகையில், தேசம் சுதந்திரம்
பெறமுடியாது. மேலும் சாக்கு விலக்கென்றால்,
பரதேச சூதகரை நீக்குவதுதான். அன்னியதேசத்

துணியினுத்தான் மிகக் கொண்டு போகிறது. இக் கொண்டு வரும்படி நாம் விட்டிருக்கிறோம். வருஷத் தோறும் இதற்காகக் கொண்டு போகும் பணம் 60 கோடி. அக்கொண்டுவரத் தடுப்பதென்னும் பெருங் காரியத்தினாலேயே சுபராஜ்ய மடைபலாம்.

அன்னிய தேசத்திலே துணிசெய்வோரின் பேராசையைத் திருப்தி செய்யக்க இந்நியாவை அடிமையப்படுத்திவிட்டனர். எல்லா இந்நியா கம்பெனிகளும் ஆதி ஆங்கில வியாபாரக் கூட்டத்தார் இங்கே ஊர்நகரிலில், கமக்கு வேண்டிய ஆடைகளை நாமே தயாரித்து வந்தோம்; மற்றும் ஏராளமாக ஏற்றுமதியும் செய்து வந்தோம். இப்போது ஆடைக்காக இந்நியர் அன்னியரிடம் கையேந்தி நிற்கின்றனர். இந்நிலைம எப்படி வுண்டாயித் தென விரித்துரைக்க வேண்டியதில்லை.

நாம் நம் ஆடைக்காக அன்னியரிடம் கையேந்தி நிற்கக்கூடாது. இந்நியர் முனைவராயின், நமக்கு வேண்டிய ஆடையினத்தையும் நாம் தயாரித்துக்கொள் ளமுடியும். மில்லில் தயாராகும் துணி கம் தேவைக்குப் போதாது. அக்குறைவை நிறுத்திக்கப் போதமான நெசவுகாரர் இருக்கின்றனர், கமக்கு வேண்டிய துணியினத்தையும் நெய் அவர்களால் ஆகும். மில்லில் தயாராகும் துணிகளின் அளவை விட நெசவுக்காரரே அதிகமாகத் துணி செய்கின்றனர். இது பலருக்குத் தெரிவாதிருக்கலாம். அன்னிய ஆடைகளை விலக்கிப் பன னாடையும் உபாயம் பாடுதலில், துணின் உற்பத்தியை

அதிசுப்படுத்தவேண்டும். இதற்கு நாட்டினத்தில் துணி
முறுத்தால் தான் ஆகும்.

பலன் தரத்தக்கதாக விலக்கவிருக்க வேண்டாம்;
அன்னிய தேசங்களிலிருந்து ஆடை தருவிப்பதை வியா
பாரிகள் நிறுத்தியிடவேண்டும்; ஏற்கனவே இங்குள்ள
சமையத் துணிகளை வேறிடங்களுக்கு அனுப்பிவிற்றுவிட
வேண்டும். பஞ்சை எராளமாகக் குவித்து வாயமடைய
வேண்டுமென்று முயலுவதை விட்டுவிடவேண்டும்; பஞ்சை
அனைத்தையும் கம் உபயோகத்திற்காக நிறுத்திக்
கொள்ள வேண்டும்.

மில்சொந்தக்காரர்கள் தமது மில்லுகளை வயத்
துக்காக நடத்தலாகாது; தேசியப்பொருள் மூலத்தால்
மென்று மதித்து நேர்த்தியும் எண்ணமுமான தூல் துற்
பதை விடுத்து, சுமக்குத்தேவையான துலியை துற்க
வேண்டும்.

குடும்பிகள் நேர்த்தியான ஆடையில் ஆசையைக்கக்
கடாது; நேர்த்தியான ஆடை உடலை மூடிவதில்லை, வெண்
மைக் கதர்வுகளின் நேர்த்தியையும் மிருதுவையும்
மதிக்கவேண்டும். ஓர் உலோமி தன் தனத்தை செய்பது
செட்டாய்க் கையாளுவானோ அப்படியே அனைவருள்
செட்டாய்த் துணியை உபயோகிக்கவேண்டும்.

உடை விலையுமாய்த் தங்கள் ஆசையையும் மனப்
போக்கையும் குடும்பிகள் மாற்றிக் கொள்கிறும், நெசவு
காரரின் உபயோகத்திற்காகக் கிலர் துணிமுத்துத்
தானாகவேண்டும், ஒவ்வொருவரும் தன்ஒய்வு நேரத்தில்

பிரிபத்தினுலோ பணங்கிடைக்குமென்ற உபேராவதி
 னுலோ தாற்கவேண்டும். நூற்றாண்டான் நெசவுகார
 ருக்கு தாலகப்படும்.

ஈமோ பாரமார்த்திக வுலகத்தில் முகிணந்திருக்கி
 ிறும். இப்போதுள்ள காலம் ஈரமான்யமான கால
 மன்று. கிசேஷமான காலங்களிலே வரமான்யமான
 அதுவக்காநீ நிறுத்தி விடுவதுண்டு. ஒரு வருஷத்திலே
 ஸ்வரராஜ்யம் பெறவேண்டுமானால், வேறுஎந்த கிஷயத்
 தையும் கவனிவாமல் காரியத்திலேயே கண்ணுபிறக்க
 வேண்டும். ஆதலின் மனாவருக்குளம்சொல்லது என்ன
 மென்றால் ஸாதாரணப் படிப்பை ஒருவருவும் நிறுத்தி
 வைக்கன்; கூட தூலிழைப்பதில் காலத்தைச் செலவி
 ண்கன்; தேசமாதாவிற்று அதிமிகுத ஸாழியம்; ஸ்வரா
 ஜ்யப்போருக்கும் அது பெருமுயற்சியாகும். புத்தகாலைத்
 திலே துப்பாக்கியையும் பிரக்கிரவையையும் செப்பவே
 எல்லாத் தொழிற்சாலைகளையும் அதிகாரிகள் உபயோ
 கப்படுத்தினர். இந்த மும் ஸ்வரராஜ்ய புத்தத்தினோ தே
 சத்தின் கலத்திற்காக எல்லாத் தேசியப் பாடசாலைகளும்
 கணசாலைகளும் ௭ தூலிழைக்குந் சாலைகளாக ஆக
 வேண்டும். இந்தத் தொழிலினால் மனாவருக்கு எந்த
 கஷ்டமும் ஏற்படாது. இங்கே கூடவாழ்வும் ஸ்வர
 மதிப்பும் கிடைக்கும்படியான வழியேற்படும்.

இந்தியாவிலே துணிப்பஞ்சம் உண்டது. இப்பஞ்
 சத்தைப் போக்க உதவிசெய்தல் புகழத்தக்கவேண்டியாம்.
 அந்நியதேச தூதர் உபயோகிப்பது பாவமாயின், சிறே

சிய நூல்விருத்தியை அதிகப்படுத்தியது புண்ணியச் செய னாகும், அவ்வாறு அதிகப்படுத்தினால் அன்னிய நூல் கிடைக்காததால் ஏற்படக்கூடிய தேவையை ஈடு செய்ய ளாம்.

நூலிழைத்தல் அவ்வளவு முன்பியமாகும், ஏனா ளுக்குப்பணம் கொடுத்த ஏன் நூலிழைக்கச் செய்யக் கூடாது? சொவு, தச்ச முதலிய வேலைகளைப் போல நூலிழைத்தல் ஜீவஜீனாபாயத்திற்கு ிருளுதொழிநக ளுள்ளதும் இருந்ததில்லை. பிரிட்டிஷர் இந்நேசத்திலே காலடிவைக்குமுன் நூலிழைத்தல் ஸ்திரீகளுக்கு ஒப்பு நேரத்தைக் கழிக்கும் கொளவமான தொழிலாயி ருந்தது.

சுமக்குள்ள காலத்திலே ஸ்திரீகளுள் அத்தொ ழிலைப் பாப்பி விடமுடியாது. தேசமாதாவின் கட்டளை வையடுத்த கூடத்தல் பள்ளிக்குப்போகும் லபவர்களுக் கும் பெண்களுக்கும் மிக்க அலபமாகும். நூலிழைக்கும் தொழிலானது மனிதர்களுக்கோ, மாணவர்களுக்கோ கெளரவக் குறைவானதென வாகும் மதிக்கவேண்டாம். அதுமுன்னம் ஸ்திரீகளின் பிரத்தியேக கைத்தொழிலா யிருந்தது. ஏனெனில் அவர்களுக்கு அதிக ஐயுநேரம் இருந்து வந்தது. நூலிழைப்பதில் ஷெட்யில்லை. அது இன்பமானது. ஆதலின் ஸ்திரீகளே நூலிழைத்தவந் தனர். நூலிழைப்பதால் ஸ்திரீகளின் சம்மார்க்கம் பெரு கும்; பஞ்சத்துக்கும் பசிகாரமாகும்; விலையும் மலிவாகும். இதிலையராஜபாக்கியமும் இருக்கிறது. அன்னியதேசத்

த்துணி பெர்ப்போனது என்ற பேயப்பட்டத்தில் எம்முன்
 னோர் மயங்கி விழ்ந்துகிட்டனர். அதற்காக நாம் செய்பது
 கடவுட சாதாரணமான தவம் தூலிவைப்பதே. பள்ளிக்-
 குச் செல்லோர் தூலிவைப்பின் அத்தொழிலுக்கும்
 தோஷமும் ஏற்படும். அதர் ஆடையே பரவருக்கும் பிடித்-
 தமான ஆடையாகவும் வந்தாலும், தன்னுடைய குழர்-
 கை தூற்றதூலிய ஆடையை எத்தரயாவது தகப்பனா-
 வது அணிவாதிருப்பாரே ! மாணவர் தூலிவைக்கும்
 தொழிலில் கவனஞ் செலுத்தின், நெசவுக்காரருக்கும்
 சவனம் ஏற்படும். பஞ்சாபியரோ சேனியில் சேர்ந்து,
 அங்கியதெசத்துக்குப் போய் கிரபாதிக்கோக் கோல்-
 லும் வீரர் என்ற தொழிலில் இருக்கின்றனர். அத்தொ-
 ழிலிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கவேண்டுமெனநால் நெச-
 வுத்தொழிலை அவர்களுக்கு அளிக்கவேண்டும். தேசிய-
 பாடசாலைபிலே புதியதான நான் என்ன ஏற்படுத்தப்-
 போகின்றேன் என்று பல மாணவர் என்னைக் கேட்டி-
 ருக்கின்றனர். தூலிவைப்பதையே ஏற்படுத்தப் போவ-
 தான அவர்களுக்கு நான் சொல்லியுள்ளேன். அபராஜ்ய-
 மடைவதற்கு இடைசெலுத்துள்ள காலத்திலே தூலிவைப்-
 பதினும், இன்னும் சில காரியங்களிலுமே நாம் கவனம்
 செலுத்திவாகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மூன்றாம்
 அட்டைடமாக இருந்ததற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்வது
 போனதும், அபராஜ்யம் ஏற்பட்டதும் புதியபாடங்களைப்
 பழக்க அப்பொழுதுதான் மாணவர் இன்னும் மிக்க நிற-
 வுடையும் தகுதியும் பெறவர்.

முன்னேற்றத்திற்கு முட்டித் தட்டிப் போகா
நான் முயலுகிறேன், மிலுதுகளைப் போக்கி கைதுசினியைப்
பார்ப்பும், கைநெசவையுமா கிண்கூட்டப் பார்க்கிறேன்.
மயில் கண்ணடிகளை மிதித்து காட்டுக்கூட்டம் வண்டுகளைப்
பிரபலமாக்க முயலுகிறேன். பந்திர சாதனங்களை
அடிபோலி ஒழித்துக்கிடவா விரும்புகிறேன். கில பதி
திரிகாசிரியர்களும், பிரமுதர்களும் அவ்வாறு என்
கூடக் கேள்வி கேட்டிருக்கின்றனர். அவைகளுக்கு என்
பதில் என்னவென்றால், பந்திரங்கள் தொலைத்துவிடின்
அதற்காக நான் அழமாட்டேன். அது மகத்தானதோர்
விபத்து என்றும் நான் கருதமாட்டேன். எனினும்
பந்திரங்களைத் தொலைத்துக்கிடவேண்டுமென்பது எனக்
குக் கருத்திலில்லை. என் கிருப்பம் வருமாறு:—மில்களி
வின்று தயாராகும் னூதும் துனியும் போதாமல், இந்
தும் அதிகமாக அவை உண்டாக வேண்டும். இத்தியாதி
விருத்தி வெளியே அனுப்பப்படும் விகிதாப வசதிகளை
காண பணம் கிற்சேவேண்டும். அப்பணம் நம் குடும்பங்
களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும். தேசத்தினர் தம்சொது
ஒப்புவேர்த்தில் தாவிழைந்தகாமம் போயின் அங்கனம்
செய்யமுடியாது. அங்கனம் செய்ப வேண்டின், தாவி
ழைப்பதை ஒரு ஜீவவேடுபாபமாகக் கொள்ளாமல்
போயினும் ஒருகடமைபாகவாவது கருதி அதைப் பிர
பஸ்ப்படுத்தவேண்டும்.

4. புதிய சனப்த உதயம்

தாவிழப்பதிலும் செல்வதிலும் சலபமான வழி
மையிற் பிதபவப் பித்த மகாத்மா விரும்புகிறார். அவ்விரு
புகம் தற்கால நாகரிகப் பயனாகிய சிக்கலான யந்திரசாத
னங்களைப் போக்குவதாம். ஆகவே அது குற்றமாம். இவ்
வாறு அவரது தொழில்களில் சிலரும் குணதோஷிகளில்
சிலரும் கூறுகின்றனர். அவர்களுடைய சூதேபத்துக்கு
காரணம் என்ன? அச்சலபமான வழிகள் என்னிலைமைச்
சான முன்னோக்குக்கு அதுகூலமல்லவாம்; நாகரீகத்
தின் சூரம்பப் படிக்குத் திரும்புவதாகுமாம்.

பந்திரசாதனங்கள் வரவர வளருவதையும் பந்திரசா
தனத்தொழில்முறை வறுமையையும் கண்டு அவர் கண்டிக
கிறார். இது கனவுகான்போனின் பைத்தியச் செயலாகு
மெனவும் அதுபயத்தில்கூடவாத லகழிபகர்த்தரளின் சாரிய
மெனவும்பலர் தோஷஞ்சொல்லுகின்றனர். இத்தோஷம்
விரோதமே. ஐரோப்பிய ஆத்தத்தின் மகாகோரத்துக்
கும், பந்திரசாதனத்தொழில் முறையின் மானக்கேடுமே
கும் காரணமான நாகரிகத்தினிடம் அவர்களுக்கும் பிடிப்
புதது. வக்காலத்திலும் நிலைநிற்கும் லண்ணம் செய்வ
தற்கு இந்தத் தற்கால நாகரிகம் அவ்வளவு விரும்பத்தக்
கதா?

மனித சமுதாயத்தின் சரித்திரத்தை நோக்கின் ஒவ்
வொரு நாகரிகமும் ஓரளவு உச்சந்தானம் அடையும்,
அப்பால் அடிபோடுமறையும்; ஏனெனில், புதியதாகவும்

இன்னும் உயர்ந்ததாகவுமுள்ள நாகரிகம் உதிக்கவேண்டும்.

உரோமர்களின் வீரத்தையான நாகரிகம் உதித்ததின்படி அதற்கு முந்திய பாபிலோனிய நாகரிகம் மஹயலாயிற்று. அப்பால் தற்கால நாகரிகத்துக்கு இடங்கொடுக்க, உரோம நாகரிகம் நசித்தது. எனவே, ஒவ்வொருநாகரிகமும் மஹயத்தான் வேண்டும். பழைய அமைப்பு அடிபோடு நசித்தாலன்றிப் புதிய உயரிய அமைப்பை ஏற்படுத்த இயலாது. புதிய அமைப்பு நிலைபாடு பழைய அமைப்பின் சேஷமும் போகவேண்டும்.

தற்கால நாகரிகத்தைப் பற்றியோ வென்றால், அது அடிபோடு தவறிப் போய்விட்டது; கல்லறைக்குப்போகுத்தருவாயிற்றுவிடுக்கிறது. காலத்தின் குதிரை அங்கைமே கூறுகின்றன. ஆதலின் இயற்கையிலேயே தற்கால நாகரிகம் சிதறிப் போனையில், அதை இழுத்துப்பிடித்து வைக்க என் முயலவேண்டும்? அங்கிதம் முயலாமிடத்து அது சரித்திர போதனைக்கு முற்றிலும் மாறும்.

எல்லாவித நாகரிகத்துக்கும் பேர்போனதாயுள்ள எத்தமுயற்சியையும் ஆகரிக்க வேண்டாமோ? இனிபுதிக்கப்போகும் பாரமார்த்திக நாகரிகம் தனக்குரிய நிலத்தில் இளம்பும் வண்ணம், மகாத்மா காட்டும் நேரான வழியை நாம் மணக்கவிட்டால் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

வாழ்வு பாரபோயின்மீது இருக்க வேண்டும். பாதநிரல்தனமும் சிக்கலாலில்லாமல் கலையாடுக்களென

இம் என்ற அளர் வற்புறுத்தினும்புதல் இனிவரும் புதிய சோப்த உற்பத்திக்கு மிக அவசியம். வருங்கால நாகரிகத்திலே எல்லாருக்கும் சமமான வாழ்வு உண்டாகும். சூப்பாயத்திற்கும் பாலோபத்திற்கும் இடமாய் இவற்றைக் கைக்கும் மாருகவுள்ள வாழ்வு அடிப்போடு வேரற்றுப் போகும்.

பாலோபமற்ற கலப் வாழ்வே பாரமார்த்திக முதிர்ச்சிக்கு அனுகூலம். ஆதலின் இதற்கு முன்னிருந்த நாகரிகத்தக்கெல்லாம் உயர்ந்த நாகரிக காலம் வரப்போகிறது. இதற்கு கலப்பான வாழ்வை நாம் மேற்கொண்டுவேண்டும். மேலோட்டி நாகரிகம்போய் விடுகிறதென்றும் அஞ்சவேண்டாம். ஒருசேலத்தில் வன்மை பெற்றிருந்த நாகரிகங்களுள்லாம் அப்பால் விழுந்து மடிந்து போகிறதென்றன. இது சரித்திர அனுபவம்.

பாபிலோனிய நாகரிகம் உன்னதப்பதவியடைந்த பின்பு நாகரிகமேலிலையென்னும் வண்ணம் அது மறைந்தது. உடனே உரோமநாகரிகம் உதிக்கலாயிற்று. உரோமநாகரிகம் உச்சந்தரம் மடைந்திருந்த காலத்திலே அது பாபிலோனிய நாகரிகத்தின் உயர்பதவியையிட மேலாக விருந்தது. அவ்வாறே நான் தற்கால நாகரிகமும். இத்தற் கால நாகரிகம் குளிய மாளுலன்றி, பாரமார்த்திக வாய்ப்புக்காகக் கொண்டு புதிய நாகரிகம் பக்குவமாய்ப் பரவுவதற்கில்லை. எல்லா நாகரிகங்களும் உதிக்கும் காலத்தி லிருந்த நிலைமக்கு தற்கால நாகரிகத்தையும் கொண்டு வந்துவிட முகாந்தர காலத்தி லுண்டாகிறது என்று குற்றம்

துறையே சிலைகளும் சரித்திரத்தை வேக்குவாராக, புதிய
சொப்பதம் உதிக்கும் தருணத்தில் எம் இருக்கிறோம்,
நேர் வழியைக் காட்டும் தலைவர் அவர்தான். மற்றவர்க
ளோ மேலாட்டமாகச் சந்தை நிலைநாட்டியும்புதிருக்கன்,
அவர்கள் எப்படி இருக்கின்றனரென்றும், பட்டுப் போ
கும் செடியின் வேலில் நீர் ஊற்றாமல் நிலையில் நீருற்றும்
தோட்டக்காரன் போலிருக்கின்றனர், மகாத்மா காந்தி
போல வேலில் நீர் ஊற்றிக் களைக்க வைக்கிறார்.

சுதேசியம்.

“காசாட்டினத்தின் காளம்” என்று நான் ஒருநிலா
சம் எழுது, அதன்மேல் ‘விடர்’ பத்திரிகை ருணகோஷம்
உதரியுள்ளது. மேலும் நான் கருதாத விஷயங்களை வெள்ளம்
அது எந்தவிடேயல் கமத்தியிருக்கிறது. ஆதலின்கதேசி
யத்தின் உண்மையான விசேஷத்தை அறிந்துகொள்ள
தப்பிப்பிராயங்களை கிவவற்றைப் போக்கவேண்டும்.
மித்துணியையும் மித்துணியும்போக்கிக் கைதாணியும்,
கைகொணையையும் கிவநிறுத்திவிட நான் முயதுகிறேனும்,
முயன்று முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டை போடுகி
றேனும். அம்மாதிரியான முயற்சியெதுவும் நான் செய்வ
தில்லை. மிக்குளுடன் எனக்குச் சச்சரவு இடையாது. என்
துண்டை கருத்துக்கள் மிகவும் கவனவனவை, கருவு
மொன்றுக்கு கம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் தேவையுள்ள

மொத்தத்தில் பாதிவரவுக்குக் குறைவான தானியமே நாம் தயாரிக்கிறோம். கமக்குத் தேவையான பஞ்ச அங் வளவும் இங்கேயே விரை நெறு. இப்பாணக்கும் கங்காஷ்ய ருக்கும் வட்டோப ஸ்சச் கணக்கான பஞ்ச மூட்டைகளை நாம் அனுப்புகிறோம். அனுப்பி அதனாலாகிய தானிய மின்மே பெறுகிறோம். எனினும் தானியமழப்பதானும், கைசெய்யசெய்வதானும், கமக்கு வேண்டிய அளவு தானியம் தானியமும் காமே தயாரித்துக்கொள்ள முடியும். இந்தியாவின் முக்கியத் தொழிலாகிய கிவசாயத்தா டன் ஓர் துறைத்தொழில் அவசியம் வேண்டும்.

உட்சக்கணக்கான ஜனங்களுக்கு தானியமழப்பது துறைத்தொழிலாக முடியும். ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன் அது தேசியத்தொழிலாக இருந்து வந்தது. கையினால் தானியமழப்பதையும் கைசெய்யவும், யந்திர சாதனங்களும் பணக்கஷ்டமும் அழுக்கெய்ட்டன வென்பது உண்மையல்ல என்கு இந்தியா கம்பெனியின் ஆதி ஆங்கில வியாபாரக்கூட்டத்தினரின், சன்மர்க்கர்க்கோடான கிசேஷ உபாயமே தொழில் அழுக்கெய்ட்டது. கைசெய்க்காதர் கள் கடைமடாதி பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டினர், அத் தேசியத் தொழிலை நாம் உயிர்ப்பித்தவிடலாம். மிஸ்து கள் அதிகப்பட்டு அதனால்தானிக் குறைவை நடு படுத்திவிடமுடியாதது. கையினால் தானியமழப்பதையும் கைசெய்யக் கொண்டு நாம் அக்கஷ்டத்தைப் போக்கி விடலாம். இந்த ஜீவனோபாயம் நிரும்ப ஏற்பாட்டின் வருஷந்தோறும் கும்பேசத்தினிருந்து போகும் அறுபது

கோடி ரூபாயை இங்கேயே கிறத்தனாகும். ஸ்டாக்கைக் கானம்நீரிவரு அத்தனம் கிடைக்கும்படி செய்வனம்; இந்தியாவின் பரம ஏழ்மைக்கு ஒருமிதத்தில் சுதேசியம் பரிசாரமாரும், மகழயில்லாக் காவத்தில் டோரும் கஷ்டந் கைப் போக்கவும் அது சாதனமாகும். அங்கிதம் உயிரு ப்ட ஸ்ரான்செலிஷயங்கள் அவசியம், அவையாவன:—சுதர் துணியில் ஜனங்களுக்குப் பலன் உண்டாகும்படி செய்வ வேண்டும். அநோடுபட்டபோட்ட பஞ்சை விநியோ கஞ் செய்து இழைத்த துணைவாக்க ஒரு சலபவேண்டும். . ஒருவருடும் சிலர் சந்தடிவின்றி வேலைசெய்ததால் உர்ஜுரத்திலே பல்லாயிரக்கணக்கான ம்நீர்களுக்கு அநேக ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கலாயிற்று.

தங்கள் குழந்தைகளுக்குப்பால் வாக்குவது போன்ற காரியங்களுக்கு ஈன்தோ றும் சில அனாதைகிடைக்கிறதே பென்று அவர்கள் சந்தோஷப்படுகின்றனர்.

'சீட்' பத்திரிகை சொல்லியிருப்பினும், சர்க்கரைத் தொழில் அம்மாதிரி ஆகாது. கமக்குத் தேவையான அளவு சர்க்கரை செய்யப்போதுமான கரும்பு இங்கே கிடைப்பில்லை. சர்க்கரைத்தொழில் ஒருவரும் தேசியத் தொழிலாக இருத்ததில்லை. இந்தியாவில் தயாராகும் சர்க்கரைகளை அன்னியதேசச்சர்க்கரை அமுக்கிபட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. மரவா இந்தியாவிலே சர்க்கரை அதிகம் தேவையா இருக்கிறது. ஆதலால் வெளிபிடம் கனிவிருந்து சர்க்கரை தருதிக்கொடுக்கின்றது. ஆயினும்

அன்னிய தேசத் துணியினால் எவ்வளவு பணம் கொண்டு போகிறதோ அவ்வளவு பணம் சர்க்கரைபாக் போகவில்லை, சர்க்கரை உற்பத்தியை அதிகமாகவேண்டி யோனால் கரும்புச் சாகுபடியைச் சான்றிதழினால் கிருத்திசெய்யவேண்டும். கரும்பைப் பிழித்து சுத்தஞ் செய்வ பத்திரங்களும் வேண்டும். எனவே சர்க்கரைத்தொழில் பழைய கதேசியத்தொழிலுக்கு மாறுபட்ட நிலையிலுள் ளது. கதேசியச் சர்க்கரையை உபயோகிப்பது சங் கததான். கதேசத்தனியை உபயோகிப்பதோ பித்த அலசையான அலசியம்.

கதேசியம்

சென்ற 18 மாதகாலமாக கதேசியப் பிரசாரம் கூடு மானவகையில் ஏற்பாடான ஒழுங்குடன் நடந்து வரு கிறது. அதனால் கடைத்த பலன்கள் ஆச்சரியமாய் உள்; சர்க்காருக்குத் தரும் இடமாகும். பஞ்சாயத், மதராஸ், பம் பாய் ஆகிய இவ்வித டகானிகளிலே கதேசியம் வறுவாய் விட்டது. அன்னிடங்களிற் கையினால் தூவிமுத்தலும் கொடி செய்தலும் அரசர விருத்தியாகி வருகின்றன. இதற்குமுன்னர்தலேயும்செய்திராத ஏழைத்திரிகளிற் பலருக்கு ஆபிரக்கணக்காய் பணம் கடைத்திருக்கிறது. இத்தகைய இன்னும் அதிகமாக தேவை நடக்கவில்லை

பெயர்ஞாள், உழைப்பவர்கள் இன்னதஞ்ஞாயே அதற் குக் காரணம்.

சுதேசியத்திலே மூன்று வகையான சபதங்களையும் சுதேச பண்டசாலைகளையும் பிரபலப் படுத்தியதனால், சுதேசிய உணர்ச்சி ஒங்கியிருக்கிறது. அப்போது சபதங்களிலே ஒன்றுமட்டும்தான். அல்லாமல் துணி சிறப்பிக்காகப் பண்ட சாலைகள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்த இனிமேல் முடியாது. சுதேசியப் பிரகாரக் காரணமாக நூலும் துணியும் கிடைப்பதில்லை; எனவே, நூலும் துணியும் அதிகமாக உற்பத்திபராமற் போயின், சுதேசிய நோக்கம் ஈடேறமாட்டாது. தேசத் திற்கு உண்மையான பலன் கிடைக்கவேண்டின், சுதேச சத்துணியையே அணியவேண்டுமென்று ஜனங்கள் ஒரு தந்தொட்டிக்கவேண்டும்.

சுதேசியத் துணிகளும் வரவாக்கெம்பி அதிகரிப் பதற்கு ஏற்றவாறு அதிகத் துணி கிடைக்கும் வண் ணம் வழிதேட வேண்டும். இதற்கு ஒருவழி யின்று களைப்பெருக்குவதே. ஆனால், முதலாளிகளுக்கே உதவி தேவையின்பின், யின்றுகளில் தயாராகும் துணிகளை விட் அதிகமாகத் துணிகள் தேவையென அவர்களுக்குத் தெ ரியும். யின்றுகளும் புத்திகல் போல் இளம்பி விடமுடியா. வெளியிடங்களிலிருந்து வந்திரக்கல் வந்துதானாவேண் மும். துணிகெயுக்காக இதரதேசங்களிலிருந்து வந்திரம் வருவதை இந்தியா எதிர் நோக்கியிருப்பின், உண்மைய

யில் சென்ற நிலையிலே இந்திய சந்திரம் பெறமுடியாதது.

ஆதலால் மிகப் பரிசுத்தமாகவும், ஜனங்களுக்கு அனுகூலமாகவும், கதேசியத்தைப் பரப்பவேண்டி, ஊதாவிழைப்பையும் செவ்வையும் ஈம் வளர்க்கவேண்டும், அய்யிதம் தயாரான தூளையும் துணியையும் கிரமமாக விநியோகிக்கவேண்டும் கொஞ்சம் பத்தியும் உழைப்பும் இருப்பின், அதுகாலத்தில் ஆரும், ஒவ்வொரு குடும்பமும் தனக்கு வேண்டிய சரப்பாட்டைத் தானே தயார் செய்துகொள்ளுகிறது. அப்படியே தனக்கு வேண்டிய தூளையும் தயாரித்துக்கொள்ளலாம், ஒவ்வொரு வீட்டாரும் தம் உணவைத் தாமே தயாரித்துக்கொள்ளலாம், சரப்பாட்டுக் கொப்புகள் பிரபலமாக இருப்பதுபோல், மிஸ்து களும் பிரபலமாகலாம்.

சரப்பாட்டுக் கொப்புகள் தற்செயலால் நுட்பப்படினும், ஈம் மெய்யால் வாடோம். மிக்கவாடாதுபடியேருட்டார் தடைசெய்துவிடினும், கைசெவும் தூளும் இருப்பதால், ஈம் நிர்வானிகளாக ஆய்விடமாட்டோம்; செறிவு மூலத்திலும், குழந்தைகள் ஏற்பாடும், திடமாகும் இருப்பின், மீண்டும் ஈம் பொருளாதா சந்திரம் அடைந்துவிடலாம்.

எனவே, உண்மையான கதேசியம் எது? ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சரட்டினம் நுட்பப்படுத்தும், ஒவ்வொரு குடும்பமும் தனக்குரிய தூளைத் தானே தேடிக்கொள்

வதுமாகும். பஞ்சாபிலே பன்னிரண்டு அம்மைமே
செய்கின்றனர். கமக்கு வேண்டிய ஆடையினத்தையும்
காம் தயாரிக்க முயலாமற் போனாலும், கோடிக்கணக்
கான தொகையை மிச்சம் பிடிக்கலாம். கை
தூலிழைப்பையும் கெசனையும் அதிகப்படுத்துவதுதான்
கதேசியமேயன்றி வேறன்று. கைதூலிழைப்பையும்
கெசனையும் காம் மேற்கொள்ளாமற் போயினும் உள்
மையான கதேசியம் என்னவென்றாலது உணர்ந்து கொ
ள்ளவேண்டும்.

* காத்திக்குல்லாய் தரிப்பதை இந்தியாவின் பண்டகத்
தனிலே அதிகாரிகள் தடுத்து வருகின்றனரென்
பது பிரசித்தம். பிரதாரிலே ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட்டான
வர் பாதேசத்துணி விற்கும்படி ஆட்சனை அனுப்பின
தாக நான் அறிவேன். தார்வாரில் பெர் வாக்விசிப்
மிஸ்டர் பெயிண்டர் என்பவரோ ஓர் அதிகரை வெளி
விட்டிருக்கிறார்.

அதாவது:— கெஸ்டருக்கும் கில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்
ரேப்டிக்கும் உட்பட உத்திபோகஸ்தர் அனைவரும்
ஜனங்களுக்கு என்ன உணர்த்தவேண்டுமென்றும்,
தேவைக்குக் குறைவாகவே இந்தியாவில் தனி
தயாராகிறது. ஆகவே அன்னிய ஆடைகளை விலக்குவ
தும், கொளுத்துவதும், வெளியிடக்கூடுக்கு ஏற்றமறி
செய்வதும், கிடையை மிகவும் எற்றியிடும். இந்த விநி
பேற்றத்தால் ஒழுக்கினமும் கொள்ளையும் கூடும்.

இந்தப் பண்பவனுக்கும் பாத்திரம் கவர்ன்மெண்டன்று, மின்ட்ரர் கார்டியின் பிரசாரமாகும்.

இன்னும் அந்த அறிக்கையிலே இரண்டு விஷயங்கள் உள்; அவ்விருண்டிலும் கதேசியப் பிரசாரத்தை எதிர்ப் பதற்கான வழிகள், அனல் மகாநாடு கூட்டுவதற்கும், பதிஷ்காரத்திற்கு எதிராகவுள்ள கிவாபாரி:ன் குறிப்பிட்ட காலத்திலே கலெக்டரின் காரியாலயத்திற்கு வருவதாம். கொள்ளைக் கவர்ன்மெண்டாரோ இன்னும் கிதித்திர மால் அறிக்கையிட்டுனர். இந்த அறிக்கைகளின் போக் கமென்ஸ் வெண்பத வெளிப்படை, பதிஷ்காரத்தை ஆத ரிக்கவேண்டா மென்று கிவாபாரிகளையும் வாங்கு வோ ரையும் அப்பாய்ப்பித்தவர்களும், அப்படியானால் அறி க்கைகளை வெளியிட அதிகாரிகளால் கருதப்படாத அளவு ஜனகதந்திரத்தைச் சில்கை அநிகாரிகள் பறி த்துகிடுவர். என்குளும் இப்படியுத்தலைக் கண்டு ஜன க்கள் மயங்கிவிடமாட்டார்கள்; அதிகாரிகள் எதிர்ப்பு பதிஷ்கமாலோ, அந்தரங்க மாகலோ, கௌரவமாக லோ இருப்பினும், கதேசிய இயக்கம் கூடா கொண்டு தானிருக்கும்.

ஒழுங்கெனவும் கொள்ளையும் நேருமென்று அதிகா ரிகள் பயப்படினும், அவைகளைத் தடுப்பதற்கு வழியெ ன்ன்? ஜனங்களுடன் கேர்ந்து, அதிகத்தணி உற்பத்தி யாகும்படி செய்வதே. இந்த வழியை அறிவாமல், அதிகாரிகள் மிகைப் பிரசாரமும் மஹமும் கொண்டு

ருக்கெந்தனர். அன்னிய ஆடை உடாதென்ற கிளர்ச்சி அவசியமும், விரும்பத்தக்கதுமாகுமென்பதை அவர்கள் உணராமல், அதை ஒரு தீமைபென்று கருதி அடக்கிப் பட்டாச்சுனர். இப்படி அவர்கள் செய்யும்பொழுது, நலமான கெளரவத்தை அடக்கப் பர்க்கும் ஆட்சி முறை பைத்தான் துராட்சியென்று நான் சொல்லின் அவர்கள் புகார் கூறுகின்றனர்.

சுதேசியத்துணி: தட்டுவானேன் போதுமான பஞ்ச இத்தியாவில் இல்லையா, என்ன? துணிமுத்து நெய்வதற் குப் போதுமான மணிதர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் இல்லாமலா போய் விட்டன? வேண்டுமளவு சாட்டிணங்களைச் சில தினங்களில் செய்து விடமுடியாதோ? ஒவ்வொரு குடும்பமும் தன் ஆகாரத்தைத் தானே தயாரித்துக்கொள்வது போல், தனக்குவேண்டிய ஆடைகளையும் தயாரித்து கொள்ளக்கூடாதோ? பஞ்சத்தால் உருத்தவோருக்குப் பஞ்சகாலத்திலே தானியத்தைமட்டும் விலையோடு வாங்கிக் கொள்வது? அல்லவோ, ஆடையில்கூட இருப் போருக்குப் பஞ்சகாலத்திலேயோகம் செய்யக்கூடாதோ? மிக்கவின் உதவியின்றி ஒருமாதகாலத்திலே வேண்டுமளவு துணியைத் தயாரித்துக் கொள்ள இத்தியாவிலுல் ஆகும். இப்படியிருக்க, துணிப்பஞ்சம் உண்டாய் விட்டமேன்து பாசாங்கு செய்வதென்? நடப்படுவதென்?

இதுவரையில் ஜனங்களை வேண்டுமென்றே சுதேசியத்தில் மடமாபுடன் வைத்திருத்தனர். வேண்டுமளவு

ஐசுவரிய சக்கரம்

ஐசுவரிய இந்தியாவில் தயாரித்துக் கொள்ள முடியாதென்று தப்பாக இந்தியருக்குப் போதித்த வந்திருக்கிறார்கள்.

அந்த அறிக்கைகளுக்கும் ஜனங்கள் தக்க பதில் அளிப்பதென்று கம்பியுள்ளேன். உடனே ஜனங்கள் அன்னிய ஆண்டுகளை யெல்லாம் கொளுத்தி, தங்களுக்கு வேண்டுமெனவு தாற்காலம் செய்யவும் தொடக்கத் தலைப்பிடுவார்கள. சோம்பேறியாக இல்லாதவனுக்கு இது மிகவும் சலுகம்.

1957-58-ம் ஆண்டு

1957-58-ம் ஆண்டு

பஞ்சாபில் சுதேசியம்

பாரத ஸ்திரீ மகாமண்டலம் என்னும் சபைக்குப் பஞ்சாபிலே ஒரு கிளைச்சபை யுள்ளது. பம்பாயிலிருந்து ஸ்ரீமதி சாரா தேவி லாகுக்குப் போனது முதல், கடந்த உட்குக்கலாகளைப்பற்றி ஓர் அறிக்கை எனக்கு வந்திருக்கிறது. லாகுலிலே வெவ்வேறு இடங்களில் ஸ்திரீகளுக்குச் சென்று முன்று மகாலாகைகள் உட்பட்டவை. அந்தக் கணங்களான மாதர் கூடி, ஸ்ரீமதி சாரா தேவியின் பிரசங்கத்தை ஆவதுடன் கேட்டனர். இந்தியாவின் பழமை ஏழ்மை நிலைப்பற்றியே அவர் பேசினார். ஏழ்மைக்குத் தாரணம் இன்னதென்று அவர் சொல்லி, சுதேசியத்தை நாம் வகிபட்டே ஏழ்மைக்கு முதல் தாரணமென்றார். அவ்வே, அதற்குப் பரிவாகம் சுதேசியமே.

தான் அணிந்திருக்கும் சுதர் ஆடையே சுதேசிபம். அதை மூதன்மையாக அற்புதத்திப்பதெனவும், அதற்குத் து படிபாதத்தான் தனது பாட்டும் பேச்சுமெனவும், பூமிநி சாரளா தேவி எனக்கு எழுதியிருக்கிறார். வாகு ஸ்திரீகள் அவரைச் சுற்றிக் கொண்டு அவரது அழகிய வெண்மையான புடவைகளைத் தொட்டுப் பார்த்து, ஆச்ச ரிய மடைத்தனர். நேற்றவை நேரத்தியான பட்டாடை தரித்திருந்து, இன்று சுதர் ஆடை தரித்திருக்கிறாரே யென்று சில ஸ்திரீகள் பரிதாபப்பட்டார்கள். அதற்கு, “அன்னிய தேச மெல்லிய ஆடைகள் எனக்குப் பளுவாய் இருக்கின்றன. ஏனெனில், ஆடைக்காக அன்னியரிடம் கையேந்தி நிற்கிறேன்மென அது அறிவுறுத்துகிறது. மூறடான சுதர் ஆடையே இலேசாய்வுளது. ஏனெனில் என்னுடைய சகோதரரும், சகோதரிகளும் தயாரித்த ஆடை” பென்று பூமிநி பதில் சொன்னார்.

இதைக்கேட்டு ஸ்திரீகளிற் பஸர் பரவசமாயினர். ஆக, அன்னிய ஆடைகளை விலக்கியெவ்வாசத் தீர்மானித் தனர். சுதேச சாமான்களை வாங்குவதற்கு அனுசுஸ்த யாக ஒரு கடை வைக்கவேண்டுமென்றும் அவர்கள் சபை யில் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதற்கப்பால் பல மகாநாடுகளிலே சுதேசிபத்தைப் பற்றி அவர் பேசியிருக்கிறார். ஸ்பாஸ்கோட்டை இல்லா காவ்பரன்ஸிலே அவர் பிரசங்கஞ் செய்தார். ஸ்திரீ களுக்கென்று தனியே ஒரு மகாநாடு கட்டித்

பட்டத. அதில் ஆயிரம்பேர் பிரசன்னமாயிருந்தனர். இதிலும் அவர் பேசினார், ஸ்ரீமதி காரணாதேவியின் மூலத்திலே பாஞ்சால ஆண்மக்களும், கலந்து கொண்ட உதவிபுரிவரென நினைக்கிறேன். தங்கவாறு கதேசியப் படைகளை எற்படுத்தவும், கதேசியப் பிரசாரம் செய்வதும், அவருக்கு மதியும் மனமும் உள. பாஞ்சால ஆண்மக்கள் இவற்றை நன்கு உபயோகித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஒவ்வொரு தூதரும் ஓரளவு தேசச் செல்வத்தைப் பெருக்கும், பலதாரிபெருவேள்ளும். வேண்டுமளவு கதர் ஆடையைத் தயாரிக்காமற் போனால், கிளை பேதலியும், இப்போது தேவையைச் காட்டிலும் உற்பத்தியானது குறைவு. ஆகவே அதிகமாகத் துணியைத் தயாரிக்காமற் போனால் அன்னிய தேசத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்து தானாகவேண்டும். இது மனவருத்தத்திற்கும் பாவத்திற்கும் இடமாகும்.

பஞ்சாபிலேயேயல்ல பஞ்ச கிளைகின்றது. தூலிழைக்கும் தொழில் கசித்து விடவில்லை. ஒவ்வொரு பஞ்சாபிய ஸ்திரீக்கும் தூலிழைக்கத் தெரியும். இருஷி களின் கிசேஷ ஸ்தலத்திலே ஆயிரக் கணக்கான செவுக்வார் இருக்கின்றனர். தங்கவிடமும், தங்க ஸ்திரீகளிடமும் தலைவர்களுக்கு நம்பிக்கை தான் வேண்டும். பம்பாயிலிருந்து கதர் ஆடை தருவிக்க நேரும் என்று ஸ்ரீமதி எழுதியதைக் கேட்டு, எனக்கு வருத்தம் உண்டாயிற்று. தனக்குரிய ஆடையிதழையும்

பஞ்சாபின் சுதேசியம்

11

தயாரித்துக் கொள்ள பஞ்சாபிலே முயல் பொருளும் தொழில் ஞானமும் உண்டி; மனிதரும் உளர்; பஞ்சாபிலே வீரமுள்ள விபாபரிகள் உளர். போதுமான முதலும் உளது. ஆனால் மனம், உளதா? நல்லவர் இப்பெரிய சுதேசிய இயக்கத்தில் கைழப்பராயின், அங்கே சுதேசியம் ஒழுக்காய் கிடும். இங்ஙன மிருக்கப் பம்பாயிலிருந்த பஞ்சாபுக்கு ஆளடபோவதா?

சுதேசியத்தை நன்கு உருப்படுத்தியும், பான்வந்த் ஸ்மித் போன்றவர்களின் நிச்சயணப்போக்கையும், பஞ்சாபியர் தம்மைச் சீர்திருத்திக்கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுது தான், பஞ்சாபின் பொருளாதாரம் நிலைக்கும்; ராஜ்ய விஷயமும் தீரணப்படும், ஆதிகாலத்திலே பஞ்சாப் இதர இடங்களுக்கு வழிகாட்டியது, மீண்டும் அப்படி ஆகுமா? பஞ்சாபியர் பான்வந்த் வீரர்கள்; ஒரு கணமும் தாமதமில்லாதத்தில் பரிசுத்தம் உண்டாகும் வண்ணம் முயல் அவர்களுக்கு வீரம் இல்லையா?

இத்தியாவின் செல்வத்தைக் கொன்ற கொன்றும் பஞ்சாபின் ஆளடகளைக் கண்டு என் மனம் சிங்குகிலில், பஞ்சாபியின் சுயமதிப்பைக் குலைத்து, மரியாதையின்றி மாதரின் முகவுரையைக் குச்சியினால் கிடைக்கி, மிருகங்களைப் போல் ஜனங்களுக்கு கிடைக்கிப்பி, சவசம் பூண்ட மோட்டர்டிரைக்கிள்களால் ஜனங்களைக் கொன்ற ஸ்மித் ஓபரயின், ஸ்ரீ ராம், மானிக் முதலியவர்களைக் கண்டும் என் மனம் தாளவில்லை.

கதேச பண்டசாலை

மில் துணிகளை விற்பதற்காகப் பண்டசாலை கைய-
றில், கதேசியம் எவ்விதத்திலும் ஒங்காது; ஆனால்,
அது துணி விலையை உயர்த்த வழியாகும் என்று
முன்பே சொல்லி விருக்கிறேன். கொஞ்சம் முதுகை
கொண்டு, கத்த கதேசியத்தை விருத்தி செய்வமுடியும்;
அதோடு சாமானியமான ஜீவகோபாயமும் அடைய-
லாம். அது எங்கனம் என்று கீழே கூறுகிறேன்.

ஒரு கணவன், மனைவி, 10-வயதும் 5-வயதுமுள்ள
இரண்டு குழந்தைகள் ஆகிய இவர்களடங்கிய ஒரு
குடும்பம் இருக்கிறதென வைத்துக்கொள்ளோம். அவர்
கனியம் ரூ. 500 முதல் இருக்குமளவு, கதர் பண்ட-
சாலை பொன்றுவைத்து வந்தனம், 20-ஆவிரம் ஒவ்வொ-
ருள்ள தரிடத்திலே குடியிருப்பதற்கு வேண்டிய அறை-
களுடன் மாதம் பத்து ரூபாய்க்கு ஒரு கடைகைய வாட-
கைக்கு வடுக்கனம், தங்கவரிமுள்ள சரக்கிணத்தை
வும் 100-க்கு 10 வீதம் வசூலிக்கும் வீதம், மாதம்
50 ரூபாய்க்கு வசூலிக்கும். அவர்களுக்கு வேண்டிய இரண்டு
மனைவியும் குழந்தையும் ஒவ்வொரு நேரங்களிலே, அதோடு
கணவன் வேளியே போயிருக்கும்பொழுதும், கடை-
கையப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். தவிர மனைவியும் குழந்-
தைகளும் ஒழிந்த வேலைகளில் துணம் தற்கலாம்.

ஆரம்பத்தில் கடைவிலையே கதர்வியாபாரம் ஆக
யிருக்கலாம். அப்போது கணவன் வீடுவீடாகக் கதரை

எடுத்துச்சென்ற காட்டி கிற்றப் பிரபலமாகவேயி
றும். இப்படிச் செய்தால் உடனே வியாபாரம் கூடும்.

100-க்கு 10 வீதம் லாபமென்ற நான் சொல்லு
வதைக்கண்டு சூச்சரிப்பை வேண்டாம், அதன் பண்ட
சாலைகள் பரம ஏழைகளுக்கல்ல, அதன் துணியை உப
யோகத்தால் பாதிச்செலவு குறைமெது. தேசாபி
மானமே கொண்டு அதன் வாங்குபவர் 100-க்கு 10-
வீதம் லாபங்கொடுக்கணம், தவிர, அதைப் பிரபலப்
படுத்த மிக்க ஐக்கிரதையும், பிரதந்தையும் உழைப்பும்
தேவை. அதன் பண்ட சாலையின் கொத்தக்காரன் பெரிய
வியாபாரியிப்பிருந்து வாங்கான்; நல்ல காதித் துணி
வங்க அவன் அலை வேண்டும்; ஸ்தலத்தினுள்ள
கொவுக்காரரைக் கண்டு கைதூலால் தாற்கும்படி அவர்க
ளைத் தூண்டவேண்டும், தன் தூண்டி ஜில்லாவிலே
எல்லா வந்திரிகளும் தூள் தூற்கும் உண்ணம் அவன்
ஊக்கமுட வேண்டும், பஞ்சாயத் பட்டை போடுவோ
காரக் கண்டுபிடித்து அத்தொழிலில் இறங்கும்படி அவன்
களைத் தூண்டவேண்டும். இதற்கெல்லாம் புத்திரசரித்
தனம், ஏற்பாடு, மிக்க திறமை முதலியன அவசியமாகும்.
இவ்வளவு குணங்களைக் காட்டுவோ லுக்கு தூற்றக்கு
10 வீதம் லாபம் கிடைக்க வேண்டியது நியாயமே. இம்
முறையில் சுதேச பண்டசாலைகளை நடத்தின், அவ்விடம்
சுதேசிய இயக்கம் பரவும் எல்ல ஸ்தலமாகும், ஏற்க
ளவே சுதேச பண்டசாலை வைத்திருப்போர் மேற்

செல்வ விஷயங்களைக் கவனிப்பார்களாக. உடனே தங்கள் வழியைத் தவிர்த்துப் திருப்பிக் கொடுப்போம். எல்லாவுக் கெவ்வளவு அதர் கிழிசென்றாலும் அல்லாவுக் கெவ்வளவு சந்தேகியத்தை அவர்கள் ஒழித்துச் செய்வர்.

7. செல்வ விஷயம்

செல்வம் துணி கியாபாதத்தைப் பற்றி யிஸ்தர் ஏ. டி. ஜெனரலோ என்பவர் ஒரு துணிப் பிரகாரம் எழுதி யிருக்கிறார். அது இந்தியா கவர்ன்மெண்டின் உத் தரவின் மேல் பிரகாரமாக இருக்கிறது. ஒரு கணம் மூலம் அந்த நான் பார்த்தேன். அதன் முன் துணியில் பின் வரும் வாக்கியம் காணப்படுகிறது: "இத்துணிப் பிரகாரத்தில் காணப்படும் கியாபாதத்தையும் கருத்துக்களும் சூரியருடையன என்பதை அனைத்தும் கவனிப்பதென்று இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் கிரும்புகிறார்கள்." அப்படியானால் கிரிப்பனத்திலிருந்து செலவுசெய்த இத்தகைய துணிப் பிரகாரங்களை என் கெளரிவிடவேண்டும்? நான் பார்த்திருப்பது 16-வது பிரகாரம். இருபத்தியின் அபிப்பிராயங்களைவும் இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் கெளரிவிடுவா ?

சந்தேக இயக்கத்துக்கு மறுப்பாக அப்பிரகாரம் கெளரிபாடுகிறது. 'இதற்குமேல் பாரும் காக்கு'

சொன்ன, ஸதபால் பெயர்ப்படும் துணிகளை உண்டாக்கி இந்தியாவில் தயாராகும் துணிகளை என்ன, இவைகளின் நிலையைப் பற்றி கிரிவான குறிப்புகள் அப்பிரகரத்தில் உள. ஆயினும், சதேசிய இயக்கத்தை உணர்ந்த சொல்வதற்கு அந்தப்பிரகாரம் பயன்படாது. மிகவும் கிரமப்பட்டு அப்பிரகரத்தை எழுதிய ஆசிரியர் தேசிய இயக்கத்தையோ அதன் பலனையோ அறிந்த கோள்ள முயலியேயில்லை. மகத்தான சிம்மான முயற்சியாகிய சதேசிய இயக்கத்தைக் கண்டு இந்திய கவர்ன்மென்ட் டர் வெறுப்பதும், சதேசிய இயக்கத்தை அபிமானம் அடர் உணர்ந்துகொள்ள முயலாமல் மறுக்கப் பார்த்துக் கொண்டு ரென்பதமே கவர்ன்மென்ட்டின் போக்கிற்குத் தக்க கண்டனமாகும்.

தன்னைப் பிரகர ஆசிரியன் வாதம் என்னவென்று,

(1) சதேசிய இயக்கம் பலன் தருவதின், இந்தியாவின் சொலுத் தொழிலுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு யிராஜம் தண்டவாயிருக்கும்

(2) இயக்கத்தினால் இந்திய முதலாளிகள் தன வந்தவர்களாவர்கள்; துணியை வந்துகொள்ளுதல் கஷ்டம் திற்கு ஆளாத தண்டிப்பதையே போனவர்,

(3) இதக்குமதியாகும் ஆயின்கூடப் போன்ற துணிகள் இந்தியாவில் ஏதானமாத பெயர்ப்படாததால், இதக்குமதி ஆயின்கூடப் போட்டி எந்தவாறு.

(4) அத்தகைய ஐவுளிகளை விலக்குவதற்கு, நில மிக உயர்மேய் வந்தி ஏற்ற பலன் கிட்டாது.

(5) தேவைக்கு ஏற்ற உற்பத்தி இல்லாமற் போகலே, பறிக்காரத்தால் கஷ்டப்படுவோர் இனி உட்கொடுவோரே யாவர்.

(6) எனது உற்பத்தி அழிந்துபோவதற்கு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், குறுகிய காலத்தில் அதிகவேலை செய் யும்படியான யந்திர சாதனங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட நாகும். இது இயற்கையான காரணம்; இதைத் தடுக்க இயலாமோ?

(7) இந்தியாவிலே ஆதலில் பருத்திச் சாகுபடி திறமையாக இருக்கிறது. அச்சாகுபடியை இந்திய விவசாயி கவனிப்பான் அசுட்கடையாக இருந்து விட்டான். ஆதலின், அவன் தனக்குத்தானே அறிவு தேடிச் கொண்டவனானான்.

(8) ஆதலின் பருத்திச் சாகுபடியை விவசாயிகள் திறமையாக நடத்த வேண்டுமென்பது என் வேகமாக.

(9) உபயோகமற்ற சாகுபடிக்களை விடெக்கும் நிறப்ப முயலாமல், பருத்தி சாகுபடியை நன்குசெய்யும் படி முயலுமிடத்து தற்காலத்திற்கு மட்டுமேயல்லாமல், பல தலை முறைக்கும் பயன்நரும்.

மேற் காட்டிய விஷயங்களிலிருந்து புலப்படின் தெரியுமா? செல்ல நிலையில், இந்தியா கதிமோட்சம் அடைபுந் காராட்டினம் பரம அவசியமென்று நான்

கருதையில், துண்டிப்போசா ஆசிரியரோ அது பரம முப்பாத்தன மென்கிறார். முன்னுரையில் யன் கொல்லியிருப்பினும் சரி, முப்பாத்தன மென்பதே கவர்ன்மெண்டின் கருத்தாகும். சுதேசிய இயக்கத்திலு வது ஜனங்களுடன் கலந்துகொண்டு உழைப்புக்கொன்று கவர்ன்மெண்டையும், ஒத்துழைப்போரையும் நான் அழைத்துள்ளேன். கைராட்டினத்தில் ராஜ்ய விஷயப் பலனும் கெட்டுமென்பதை அவர்கள் சம்பந்ததால், அதில் ராஜ்ய சம்பந்தமிருப்பதை அவர்கள் கவனிக்கவேண்டிய நிலை. நான்கள் உதிர்ப்படுத்தத்தற்கு யாருக, கைராட் டினத்தால் ஜனங்காரின் ராஜ்ய சக்தி வளருமேயானால், அதைப்பற்றி அவர்கள் வருத்தலெண்டியது மில்லை, கசர்த்துணியோடு மலபுத்தத்திற்கு உல்லாசம், அதைப் பிரபலப்படுத்த அவர்கள் முயலும் படித்தில், இந்திய விவசாயி சஷ்யமண்டியவும், அன்னிய விவசாயி பண னையவும் கவர்ன்மெண்டார் முயலுகின்றனவென்று ஜனங் களுக்குள்ள மகத்தான சுதேசத்தையும் போக்களம் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் சரி, அவர்கள் வந்து இச்சுதேசிய இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டு உழைக்கலாம். ஒத்துழையாமாத் திட்டத்திலுள்ள இதர அப்சகங்கள் எப்படி முடியினும், சுதேசியம் எப்பொழுதும் நீடித்தி ருக்கும்; நீடித்திருந்தால்தான் இந்தியாவின் வறுமைப் பினி தோடும்.

யன் அந்த சாத்திர விபுலகங்கள். அந்த சாத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள கோட்பாடு வேற

வாக்கு அல்ல; அது தெய்வ வாக்கு மன்னவென்று திட-
மாய்ச் உறுவேன். இங்கிலாந்தின் அந்தக் காலத்திரம்
ஜெர்மனியின் அந்தக் காலத்திரத்திற்கு மாறுபட்ட
தாகும். பீட் கிழங்கிலிருந்து உண்டாகும் சர்க்கரைக்
குத்தக்க உதவி புரிந்து, சர்க்கரை கியாபாரத்தைப் பிர-
பலமாக்கி, ஜெர்மனி பணக்கூட தேசமாயிற்று. அன்-
கிய தேசங்களிலே ஏசுபோலவாடி கியாபாரத்தை
கூட்டி இங்கிலாந்து தேசம் செல்வம் படைத்தது. ஒரு
தேசத்தினரின் அந்தக் காலத்திரமானது, அத்தேசத்-
தின் சிதோஷண முததத்துவ நிலைமைகளைச் சார்ந்த
தாகும். இத்துறையிலே இந்தியா தேசத்தின் நிலைமை
இங்கிலாந்தின் நிலைமையை கிடமுற்றிலும் மாறுபட்-
டது. இங்கிலாந்துக்கு இதைச்சி வாகாரமாக விருப்ப
தானது இந்தியாவுக்கு கிஷம் போனாகும். இங்கிலாந்-
தின் வட லேடியிலுள்ளோருக்கு மிக்க உணர்ச்சியைத்
தரும் சராயம் அத்வாலியையிருக்கலாம். ஆனால்,
அது ஒர் இந்தியனை வேலைக்கு போக்கியமில்லாம-
லும், சமூகத்தில் வாழத் தகுதியில்லாமலும் செய்து
கொள்கிறது. கங்காட்வாரத்தில் உள்வங்கன் எட்டாயம் கம்-
பளிச் சட்டை போட்டுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம்
இருக்கும் ஆனால் இந்தியருக்கோ அது ஒரு தலைச்-
சுண்டாகும். தொழிலில் மிகப் பெருத்தும், நகரம்
களைப்பே மிகுதியாக வுடையதும், இதர தேச ஜனங்-
களை வருத்தச் சாப்பிடத் தயவாக ஜனங்களைக்கொள்-
டதும், இயற்கைக்கு கிரோதமாக நடக்கும் அபரிமித

மரண விவரங்களைக் காக்கப் பெரிய கப்பற்படை யுடையதுமானத் தேசத்திற்கு வந்தேச்சையான விவர பாரம் அந்தச் சாந்திரப்படி மிக்க நகுதியுள்ளதா யிருக்கலாம். ஆனால், இந்தியாவுக்கோ வந்தேச்சையான விவர பாரம் ஒரு சரபத் தீயான இந்தியரை அடிமையப்படுத்தி விட்டது.

இனி மின்ட் கொப்போலின் கண்டனம் ஏன் கொண்டுக்கும் வரிசைச் சிரமமாக விடை சொல்வோம்.

(1) சுதேசிய இயக்கமானது வறுமையிலேயே விவர பாரம் பாதுகாப்பைப்போல் பயன் தரும்.

(2) முதலாளிக்கு மிக்க பலன் கிடைக்கும்படி யாகலோ, துணி உட்டுவோருக்குக் கேடு உண்டாகும் படியாகலோ, அந்த இயக்கம் உருப்படுத்தப் படவில்லை. துச்சென்ற காலத்திற்குள்ளே இந்தியத் துணித் துணி விலை ஏறி விருக்கலாம். ஆனால் விலை பேற்றம் கிடைத்ததாகது. ஏனெனில் துணி உட்டுவோரில் பலரும் தங்களுக்கு வேண்டிய துணியைத் தாங்களே செய்து கொள்வோராக ஆயினார்கள். கிண்பு சரப்பாட்டை விட விட்டுச் சரப்பாடு அதிக செலவுள்ள தாகுமோ? விட் டே சரப்பாட்டை விடுத்து, கிண்பு சரப்பாட்டை மேற் கொள்ள முடியுமோ? முடியாது; குடிசைத் தொழி லாளிய தால் தாற்றலும் செலவும் அதிகச் செலவுக்கு இடமாகா. 25-கோடிக்கு மேற்பட்ட ஜனங்கள் தங்க ளுக்கு வேண்டிய துணிக் தாங்களே தயாரித்துக்கொண்டு அக்கம் பக்கத்திலுள்ள இடங்களில் அந்தாலை செய்து

ஐசுவரிய சங்கரம்

துணிபாக்கி கிரிவர். அந்த 25 கோடி ஜனங்களும் கிவசாயின்; வகுஷத்திலே காண்கு மாதம் வேலையின்றிக் கோம்பெருக்க வேண்டியவர்கள். வேலையின்றி இருக்கும் நேரத்தில், அவர்கள் நூல் தூற்று அதை வெப்பச் சொல்வித் தரிப்பாராயின், கதர்த் துணியுடன் எத்த மில் துணியும் போட்டி போட முடியாது. அவ்விதம் தெப்பப்பட்ட துணி மிகவும் மகிவாயிருக்கும். 25 கோடி ஜனங்கள் போக பாக்கியுள்ளோர் அத்தொழிலில் இறக்காமற் போயின், 25 கோடி ஜனங்களுக்குக் கண்டிமிஞ்சும் துணி போதும்.

(3) கெமயிலிருந்து இறக்குமதியாகும் இயற்கையில் பெரும்பாலானவை போன்ற துணிகள், இந்திய மிஷ்டுகளில் செய்யப்பட்டவிலே பென்பது உண்மையே; ஆனால் என்னுடைய முக்கிய கோக்கம் வாடுதலில், அன்னிய எடுகளுடன் அத்துணி விஷயத்தில் கிவசாய சப் போராட்டம் புரியவேண்டுமென்பதன்று ஜனங்கள் கோம்பிக் கிடங்கும் நேரத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு தொழிலைக் காட்டி அவர்களுடைய வறுமையை நிணி நம்பப் போக்கவேண்டுமென்பதே என் கோக்கம்.

(4) பஷ்டனாய் முடிவில் கிண்பேற்றத்தைத் தராதென முன்பே சொல்லியுள்ளேன்.

(5) தேவைக்கு ஏற்ற உற்பத்தி என்ற கோட்பாட்டுக்கு கிரோதமாக கிலக்கு ஏற்படவில்லை. ஏனெனின் தேவைக்கு ஏற்றவளவு உற்பத்தி செய்யும் மார்க்கம், தேடப்படக்கூடிய தேர்த்தியும் பலவகை வர்ணமும்

பொருத்திய துணிகளில் பிரமை கொள்வேரின் போத்
தைத் திருப்புவது இயக்கத்தின் நோக்கம்.

(6) ஆதிகாவ ஆங்கில வியாபாரக் கட்டத்தாரின்
பிரதிநிதிகளால் கைதால் தொழில் மிருகத்தனமாய்
அழிக்கப்பட்டிப் போயிற்றென்றது பிரசித்தம். கைதால்
தொழிலில் வரன் முறைபாதக் கொடுமை காட்டிக் குலைத்
திராமற் போனல், எவ்வளவு அதிகமான பந்திச,
சுரணமும் அததேசியக் கலைவையும் தொழிலையும்
குலைத்திருக்க முடியாது.

(7) பருத்திச் சாகுபடியின் திறமை குறைவுபட்
தற்கு இந்திய விவசாயி பாத்திரமல்லன். கைதால்
தொழில் ஊக்கப்பட்டிப் போனவுடனே, பருத்திச் சாகு
படியில் ஊக்கம் போய்விட்டது. விவசாயிகளைப் பந்திச
அரசாங்கம் ஒரு நாளும்கவலைப் பட்டதில்லை.

(8) என்னுடைய உழைப்பின் பாலாக, பருத்திச்
சாகுபடியை கிருத்தி செய்வதில் விவசாயிகளுக்கும்
கவனம் உண்டாயிருக்கிறது. பருத்திச் சாகுபடியின்
திறமையே இந்தியாவின் வறுமையினைப் பிரிப்பதற்
கிட முடியாது. ஏனெனில், வருஷத்திலே நான்கு
மாதம் வேலையின்றிச் சோம்பிக் கிடப்பதற்குப் பரி
வரதம் வேறு எப்படி உண்டாகும்?

(9) ஆதலின் கைராட்டினத்தினால், செல்ல நிலை
மையின் சீர்கேடு இயற்கையாக அலமாய்ச் செலவின்
றத் தீர்க்கப்படும். ஆசிரியர் அறிவாமற் சொல்வது போல்
கைராட்டினம் உட்போக முற்றதன்று. அது துன்புறு

விட்டிற்கும் இன்றியமையாத பிரயோஜன மூன்று பண்டமாகும். தேசிய சோமஸ்பத்திற்கும், ஆதனின்சுதந் திரத்திற்கும் அதுவே அடையாளம்; அது விவாபாரப் போரடட்டத்திற்கான கருவியன்று; விவாபார சமாதானத்திற்கு ஏற்ற கருவி, உலகினுள்ள ஜனங்களிடம் விசேஷமான கௌரவத்தினைத் தரும் கருவியாகும், 'தன் கையே தனக்குதவி' பெண்பதற்கும் அடையாளமாகும். உலகின் பலனை ஏதப்போகைய அனுபவித்த, உலக சமாதானத்துக்கு இடையூறு இருக்கும் சப்பற்படையின் உதவி கைராட்டினத்திற்கும், தேவையில்கூட. ஆனால் தங்களுக்கு வேண்டிய உணவைத் தாங்களே தங்கள் விடுகளில் கைமத்தம் கொள்வது போல், தங்கள் ஆடைக்கு வேண்டிய துணைத் தாங்களே தயாரித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற தீர்க்கதீர்மானம் எழுந்த கணக்கான ஜனங்களுக்கு இருக்கவேண்டும். வேறு பல துறைகளிலே செய்திருக்கக் கூடிய பழிக்காக எங்குச் சரபம் கிடைத்தாலும், கிடைக்காமல், ஆனால், கைராட்டினத்தை மீண்டும் பிரபலப்படுத்திவந்ததாக எங்குப் புகழே கிடைக்குமென நம்பியுள்ளேன். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கைராட்டினம் செழுகிறதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு சமாதானமும் நம் கண்ணமும் அன்பும் பெருகும். மேலும், கைராட்டினத்தைக் கைவிட்டதால், இந்தியாவுக்கு அடிமைத்தனம் வந்தது. எனவே மீண்டும் அதைக் கைபாளுவதால் இந்தியாவின் உதந்திரம் கைகூடும்.

8 விலக்கஞ் செய்வதெப்படி?

அன்னிய ஆடைகளை விலக்கல் ஒரு தண்டனை யான ஏற்பாடன்று. உயிருக்கு மூச்சு எப்படி அது சிவமோ அப்படியே நம் தேசிய வாழ்வுக்கு அன்னிய ஆடை விலக்கு அவசியமாகும். பசிஷ்காரத்தைச் சீர்க்கொள் ளும் நிறைவேற்றலாகத் தேசத்துக்கு மிகவும் அவசிய மிருக்கும். பசிஷ்காரமின்றி உபராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தி முடிபாது; ஏற்படுத்தியதின் நிலை நாட்டவும் இயலாது; ஆதலின் சீர்க்கொள் பசிஷ்காரத்தை நிறைவேற்றுவது தெப்படி?

(1) பந்திர சாலைச் சொந்தக்காரர் தம்மன் வாயத் தை ஒழுங்குபடுத்திக்கொண்டு, இந்தியருக்கு வேண்டிய துணிகளைப்பே தபார்க்கவேண்டும். (2) அன்னிய ஆடை களை யாகும் இறக்குமதி செய்யக்கூடாது; (3) அன் னிய ஆடையை வாங்காமல் மறுத்து, கடுமையான வகை யில் கூதி கம்பந்திரத்தையே வாங்கவேண்டும் (4) கூதி வந்திரத்தையே வட்டிக்கொண்டு, சாதேசித் துணிக்கும் பாதேசித் துணிக்கும் வேற்றுமை தெரிபாத ஏகாதி களுக்கு மில் துணி கிடைக்கும்படி செய்வதென்றும் (5) உபராஜ்யம் கிட்டும் வகையிலும், வேண்டியவரு ளுடிக் துணி கிடைக்கும் வகையிலும், உட்கூ முடிச் சொல்வதற்குப் போதுமான கதர் ஆடையுடன் திருப்தி யடைவதென்றும். (6) மதுபானஞ் செய்வதில்லை வெ ள்று விரதங்கொண்டின்பு, சாராயத்தை நாசஞ் செய்து கிடுகிடு போல், பாதேசித்துணியைத் தொழுது

ஜகவரீய சக்கரம்

தகிடவேண்டும்; அல்லது வெளிதேசங்களில் உபயோகமாகும்படி அனுப்பிடவேண்டும். அசுத்தமான வேலைகளுக்குக் கையாண்டு, பரதேசித் தனிசரோப் பேர்க்கிடவேண்டும்.

மேற் சொல்லப்பட்டபடி அனைவரும் ஏககாலத்தில் உட்பார்களாக. முடிவிலேவென்றால், துணி கட்டிக் கொள்பவரின் தீர்மானத்தையே பின்புறாம் சார்ந்திருக்கிறது. அடிமைத்தனத்துக்கு அடையாளமான பரதேச ஜனாபாத நரிக்கக்கடவேகூடாது.

சுதர் ஜனாபாத நரிப்போரில் பலர் அருமும் அஸ்கிஸ் மும் ஊட்டி மோசமாய் உத்திவந்தவரென்று ஒரு கண் பர் எனக்கு அறிவித்திருக்கிறார். அந்தகையோரியம், ஒத்துழையாம உணர்ச்சியேனும், உண்மை யுணர்ச்சியேனும், இல்லையென்றும் அவர் கூறுகிறார். தங்களுடைய மோசத்தை மறைக்கவே அவர்கள் சுதர் ஜனாபாதிக்கிறார்களாம். ஆயினும் இவ்வாறு சிலர் நடப்பதனால், சுதர் ஜனாபாத நரிக்கக்கடாதென்பதென வதற்குச் சுதர் ஜனாபாதிவசியமென்பதே அவசியக்கவேண்டிய விஷயம். இந்த அவசியத்தை ஒரு போக்கியியும் உணர்ந்துகொள்ளலாம். ஆதலின் அந்த ஜனாபாதி உடுத்திக்கொள்ள அவனுக்கு உரிமையுண்டு. கவர்ன்மெண்டின் துப்பாள் ஒருவன் ஜனங்களை ஏமாற்றத், சுதர் ஜனாபாதி, அதனால் தேசத்திற்கு ஓரளவு செல்வந்தராய் கிடைத்ததென்று மகிழ்வேன். அதற்கு

கைராட்டினத்தின் கானம்

41

மேல் அவனை நான் பாராட்டமாட்டேன். தமிழ் அண்ணிடம் பத்தியோ வேறு சிறந்த குணமோ இருப்பதாகக் கருதேன்.

கவர்ன்மென்ட்டின் நுத்தகமுப்போரும் சரி, கவர்ன்மென்டுழியருஞ் சரி, ஒத்துவழியாமக் காரகென்ற தப்பெண்ணத்திற்கு ஆளாகாமலேயே சுதர் ஆகா தரிக்கலாம். சாமானியரை வஞ்சிக்கவேண்டி அயோக்கியருந் கோவிலுக்கு வருகின்றனரென்று ஒரு பத்தன் கோவிலுக்குப் போகாமல் இருந்துகிட முடியுமா? அங்கனமே அயோக்கியரும் சுதர் வுட்கின்றனரென்று போக்கியர் கூட்டமகிருப்பதா. பார்லிமென்ட் மெம்பரொருவர் தன்னிடமிருந்த பலகணக்கேகேனை மறைக்கக் கருதித் தாம் மது விலக்குவாதிபை நடித்தவந்ததை காணநிலேன்; தமிழ் கடையும் தெரியுமில்லாத ஒருவன் மது விலக்குவாதியாகப் பெரிய மணிதர்களுடன் தாராளமாய்ப் பழகிவந்ததும் எனக்குத்தெரியும். வேஷமும் சன்மர்த் கத்திற்கு ஒரு வழியாகுமென்று ஒரு கவி சொல்லியிருக்கிறார்.

கைராட்டினத்தின் கானம்

இந்தியாவின் மிகப் புகழ் பத்திரமான கைராட்டினத்தின் கானம் மீண்டும் மனித சுழலெமல்கும் பரவி வருகிறது. இந்தியாவின் தானிகளும், மன ராணி

கருணம் தேச நன்மைக்காக தூல்தூதர்களும், சாஸ்திரங்களும் மகாசாஸ்திரங்களும் கைத்தறிபருகே விற்றிருந்த தேசத்திற்காக ஆடை செய்யவும், முன்வரும் வரையில் வானா விருக்ஷப்போவதில்லை பெண பண்டிதமானவியா செல்லி யிருக்கிறார்.

அவுதற்களீப் தனக்கு வேண்டிய குல்லாய்களைத் தானே கைத்தூண்டென்பதை அவர்கள் கவனிப்பா ராக இன்னும் பெரிய சக்கரவர்த்தியான கபீர் செவடி னாரர், தமது கவிசுரிகளே செய் தொழிலு கிலைத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். கைத்தூண்டைய வல்லியே அகப் படு முன், ஐரோப்பிய சாணிகள் தூல்தூற்ற வந்தனர், அதை ஒரு கைசவழகன் தொழிலாகவும் கருதி யிருத் தனர்.

ஆதலின் இப்புண்ணிய தேசத்தின் புராதனத் தொழிலு ரிண்டும் மேற்கொள்ளும் வண்ணம் இந்திய சாஸ்திரவம்சத்தினரை நம் பண்டிதர் தூண்டிவது கிலைய மே வாளோடு வான் உரசுவதனால், இந்தியாவில் கை வாழ்வும் கைத்தொழிலும் மறுபடி உதிக்கமாட்டா. கை சாட்டினத்தின் கானம் ஒவ்வொரு கிட்டிலும், முன் போல் மீண்டும் கேட்குமாயின், கைவாழ்வும், கைத்தொழிலும் சித்தியாகும். கைசாட்டினத்தின் கானம் மிக்க சலையிருக்கும். ஆர்மேனியம் முத்தியில்வகளைவிட மிக்க பலன் தரத்தக்கதாகவும் இருக்கும்.

கைசாட்டினத்தமேற்கொள்ளும்வண்ணம் இந்திய சாஸ்திர வம்சத்தினரை பண்டிதர் தமக்குரிய வழியில் ஒரு புரம் முயல், உயர் குடியிற்றிவந்த பூமிதி காரனா

தேவி அத்தொழில்க் கற்றுக்கொண்டு, கதேசி இயக் கத்திலே மனமும் மெய்யும் கலந்து உழைத்துவரு கிறார். கதேசியத்திலேயே அவர் ஆழ்ந்து கிட்டார். எனவே சகலவகிஞுவான அழகுப்புடவைவயத் தரிக்க அவருக்கு கிருப்பயில்லை. கோடை வலத்திலும் கதர் புடவைவயுடன் இருப்பதில் அவருக்குத் திருப்தியுண் டாய் கிட்டது. கதர் உடுத்தவேண்டு மென்று அவர் வாயினால் சொல்வதைக் காட்டிலும், அவருடைய கதர் புடவையே பலமாக வற்புறுத்துவதே. அமிருத வாயல், ஸாகுபாஸு முதலிய இடங்களிலே மகாநாடுகள் கட்டிப்பேசி, இரத்தின சுந்தரின் மனைகி பெண்ண, புக்க செனத்தியென்ன (பாரும் வெனிபே வரக் கூடா தென்று ஜெனரல் டையர் ஆக்ஷஸ்பிட்டிருந்தும், ஏப்ரல் 13ல், யன்று இரகிலே பல ஆறுக்கணக்கான சவக் களின் நடுவே தனக்கொண்டது சரீரத்தைத் தன் மடியில் தாக்கிக் கொண்டிருந்த) இரத்தின தேவி பெண்ண, ஆகிய இவர்களுடும் கதேசிய இயக்கத்தில் உழைத் தும் யண்ணம் ஸ்ரீமதி சாரா தேவி செய்த கிட்டார், இந்த கத்திரீ ரதனங்களை நாம் பரராட்ட வேண்டும், ககராட்டின காவத்தைக் கண்டும், தேசிய வழியும் புரிசெய்யுமென்பதைக் கொண்டும், அவர்களுடைய மலம் குளிர்நதாக. இனி அமிருதவாயல் நகரிலுள்ள இதர கத்திரீகளும் ஸ்ரீமதி சாரா தேவிக்குப் பக்க பாலாய் சிற்றார்களாக, ஆன்மக்களும் அங்கியவற்றில் தங்கள் கடமைகள் செலுத்துவார்களாக,

ஐசுவரிய சந்திரன்

பம்பாயிலே உயர் குடும்ப ஸ்திரீகள் கைராட்டி
கூத்தில் தம் தந்தை முன்பே தொடக்கிவிட்டனர்.
முதலாவது பக்தாஜியின் மனைவியும் தந்தை ஆரம்
பித்த விட்டார். பெண்களின் சங்கமாயிசே சேவகாத
கூத்தில் அத்தொழிலைப் பரப்பி விடவும் முயன்று வரு
கிறார். ஐஞ்சிரா பீகம் ராணியும் அவருடைய சகோ
தரி (அதிபாபிகம் ராஜிபாளின்) மனைவியும் அத்தொழி
லைச் சற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கி விட்டனர். இந்த
ஸ்திரீகள் இனிமேல் நினைத்தோரும் மதக்கடமை போல்
தூல் தூற்றுவருவானே நினைக்கிறேன்.

மகத்தான இவ்விதத்தை உயிர்ப்பிக்க நான் முய
லுவதைச் சண்டி சிரிக்கக்கூடிய கண்பர் இருக்கின்றவர்.
மஸ்துகளும், கைக்கும் பந்திரங்களுமே நிரம்பிக் கேட்
கும் இக்காலத்திலே பழைய கைராட்டி-னத்தைப் பரப்
பிப் பலனாகையப் பாடுபடுவோன் பித்தனே யென்றும்,
அவர்கள் நினைப்பர். கைக்கும் பந்திரம் வந்து விட்ட
போதினும், கையில் வசிகொண்டி வதப்பது சின்று விட
வில்லை. ஸட்பபடிக்கும் பந்திரம் வந்து விட்ட போதி
னும் கையில் சாமர்த்தியம் போய்கிட வில்லை. சோற்
தக் கூடான் இருப்பினும் விடுகாளிலேயே சமையல்
தடப்பது போல், தூல் தூற்றும் பந்திரம் இருப்பினும்
கைராட்டினம் ஏன் இராத? கைக்கும் பந்திரங்களுமே,
ஸட்பபடிக்கும் பந்திரங்களுமே போய்கிடனாம். துணுல்
வசியும், இறகுபேனுவும், ஈணல் வட்டைப்பேனுவும்
நினைத்திருக்கும், மிஸ்தான் அழித்து விட்டான்; கைராட்டி

முனமே தேசிய கலத்துக்கு அவசியமும். கைழை குடும்பங்கள் கைராட்டினத்தினால் கொஞ்சம் அதிகமான வரும்படி யடைவதையும், கைராட்டினத்தினால் விடுதலில் மக்களின் மனம் குளிர்ந்திருப்பதையும் பார்த்தந்தால், சந்தேக ஆசாமிகளின் மயக்கத்திலும்.

அதிகமாக நூல்துறையிலும் கொஞ்சம் அதிகமாக நூல்துறையிலும் வண்ணம், புது மாதிரியான கைராட்டினம் கண்டு பிடிப்பின், தக்க பரிசு தருவதாக பூரிமான் ரேமசங்கர ஜவஹர் சொல்லியிருக்கிறார். புதுமாதிரியான கைராட்டினம் சித்திரம் வந்த விடுமென நினைக்கிறேன். தமிழ் தேச நெடுபொருள் ஆச்சரியமாகக் கண்டு பிடிக்க முயன்று வருகிறார். அது மலையாளம், இலங்கையில் சூட்டக்கடிபதையும் இருக்கும். சாதாரண கைராட்டினத்தைவிட அதில் அதிக நூல் நூல் கலாம், உயர்வான குழந்தையும் அதில் கைமாறும் வேலை செய்வனம். இவ்வளவு பலனும் தருவதாக அந்த கைராட்டினம் இருப்பினும் சரி, கைநூல் தொழிலும் கை நெசவும் முன் போல் பிரபலமாயின், இந்தியாவின் செல்வ சிலைமை உயர்ந்த சம்மார்க்க கதியே அம் விடுமென்பது தின்னம். விவசாயத்துடன் இன்னும் கொஞ்சம் உணவளிக்கும் இலகுவான ஜவஹர் பாயத் துணைத்தொழிலும் லேஷாப லகூக்கலாக்கான ஜனங்களும் மிக அவசியம். பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பு ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நூல் நூற்றல் குடிசைத்தொழில் இருந்தது, பசிப்பிணிப்பிரகாரம் லேஷாப லகூக்கலாக்கான

சென்னை விஷயம்

ஐயங்களை ஐயங்களைக்காக்க வேண்டியதின், அவர் கருவைய விடுவதிலே மீண்டும் தாம் துறக்கும் தொழில் முக்க வேண்டும் ; ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் செக்யுராக இருந்து திரவேண்டும்.

கைத்தறியும் யத்திரசாலையும்

காதுகூடுகொண்டு கைத்தறியில் தயாரான ஆகையே அனியவேண்டு மென்று இப்போது போனவே முயலும் பொழுதெல்லாம் சரி, யத்திரசாலைகளின் உதவியைக்கொண்டு அமோகமாக வேலை நடத்துவதா, பழைய கைத்திறுன்ன கைத்தறியை நில்லாட்டி விட உத்தேசமாக என்று பலரும் திகைக்கின்றனர். ஒரு மனிதனுடைய கைகாத்தி பெரியதா, பற்பலவகைகளால்தான் யத்திரசாலை பெரியதா என்பது கேள்வி யாகிறது. "ஜம்முயி" என்ற யத்திரசாலையிலே ஒரு கிருபர் இந்த சாமானிய நிகழ்ச்சி ஆகாதுமப்படி ஐயப் படுகிறார். அவர் சொல்லுபவன் சொல்லுவதாவது:— "நாம் யட்டு மன்று, எல்லா தேசத்தினரும் சரி, கைனிக்க வேண்டிய விஷயம் பாடுதனில், யத்திரசாலைகளின் முன்னே கைத்தறி நிறுமுகாயுமா முடியுமா? அல்லது கைத்தறியினால் விஷயம் லஷம் குறிப்பம் தருக்கு அன்னம் கெடக்குமா? அல்லது இன்னும் அதிகமான பண கட்டுசைப லஷகாரகான ஐயம்

கருத்து வேண்டிய ஆதாரங்கள் கைத்தறியினால் சென்னை கித்தமிட முடியுமா? என்பதாகும். ஒரு தேசத்திற்கு ரஜ்ய சக்தியையும் பொருள் சக்தியையும் அளிக்கவல்லது எது? கைத்தறியா? வந்திரங்களை? இதனால் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயமாகும்.

இவ்வாறு அங்கிருவர் சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்தால், இந்தேசத்தினரின் ராஜ்ய சக்தியையும், பொருள் சக்தியையும் பற்றி அவர் என்ன கருதியிருக்கிறது என்று கவனக்கு வந்து புண்படவில்லை. அவர்வரிடே யுண்டாம், பாதியளவு தேசம் நீர்வாணமாய் முன்ன கமது தேச ஆண் பெண் குழந்தைகளுக்கும் அனைமும் ஆண்டி யின்றி அச்சுத் தாந்து விடுமென்று அங்கிருவர் கருதுகிறாரா என்று? இவந்திரங்களுள் பிரமாந்தமாக டேஜி டுக்கும் திக்காலத்தினும், ஒரு தேசத்தின் ராஜ்ய சக்தியும் பொருள் சக்தியையும் சக்தியாய்க் இவந்திரங் களைப் பொறுத்திருக்கவில்லை; ஜனங்களின் சக்தியையே பொறுத்திருக்கின்றன. ஜெம்மணி பிகச்சிறந்த சக்தியைப் பத்ததற்கால இவந்திர சாதனங்களை வரலாமாக அண்டி திருத்தது. ஆயினும் முடியவேண்டிய என்ன சக்தி குன்ற, ஜெம்மணி காலியத்தைய சக்திகத்தவறிப்பேசப்பட்டது, கம் தேசஜனங்களின் சக்தியை உருப்படுத்தவே நாம் கருத்து கொள்க. இதற்காக உத்தத்தக்கால சிபந்த வந்தியை பின்பற்றினால் மட்டும் பயன் படாது; உற்பத்தி யளி யோகம் ஆகிய இதன்கீழ் சரிவர புண்படுத்தப்பட வேண்டும்.

சூசனிய சங்கீரம்

வழியைத் தேடவேண்டும். நற்சபைத் துணி செல்வா-
யிலும் அதிகமாகப் பரப்ப இரண்டிலுந் தன் உண்மை
பாவை:—(1) இன்னும் புதிய இயந்திரசாலைகளை வமைத்-
தல்; அதனுடன் ஒவ்வொரு ஆகிலிருந்தும் அதிகத்
துணி விடைக்கும்படி செய்தல். (2) கைத்தறிகளின்
தொகையைப் பெருக்கி அபிவிருத்தி செய்தல்; இந்த
முயற்சிகளை வேல்லம் ஒருங்கே நடத்தலாம். கைத்
தறிக்கும் இயந்திரத்திற்கும் போட்டி வேண்டா
முற்றிலும் சிகராகுமென மாதாமலை முகர்ஜி வேன்பவர்
தமது 'இந்திய அர்த்த சாஸ்திர அடிப்படை' என்ற
நூலில் கூறிவருகிறார். இன்னும் அவர் சொல்லி-
விரும்புவது:—

கைத்தறியானது இயந்திரங்களுடன் போட்டிபோடு
வதாகவில்லை. இயந்திரங்களிலிருந்தும் தேவைக்கு ஏற்ற
வளவு துணி விடைக்கூடுதலாகும் குறைவை அது சிலர்த்
திற்கும். எப்படியெனில்:—

(1) ஆகிலில் செய்ய முடியாத பிரத்தியேகமான
துணிகளைக் கைத்தறியைக் கொண்டு தான் செய்யமுடி-
யும்.

(2) நற்சபைத் துணியில் கையாளப்பட முடியாத
வேஸ்பர் துணிகளைக் கொண்டு வேஸ்பக் கைத்தறிதான்
வேண்டும்.

(3) இந்தியாவில் துணிதாற்கும் ஆகிலிலிருந்து
வேண்டியதும் துணிகள் இத்தேசத்திற்குக் கூண்டு விதி

மேற்காணுக்குப் போவதால், மிஞ்சியவகளை வேறு
டங்களுக்கு அனுப்பாமல் கைத்தறியில் செய்வதாம்.

(4) கைத்தறி செஷன் ரொமத் தொழிற்சாலை
கிராமங்களுக்கு வேண்டிய துணிகளைக் கைத்தறியினால்
செய்துகொண்டுவிடலாம். அதோடு ரொமங்களிலே கொ
ஞ்சம் முதலுள்ளவர்கள், செஷனர்கள், இதர கேள்
பாளர்கள் ஆகிய ஒவ்வொருவருக்கும் வேலைவிடக்கும்.

(5) படித்த இந்தியர் வேலைவிலையே என்றும்
போக்கியவன் உழைப்பிலேயே என்றும் குறைபுட
விற்குக்கின்றனர். இக்குறை கைத்தறியினால் நீங்கும்.

கைத்தறியில் விசேஷத்தைப் பற்றி இவ்வளவு
தான் சொல்ல முடியுமென்று நினைக்க வேண்டாம்.
சுதேசியத்தைமுன்னுக்குக் கொண்டுவர ஆகைத்தொழில்
எல்ல உதவிபாருத்தான். ஆனால் ஆகைத்தொழிலிலே
முதலாளிக்கும் தொழிலாளர்க்கும் மனக்கசப்பான
பேராட்டமும் சச்சரவும் குறைக்கேவாம். இதை
ஒருபுறமிருக்க, சுத்த சுதேசியத்தினால் நாம் விரும்
பும் காரிய சித்தியை ஆகையினால் அடைந்துவிட
முடியுமா என்பதே கேள்வி. இந்தியாவின் தொழில்
களைப் பற்றி எழுதுவோருக்கு இந்தியாவின் வரவு
காலத் தொழில் நிலையைப் பற்றி என்ன அபிப்பிராயம்
மிருத்த போதினாற் சரி; இந்தேசத்திலே பிரிட்டிஷர்
ஆட்சி ஏற்படத் துடங்கிய காலத்திற்குப் பின்னாலும்
கைத்தறி செஷனே விவசாயத்திற்கு அடுத்த படியான
தொழிலாயக்கூடாது. இருந்துவந்தது; அங்குமிருக்கே

ஸ்ரீமதரீப சக்தி

இந்தியாவின் மிகப் பிரபலமான தொழில்களாகியிருந்தன; இந்தியாவில் கிடைத்த பஞ்ச அல்லனவும் கைகிஞல் தாற்சுப்பட்டுவந்தது; வேலைவெல்லும் கிவசாலி காலாலேயே வந்தது; கைவந்தும் கைத்தறி செவவும் கிவசாய சமூகத்தின் குறைவான வருமானத்தை கடு செய்தன என்ற விஷயங்களை அலர் சொல்லியிருக்கிறது.

வட இந்தியாவிலும் தென் இந்தியாவிலும் 1798-1814 ஆகிய வருஷங்களுக்கு இடையில் மேற்படி கிவச மய் டாக்டர் புச்சானன் பரிசீலனை செய்து கண்டு பிடித்த புள்ளி கிவசங்களை ராமேசு சந்திர தத்தர் தமது “இந்திய செல்வ சரித்திரம்” என்ற நூலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அநாதப் பார்த்தாஸ் லக்ஷிய கிவசங்களைக்கூடும் கும் ஆண்மக்களும் பெண்மக்களும் அநேகமாக ஒப்பு செல்க்காளிலே காந்தோதும் அத்தொழில்களை வந்தி, வருஷ வருஷம் கைகி கணக்கான ரூபாய்களை சம்பாதித்ததாகவென்ற புலம் பகும்.

சமது கிட்டித் தொழில்கள் இப்போதள்ள பரி தர்ப நிலைமைக்கு வந்து விட்ட காரணம் உலகப்பிரகித் தம், அக்காரணத்தை மீண்டும் சொல்ல வேண்டிய தீர்ச்சி. மேனுவெளலே தொழிலாளிகளுக்கும் முத கிளிகளுக்கும் சச்சரவும் மீனக்கசுப்பும் போராட்டமும் உண்டாகி சமூகத்தையே கில குகித்த வரும் ஆகித் தொழில் காரணமான ராஜ்யப் பொருளாதார சந்தி களை குருங்கு படுத்த வேண்டுமென்பது கம்முண்டகர

கந்தரத்தின் கைநெய்யும்

பிரச்சினையன்றா கதேயெந்தாலே (நம் தேசத்திலே)
மெய்யான தாலும் சத்தியம் பொருளை நாம் வன்மையும்
வன்மையே வேண்டுமென்றே நாம் விரும்புகிறோம்.

சதேசிய விஷயம் திருப்பிக் கரமாக ஏற்பட்டாயின்,
வருவத்தில் ஆறுமாதத்திற்கு மேல் வேறுவகைப்பின்
சோம்பியிருந்து, வருஷம் முழுமையும் அரை அபித
ண்டு, பாதிவளவு தேசம் சீர்வாணமாகி னையும், நம்ம
விலே நூற்றுக்கு என்பது பேச்சுக்குக் கதிமோஷம்
ஏற்பட்டுவிடும். சோம்பியிருக்கும் நேரங்களிலே
அவர்களுக்குத் தக்க வேளையை நாம் நேடிக்கொடுக்க
வேண்டும். அவர்களே நம் தேசத்திற்கு ஓர் ஆஸ்தி
பேரலவும் சத்திபேரலவும் ஆக வேண்டும். இதற்
குச் சந்த கதேயெந்தான் வழி.

11. கைநூலும் கைநெசவும்

இவ்விதரமாய்மக் கிடக்கும் இக்காலத்திலே கைநூலு
யும் கை நெசவுத்தொழிலும் தேசியத் தொழிலாகிவிட்ட
முடியுமா வென்று சிலர் ஆராய்வினார்கள். ஆனால் அவர்
கள் சில விஷயங்களை மறந்து விடுகிறார்கள். நூற்
வருஷத்திற்கு முன்னால் கைநூலும் கைநெசவும் பரம
வழிமைத்தனத்தினால் நேரும் சாவுக்கு பாதுகாப்பா
பெற்றதன, இப்போதே லக்ஷோப லக்ஷக்கணக்கான
இளைஞன் தக்க ஓவியோபாயமின்றி பரம துன்பத்திற்

ஐக்கிய சங்கம்

காண்பிருக்கின்றனர். மேலும் துபிரக்சன்களின் பேரோ தக்க உணவின்மையாலும் பசிப்பிணி யாலும் மரிக்கின்றனர். “கிக்டோரியா ராணியின் ஆட்சிகாலத்தில் இந்தியாவின் செல்வ நிலை” யென்று பாபு ராமேசு கந்திரத்தர் என்பவர் எழுதியுள்ள புத்தகத்தில் பின் வரும் விஷயம் காணப்படுகிறது.

“டாக்டர் புச்சரணன் என்பவர் 1813-இல் முதல் 1820-இல் காலையில் பரிசீலனை நடத்தி மேற்கண்டதொழில்களால் எத்தனை பெருஞ்சூழ் பரிசுரங்கிடைத்தது என்று கண்டுகொண்டார். அவர் தேசமெங்குஞ் சுற்றிப்பார்த்தார். விவசாயத்திற்குத் தடையாகக் காணும் ஐக ரெசவுமே தேசியத் தொழில்களென்று அவருக்குப் புலப்பட்டது. அவர் சொல்லியுள்ள புள்ளி விவரங்கள் பின்வருமாறு.

பாட்டு ரீகார் என்ற ஜில்லாக்களின் ஜனத்தொகை 83 லட்சத்து 64 ஆயிரத்து 420. இதில் நூற்றுந் போர் தொகை 50, 30, 426. இவர்களின் பெரும்பாலோர் கார் தேசமும் பிற்பாலிலே கொஞ்சகேரத்தான் நூற்பர். ஒவ் கொருவரும் வருஷத்தில் நூற்ற நூலின் சராசரியிலே ரூ. 7-2-8; எனவே மொத்தவருமானம் ரூ. 23,67,277, அவர்கன் பயிலுகின்ற பஞ்சின் மொத்தக் கிராமம் ரூ. 12,86,272 ஆகும். எனவே மொத்தவரம்பம் ரூ. 10,81,005; ஒருவருடைய வருஷவரம்பம் ரூ 3-4-0.

ஷாபத் என்ற ஜில்லாவில் நூற்றுநூற்றல் தான் பிரதமத்தொழில். 1,59,500 ஸ்திரீகள் நூற்றுநூற்றலில்

தூத்து செவுக்காருக்கு தூது விற்றவந்தனர். ஆன்மீகத்திற்கும் பொன்செவுக்கும் தூத்துறம் ஸாபகரமாவது தொழிலாகியிருந்தது. கோயம்புத்தூரிலே சீழத்தாவினவர்களின் மனைகளிலாவரும் பிரசித்திபெற்ற தூதுத் தோட்டியிருந்தனர்.

செவுக் காரரின் பள்ளியிலிருந்து கோயம்புத்தூரிலே தூதுத் தோட்டியோடு போனதில் அவர்களும் செவுக்காரில் பெருத்திருந்தனர். பட்டண நகரிலும் 19 காசு, ஜில்லாவிலும் மேல் வேஷ்டியும் மெதுவத்தனாயும் செவுக்காரைத் தரிசிக்க 750, அதற்குள்ளால் ஒருவருமாயும் செவுத்தூணிகளின் மீது 40,000, தூதுத் தோட்டியின் கழித்தபிறகு ஸபம் ரூ 81,400. ஆகவே, ஒருவருக்குக் கிடைத்த வருஷ ஸபம் ரூ 108. அதாவது ஒவ்வொரு தரிசிதும் மூவர் கேடு செவுத் வந்தனரென்றால் ஒவ்வொருவருக்கும் வருஷ வருமானம் 36 ரூபாய். ஆனால் செவுக் காரரின் பெரும் பாலதேர நாட்டுக்கு வேண்டிய, மோட்டா வேஷ்டி களைப் பெறு வந்தனர். இதன் மீதம் தூதுத் தோட்டியோடு 243, 86, 021 ரூபாய். அதாவது, ஒவ்வொரு தரிசிக்கும் கிடைத்தவசம் 28 ரூபாய்.

ஷாபத் ஜில்லாவிலே செவுக்காரர் பருத்தி ஆண்டியே பெறு வந்தனர். 7025 செவுக் காரரின் 7950 தரிசன் இருந்தன. ஒவ்வொரு தரிசிதும் வருஷ வருமான ரூபாய் 20—12—0; கேடு செவுக்காரர்கள் களவன், மனைவி, ஒரு குழந்தை ஆகிய மூவர் ஆனால் 48 ரூ கிடைத்தவசம் ஒரு குடும்பம் தூது

ருஷகாதாதலால், ஒவ்வொரு தறிக்கும் கைத்தாது
மேலே சொல்லப்பட்டிருக்கும் வருமானம் கணக்கில்
குறைவாகக் காட்டப்படுக்கவேண்டும்.

பாகல்புரம் ஜில்லாவிலே கிஸ் பட்டு செஷ்
மட்டும் செய்த வந்தனர். நகரிலிருக்கே விரைந்த செஷ்
காரிலே பலரோ பட்டும் பஞ்சம் கலந்த ஆண்டை செஷ்
துவந்தனர். 3275 தரிகள் வேலை செய்ததில் ஒவ்வொரு
வருஷவருமானம் ரூ. 36; இதை
தவிர எந்திரின் தால் நூற்று சம்பளத்திற் வந்தனர்.
பஞ்சாடை செய்ய 7270 தரிகள் இருந்தன. ஒவ்வொரு
தறிக்கும் வருஷவருஷம் கிடைத்த தொகை ரூ. 30.
ஆனால் மற்றொரு கணக்கின்படி பார்த்தால், கிடைத்த
தொகை ரூ. 32 ஆகும்.

கோரக்புரி ஜில்லாவிலே 5434 செஷ் காரியில்
6174 தரிகள் வேலை செய்த வந்தனர், ஒவ்வொரு
தறிக்கும் 23½ ரூ கிடைத்த வந்தது. இது மிகவும்
குறைவான மதிப்பு. ஆகையால் வருஷம் ஒன்றுக்கு
88 ரூ கிடைத்திருக்க வேண்டுமென்பது மற்றொரு
மதிப்பு.

பூர்ணியா ஜில்லாவிலே செஷ்காரர் மிகவும் அரி
கம்; கைகொடின் கிழக்குப் பாகத்திலே பஞ்சாடை
கெய்வோர் கிட்டு உபயோகத்திற்கு ஆடை செய்து
வந்தனர். பட்டுத் தலைப்புள்ள துணி செய்தோருக்கு
கிடைத்த கான் சம்பளம் ஆறாணுகான்; பட்டாடை செய்து
தோருக்குக் கிடைத்தவந்த கனி காலகாலமும்.

ஆன்மீக சிந்தனை

ஆன்மீக துறியோடும் தெய்வோடும் தக்கனாக
கண்ணியமான தொழிலை நடத்தி வந்ததனால், கோடிச்
கணக்கான பணம் சம்பாதிக்கப்பட்டு வந்த தென்பது
வெளிப்படாது. ஜில்லா, பட்டணம், கிராமம் முதலிய
எல்லா இடங்களிலும் செவ்வத் தொழில் நடத்தினதால்
அங்குள்ளோருக்கு வேண்டிய ஆடைகள் அங்கு
கேயே இலகுவில் கிடைத்துவந்தன; இப்போது துணி
வாங்குவோரே ரயில் கட்டணம், இறக்குமதிவரி,
தரகனது லாபம் முதலிய இனங்களில் நேரும் செல
வுகளுக்கு சேர்த்து கட்டியாகக் கொடுப்பது போல் அப்
பொழுது இல்லை. முன் எல்லோருக்கும் அங்கங்கே
இலகுவாகப் பிழைப்பும், மலிவாகத் துணியும் கிடை
த்து வந்ததுபோல் இப்போதும் கிடைக்கும்படிசெய்ய
ஆனதாம் முயலக் கூடாது இப்படிச் செய்வதற்
போல் அப்போதும், கட்டுவதைய கடைகளில் வந்து மட்டுமே
நூலியும் அன்னிய ஆடைகள் வராதபடியாகத்
தீர்த்துச் செய்ய முடியாதா?

12. துணிவழிப்பது

துணிவழிப்பதைக் கண்டு “இந்திய வரலாறு” பத்தி
சிறை கிசிக்றது. அதற்குக் காரணம் விவரத்தை அறி
வாததேவாகும். துணிவழிப்பதால் ஒரு வற்றியின் கற்பு
நாக்கப்படும். எவ்வாறெனில், தீவிரோபாயத்தைக்கொதி

வந்திரிகள் ராஜபாட்டையாகவிலே வேலை செய்கின்றனர். இதனால் அவர்களுடைய சுதந்திரப் பணம் வரக்கூடிய சமயங்களுக்கி, ஆதரின் லாபக்காகவான வந்திரிகள் கௌரவமாய்ப் பிழைப்பதற்கு ஏற்ற சாதனம் தாவினாற்போதே; இதைத் தவிரவேறு உபாயம் இல்லை. பன்னிர்ப்பிகள் ராஜபாட்டையில் வேலை செய்வதை விடுத்து, விட்டிருந்து தாவினாழக்கத்துவி விட்டனர். இத்தொழிலே நல்ல தொழில் என்று நம்பிக்கொண்டனர், பரிசு சமரச எழுதும் அந்த ஆசிரியர் மேற்படி கிஷபத்தைக் கவனிப்பாராக.

கைராட்டினம் கழுவாவதைக் கண்டிப்ப வந்திரிகள். மனக்களிப்பதை கூன் அறிவேன். ஏனெனில் அதனால் உடையும் உணவும் கிடைக்குமென அவர்களுக்குப் புண்புகிறது. இந்தியாவிலே வேலுருடிவிட்ட ஏழ்மைமையையும் கைராட்டினம் போக்குவிடும். பஞ்சம் வரிதும் அது ஒர் வளன்கொலாகும். கீர்ப்பாசன வேலை பென்ன, பஞ்சு விவாசனவேலை பென்ன, இவைகளிலுள்ள ஆபசங்களை அந்த ஆசிரியர் அறிபாதிருக்கலாம். அவ்வேலைகளைக் காம் பெரும்பாலும் மோசமே; ஒவ்வொரு விட்டிதும் கைராட்டினத்தைப் பரப்பிவிடின், பஞ்சம் வராமல் தடுப்பதற்கு அனேகமாக அது ஒரு கருவியாகும்.

இந்தியாவின் காமதேனு எதுவென்று எனக்கு தெரியும். கைராட்டினமே அந்தக் காமதேனு. கூன் இந்தியக் கம்பெனியார் வருவதற்கு முன் இந்தியாவிலே ஒவ்வொரு விட்டிதும் கைராட்டினம் இருந்தது. இந்தியாவின்

சாலைகளைப்பற்றி விசுவநாதன் வெளியிட்ட கண்காணிப்புத் துறை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கு வரவேண்டுகிறேன். 1917-18-ம் ஆண்டிலே இந்தியாவில் 62 கோடி ரூபாய் 7 லட்சம் ரூபாய்தான் தரப்பட்டது; ஆயினும் இன்னும் எவ்வளவோ கோடிக்கணக்கான ரூபாய்தான் இந்தியா இடங்கூறுகிற செய்திருக்கிறது. மின்னிலை தயாராவதை விட கைத்தறிக்களில் அதிக ஆண்ட தயாராவதை அந்த ஆசிரியர் அறியாதிருக்கக்கூடும். அந்த நிலைமையைப் பெரும்பாலும் அண்மைய தேச நான் அவ்வளவுமே தேச செலவுகாரர்கள் அணுகிய தேசத்தினால் அறிந்துப் போகலாம். ஆதரிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தப் ஆதரிப்பதைவிட வேறு ஏதாவது வேலை செய்வதும் கவையிருக்கு. மென் கான் நினைக்கிறேன்.

தூயிழைக்கும் தொழில் அடிக்கடி சட்டப்பயற்சி
 திறத்தப்படுபு போனவுடனே, அடிமைத்தனமும்
 சோம்பலும் கம்பிடம் வந்து புதுத்த கொண்டன. கம்
 தேவைக்குவேண்டிய வளவு ஆடைகளை நம் குடிகள்
 தயாரிக்கமுடியா; தயாரிப்பதும் துணி கிலை குறை
 யுது. மில் சொந்தம் காரர் பணத்திற்கும் போராடுவர்,
 ஆகவே, தேசத்தினரின் தேவைக்கு ஏற்றவாறு வேலை
 வை ஒழுங்குபடுத்தார்.

ஆதலின், ஏதழக் கிராமமாகிக்கு ஸ்சோப ஸ்
க் கணக்கில் தனக்கிடக்கும் வண்ணமே ஸாகிவழத்
தல் ஆகரிக்கப்படுகிறது. விவசாய தேசத்திற்கு ஒரு
தலின்: தொழில் தேசம்- ஏனெனில் துய்வு கோம்

சுவிசே கிவசாயிகளுக்கு ஒரு தொழில் இருக்கவேண்டும். கைதுணிதழப்பதே எக்காலத்தும் இத்தியாகித் தொழிலாக இருந்து வந்திருந்ததேது. புராதனமாகத் தொழிலை உயிர்ப்பித்தல் கடினமான காரியமா என்ன? அப்புராதனத் தொழில் கதிந்ததனால் தான், அடிக்கதி தனமும் எழும்பையும், உலகென்பர் கண்டு கிவக்கும்படி இருத்த கடினமான மனதையும் இத்திகசத்தில் உண்டாகின.

இப்போது சில புள்ளி கிவரங்களைச்சொல்லுவோம். என்ருபவரி கோம் வேலை செய்வின் ஒரு பை பங்கால் ராத்தல் நூலிழைப்பான். 64 ஆயிரம் பிள்கைகள் தினம் 16,000 ராத்தல் தால் நூற்கிருக்கள். ஒரு கெசவுகாரன் தினத்தோறும் 2 ராத்தல் நூல் செய்கால் இந்த 16, ஆயிரம் ராத்தல் நூலைக்கொண்டு பெய்து 8 ஆயிரம்கெசவுகாரர் பிழைப்பர். நூலிழைப்பதைப் பித பிழைப்பித்தவும், கமக்கு வேண்டிய ஆடைகளுக்கான் அத்தனை நூலையும் இவ்வருகத்திலேயே நூற்கவும், இவ்வருகத்திலே மாணவரும் பிறரும் நூற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பழைய குற்றத்திற்குப் பிரயசுத்தம் பண்ணியது போலாகும்.

தேசத்தினர் கோம்பேரிசெவியிராமல் எவ்வளவும் ரூபஸ்ரூல் காரியத்தி டிக்க கணம்; திபாகருணக் கொஞ்சம் இருந்தால் வெறு பஸினுன்றும் இல்லாதுத் போயினும், வருஷாவருஷம் கொண்டு போகும் 70 கோடி ரூபவையாவது கிதுத்தி கிடலாம்.

அத்திச வரித்ததர், அத்திச வரித்ததர், அத்திச வரித்ததர்

ஐக்கிய சிங்கம்

என் ஆயிர மூன்றுடன் பேசிப்பார்த்தேன். மேற்கண்ட விஷயத்தை மறுத்துரைக்க அவர்களில் யாராவும் ஆக வில்லை. மகத்தான இந்த விஷயத்தை மிக்க கவனமும் தகவலும் கொண்டு இந்திய ஊழியன் பத்திரிகை நோக்கு மென கம்புகிறேன்.

13. கைதாவத் தேவை.

சட்ட மறுப்பில் ஒருவன் இறங்குவதாயின், அவனுக்கு தூய்மைத் தெரிபடுவண்டும்; அதோடு கைதாவக்கொண்டு கைத்தறியில் தயாரான சதர் துணி வாயே அவன் அணிவவேண்டும். ஒரு ஜில்லாவே தாதுக்காவோ சட்டமறுப்பில் பிரவேசிப்பதாயின், அந்த ஜில்லாவுக்கு வேண்டிய ஆடை பங்களவும் அந்த ஜில்லாவிலேயே தயாராவேண்டும். இந்த ரிபர் தரிசுவை மறுசரித்தால் தான் சட்ட மறுப்பில் இறங்க வும் என்று கும்ஸியிலே அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் நிர்மாணித்தனர். அந்திரத்தரிசுவை கூடவே கூட தென்று அப்போது நிர்மாணமாக ஆகேபம் பிழிந்தது. கைதாவின் அவசியத்தைச் சிறிதும் அறிவாத திருவ் தான் அவ்வகம் பலர் ஆகேபித்தனர். கை தாவத் தொழிலைத் தவிர, வேறு எதுவும் கைத் தேச வது கையப் பிணியைப் போட்கூட வதுமைப் பிணியால் வாடு லோர் தியாகஞ் செய்த மனப்பூர்வமால்க் கட்டப்பட்ட

காதல் தொல்லை

முற்பகர். பிச்சை பெடுக்காமல் போஷித்துக் கொள்ளும் திறமை தான் கயராஜ்யமென்று அவர்கள் கருதி வருபவர். அதிருப்தியைப் போக்குவதற்கு ஒரு வழியைக் காட்டாமல் அதிருப்தியை வளர்த்து விட்டால் காசமும், அராஜகமும், அக்கிரமமும், கொள்ளையும் கட்டாயம் நடக்கும். இதனால் பெரிதும் கஷ்டப்படுகிறார் எல்லாருளே யாவர். வரும்படி போதாமையை நிவர்த்திக்கக் கைநூல் தொழிலே வழி. பலருக்குக் கைத்தறி நெசவும், சிலருக்குப் பஞ்சுபட்டை போடுதொழிலும் பூரண பிழைப்புக்குச் சாதனங்கள்.

கைத்தறி நெசவு மகத்தையோன தொழிலன்று. வடக்கணக்காவ ஜனங்களுக்கு கை நெசவு தெரியும். சரி யான கைநூல் தொழில் ஒரு சிலருக்கும் தெரியாது. இப்போது பதினாறுக்கணக்காய் காராட்டினங்கள் கழுவாவின்றன வென்பது உண்மையே. ஆனால், செஞ்சிலரே நூல்கின்றனர். கைநூல் பாவுக்குவதில்லையே என்று ஏங்கும் கூக்குரல் இளம்பிடினது. பாதி யளவு பாகமான அன்னம் அன்ன மாகாது. அது போல் சரியாக நூற்கப்பட்ட நூல் நூலன்று. தேசத்திலே இப்போது நூற்கப்பட்ட நூலும் நூலை அபிவிருத்திசெய்ய வேண்டுமானால், ஆரீரக்கணக்கான பேருக்கு நூற்குதொழில் தெரியவேண்டும். ஆதலின், கயராஜ்யம் வேண்டி மென்று சட்ட மறுப்பில் இறங்குவோருக்கு கைநூல் தொழில் தெரியவேண்டிய தகவியம்.

சுட்டி மறுப்பில் இறங்குகோர் நான்நொக்கும் துதி

தாழ்வேண்டு பெண்பதில்கே. தூற்றும் கல்லதுதான்,
 ஒரே நேரம் முறுக்கும் உள்ள தூள் தூற்ற அலர்சை
 தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அந்நிபந்தனைகளுக்கும்
 ஆகேபயிருத்தாலும் அந்த ஆகேபம் செல்லவில்லை
 பெண்பத கல்ல சகுனமே.

ஆகேபத்திற்கு ஆகாரமான ஒரு வாரம் என்ன
 வென்றால், கைக்கோனர் நூல் நூற்பதைக் கொரவகி
 நுதறவான தொழினை மதிப்பதாம். மிக்க கிரம்படை
 த்த யீக்கிய சுழகம் அல்லிதம் மதிக்குமென காவீ
 கருதேன். யோக்கியமான நீவனோபாயத்தைக் கண்டி
 வெறுக்கும் வந்தமசையும் நிழலோக்கிக்கொண்டு பேசு
 வேண்டியதுதான். தூல் நூற்றல் வந்திகளுக்குத்தான்
 பெரிதம் பொருந்துமென்றால், அதன் காரணமென்ன?
 அலர்களுக்கு அதிக ஒய்வு நேரம் இருப்பதே. அது
 யட்டத்தொழி லென்பதன்று. வானையுருவி வீசுவோர்
 சாட்டினத்தைச் சுழற்றுகின்றால், அது கிரகத்தையும்
 பொருத்தும் கருத்தன்று. வான் கொண்டு விசியினுழப்
 போன் தன் சமுதத்துக்கு உணழப்பவன்லன். மிக
 லிசேஷமான சந்தர்ப்பத்திலும் தற்காப்புக் காகவும் நாக
 ரீகம் படைத்தோ ரென்ற ஜனங்கள் வானி வீசுவென்
 தனர். இது இயற்கைக்கு மாறான நீவனோபாயம். மிக
 கைக் கொன்று வந்த வலப்பதைக் காட்டிலும், வான
 தூல் தொழிலையும் அக நெசவையும் கொண்டு பிழைத்
 தல் என்றும் மிக்க ஆக்கமாயே. தனக்குரிய குல்லாய்
 களைத் தானே வைத்தல் கொண்டதனால், கிரத்திலிரு

கதைகள் தொகுப்பு

ந்த அடிப்படையில் குறைந்தபட்சமாகவே? கொல்லும்சத்தி
 எய்தக் கொண்டு விடுவதற்கு நாம் மதி போகும். விடுவதற்கு
 வந்ததைச் சேர்ந்த ஸ்தலம் வட்டமானவின் ஒரு வட்டியு
 த்துக்காக உயிரை விட்டார். அவரன்றோ சத்தவிரி
 நான்குலாகிப் என்ற இடத்திலிருந்து மகத்துவமான
 கொலையாளி என்ற அவச்சொல் அவரை விட்டொழியாது.

கொலைக் குறையென்று வாரும் தப்பாது உருது
 மல், உயிரூட்டும் தொழிலாகிய கை தூய் தொழிலை
 சந்த வாரும் பின்வாங்காது என நம்புகிறேன்.

14. நாலிழைக்குக் கதமை

கை நாலிழைப்பதற்கு நம் தேசத்திற்கு எல்லாவற்றி
 பன்னாள் பென்று "சுயராஜ்ய ரகசியம்" என்ற விஷய
 சத்தில் சொல்லியுள்ளேன். எந்தப் பாடத்திட்டத்திலும்
 வருவதால்தலிலே கை நாலிழைத்தல் கட்டாய பாடமாக
 இருத்தல்வேண்டும். கைசம் விடாமலும் ஆகாரம் புதி
 யாமலும் நாம் வாழ முடியுமோ? முடியாது. அங்ஙனமே
 கை நாலிழைக்கும் தொழிலாகிய இப்புராதனத் தொழி
 லின்றி வருமையினைத் தொடுக்கவும் பொருளாதார
 சத்திரம் அடையவும் முடியாது. ஒவ்வொரு குடும்பத்தி
 லும் அரிப்பு எப்படி அவசியமோ அப்படியே கை
 ராட்டியுமும் அவசியமாகும். நான் தோறும் வேலோடி
 லும் வறுமையைத் தொடுக்க வேறு வழியில்லை.

ஜார்ஜ் சக்தி

அப்படியானால் ஒவ்வொரு தேசியப் பாடசாலை யிலும் கைநூல் இழைத்தலை உபதேசித்து, கிராமபா ஸாலை உத்பத்தி செய்பவேண்டுமென்று முன்பே போசனை சொல்லியிருக்கிறேன். கமது பைபன்களுக்கும் பெண் களுக்கும் நூலிழைக்கும் தொழில் தெரிந்த விடுமாளால், அவர்கள் தங்கள் விடுவாரிலேயே அத் தொழிலைப் பிர பஸ்படுத்தி விடுவர்.

ஆனால், அங்கிதம் காரியம் கடைபிற் வேண்டின் ஒழுங்கான ஏற்பாடு செய்யப்படல்வேண்டும். நான் தேர தும் அதற்கு 12-மணி நேரம் கைராட்டினம் கழல் வேண்டும். நூல் நூற்பதில் கை பழகியவர்கள் ஒரு மணி நேரத்தில் இரண்டரை தேசங் கட்டையுள்ள நூல் நூற்க ளாம். சராசரி இப்பொழுது ஒரு ராத்தல் நூலுக்கு 4 அணு கிடைக்கிறது. அதாவது ஒவ்வொரு ராட்டினத் திலும் காலொன்றுக்கு 3 அணு கிடைக்கும். உறுதி யான ராட்டினத்தின் விலை ரூபாய் 7. தினந்தோறும் 12 மணிநேரம் வேலை செய்தால் 38 தினத்திலே ராட்டி னத்தின் கையத்தை எடுத்துவிடலாம். புள்ளி போட்டுப் பார்த்தால், கைராட்டினத்தில் ஆச்சரியமான பலனுண் டென்று புலப்படும்.

ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் நூலிழைக்குந்தொ ழில் போதிக்கப் படுமாளால், கல்லியைப் பரவச்செய்யப் பணியில்லையே என்ற கஷ்டம் தொகையும். தினந்தோறும் 12-மணி நேரம் பாடசாலைகளை நடத்தி மாவைருக்கு இவ் வசமாய்ப் போதிக்க முடியும். ஒருபைபன் நான்குமணி

தாவியழப்பின், ஒவ்வொரு நாளும் 10 தேவை தடவை
கொடுக்கும்; அதாவது, நாளொன்றுக்கு ஒரு நாளு கொடுக்கும்.
முதல் மாதத்திலே அப்படியாகப் பாடசாலைக்கு
1-10-0 வரும்படி; 30 நாட்களுக்குள்ள பள்ளிக்
கூடத்திலே மாதம் ரூ 48-12-0 கொடுக்கும்.

பாஷாக் கல்விப்பயிற்சிகள் எதுவும் சொல்லவில்லை.
ஆதலினாலே இரண்டு மணி நேரம் பாஷாக் கல்வி
புத்தவம், மிகக் பிரயோசனியின்றி அதன் வரும்படி
கொண்டே ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை நடத்தியவர்
முடியுமென்பது வெளிப்படை; அனாவமுள்ள ஆசிரி
யாரையும் தேசம் அழைத்திக் கொள்ள முடியும்.

மேற் சொல்லியபடி காரியம் நடக்க வேண்டு
மாயின், ஏராளமான காராட்டினங்கள் வேண்டும்.
தாவியழக்கும் தொழில் பிரபலமாகும் பொழுதும் சூழி
ரக்கணக்கான ராட்டினங்கள் தேவை, கிராமத்திலுள்ள
எத்தக்கனும் கலப்பாத ராட்டினம் செய்வான்; மற்ற
இடங்களிலிருந்து ராட்டினத்தைத் தருவிப்பதென்பது
மிகக் தப்பாகும். தாவியழத்தலில் கிராமம் என்ன
வென்றால், அத் தொழில் மிக்க கலாம்; மிக எளிதாகக்
அதைக்கற்றுக் கொள்ளலாம்; ஒவ்வொரு கிராமத்
திலும் அதிகச் சொல்கின்றி அதைப் பரப்பி விடலாம்.

சுமையப் பரிசுத்தங்களாகிக் கொள்வதற்கும், கல
சாஷியப் போருக்கு கலங்குத் தகுதி உண்டி பண்ணிக்
கொள்ளவும் செயலிதும். இந்த ஒரு வருஷத்தில் அத்
தொழிலைப் புரப்பினுப்போதும், கலாஷியம் புரப்பினு

வின்பு, ஈரத்தோறும் பாடசாலைகளிலே ஒரு மணி நேரம் தாவியதைத் தாஸ்போதம்; மீதி நேரத்திலே பாஷாக்கங்களைப் போதிக்கப்படலாம்.

15. தூதரும் கடமை

[தங்கத்தாலிலே மீர்ணாபுரி நகரவளத்தில் பிதாமஹன்டமான மாணவர் மகாதாபுரத்தபொழுது எல்லோரும் பாடசாலைகளை விட்டு விடுகின்றன மாணவர்களை மகாதாபுரி காத்தி வேண்டுகின்றோம், அப்போது தூதரும் கடமையைப் பற்றி அவர் சொன்னதாவது].

எமது தேசக் கல்விமுறை இரண்டு விதத்திலே பெருங்குறையுடையது. கல்விமுறையை ஒழுங்குபடுத்தி வளர்ச்சி, உடனடிக்கும் உயிருக்கும் பயிற்சி யுடையதே வேண்டுமென்பதைப் புறக்கணித்து விட்டனர், கவர்னர் மெண்டர் செய்துவருவதும் செய்யப் போவதுமான நிலையிற் கலந்து கொள்ளாமல் விவிசி சிற்பதே ஒத்த வழியானம, அதில்தே மனப்பூர்வமாய்த் நிலையிலிருந்து நாம் விவிசி சிற்பின், கடவுளுக்கு முன்னிலையில் நாம் தலை சிறிந்து நிற்க முடியும். இது தான் ஆதம்ப்யபிற்சி இப்பயிற்சியின்றி தந்தாலக் கல்வி முறையில் எப்படி ஆதம்ப்ய பயிற்சி உண்டாகும்? கம்முடைய சரிசெய்யிற்சி அகச்செய்து செய்யப்பட்டு விட்டது. கைராட்டினத்தை நாம் மறந்து விட்டதால் நாம் அடிமைகளாகி விட்டோம்.

ஒருசட்டி கழுக்காக இத்தியா தன் ஆதரவை கிற்றி
அதை இழந்துவிட்டது. இதை நான் அறிந்திருப்பதனால்
வந்தாள வாரிப்போ கைராட்டினத்தை மேற்கொள்ளுமா
என்று உங்களுக்குச் சொல்ல நான் அஞ்சவில்லை.

கைதான் தொழிலிலும் கடுமையானது துணிச்
சேகரிப்பதிலும் உள்ள பயிற்சினான், சபராஜ்யத்திற்கு
அடிப்படை கோலும் படியான இத்தருணத்திலே, எப்
போதும் உங்கள் முக்கிய சிந்தையும் காரியமுமாக இருக்க
வேண்டும். சபராஜ்யம் ஏற்பட்ட சீன்பு, உங்களுக்குரிய
சாதாரணமான கல்விப்பைக் கற்றத்தொடக்கலாம். வந்தா
கத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வாரியலும் சரி, பெண்ணும்
சரி, தக்களுடையகாலத்தையும் உழைப்பையும் கைதான்
தொழிலாகப்பெற்ற தொழிலிலேயே செயலிக்கவேண்டி
மும்; யுத்தத்தைத் தவிர்த்து வேறு வழியாகவுள்ள கை
தான் தொழிலில் உங்களுக்குச் சட்டிக் கொடுத்து
கிறேன். கவனிப்பீர்களாக.

16. கைராட்டினத்தின் பேரதம்

[கங்கத்தாலிலே பூமியுள்ளான சிந்தாஞ்ஞன்
தான், இதேநேரிலால் பானத்தி முதலிய ஒத்தாழைபாத்
தலைவர்கள் ஏற்படுத்திய கல்விச் சபையின் ஆதரவிலே
நேகோக்கணசாலை மேன்று 1921ம் வருஷம் சிப்ரவரி
மீது திறந்தவைக்கப்பட்டது. அந்தவயவத்தில் பாண்டி

கலையும் ஆசிரியர்களையும் கோக்கி மகாத்மா காந்தி உதயதின் ஸ்தலம்.]

சர்க்காருக்குள் எப்படி நாம் சுதந்திரமடைவோம்; விபரப்பரிசாரையும் பிரயாணிகளையும் வந்த அன்னியர் கம்முடைய ஒத்துழைப்பினால் எப்படி கம்மை ஆளு வேராயினர்; கம்முடைய மித்திரர்கள் போல் இங்கு அவர்கள் வாழவிரும்பாத ரேயின், ஒத்துழைவாமை யினாலும், இந்திய ராட்டினத்தினாலும் அவர்கள் எப் படித் தங்கள் தேசத்தை கோக்கி திரும்பப்போய் கிறீஸ் என்ற விஷயங்களைப்பற்றி கம் எல்லாவோ பேசியுள்ளீர்.

முகம்மதியர் எத்தனாம் அநிம்ஸா தர்மத்தை மேற்கொண்டமுடியும் என்று கின் கேட்கின்றனர். என் னென்று நான் சொல்லப் போவதில்லை. கைராட்டின மே. சொல்லும். கமது மருதிகளிலே ராட்டினங்களை வைத்து விடின், முகம்மதியர் அநிம்ஸா தர்மத்தை மேற்கொள்வரென்பதை ஐரோப்பா முழுவதும் அறிந்து கொள்ளும். மருதிகளில் வைத்திருக்கவேண்டி 800 ராட்டினங்கள் செய்யும்படி ஏற்பாடாயிருக்கிறது. ஏனெனில், மருதிக்கு வருவோர் தூல்தூதர், அந் தூதர்க்கொண்டு இந்தியரால் இந்தியருடைய வீடுகளில் செய்யும் துணிபைக்கொண்டு, கமது கிரீவாணத்தை காம் மறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அல்லது கம் குரிய குறித்துக்கொ ண்மை செய்கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு முறை ராட்டினம் எழலும் பொழுதும்,

இரத்தம் கெடாத இக்கவகம் திரும் காலம் நெருங்
கும்; இதுதான் கைராட்டி அத்தின் போதம். ஆதலின்
இப்போதனைப்படி கூப்பிடுகனாக. கூப்பின், சாத்திய
மான சமாதான வழியிலேயே சந்திரந்தையடைப
காம் தீர்மானித்த மிட்டேமென உலகத்திற்குப் புகை
சாந்துவது போலாகும்.

தேசத்திற்குச் சந்திரம் கிடைக்கவேண்டுமாயின்,
இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக காம் ஆளாவிருக்கும் அடி,
மைத்தனம் கீழ்க் வேண்டுமாயின், காம் சமாதான வழி
யில் போர்ப்புரிய வேண்டும். அதாவது கைராட்டி அத்
தின் போதாட்டமே.

17. கை ராட்டி அத்தின் தொனம்

கைராட்டி அத்தைப் புகழ்ந்து ஒரு கிருபர் எழுதி
யிருக்கும் குறிப்பை “இந்தியன் லேசலுல் ரிபார்ம்ஸ்”
பத்திரிகை பிரசுரித்திருக்கிறது. நூல்கையுட்போர் அந்
தொழிலுக்குக் கண்டு சலித்தப் போய்கிடாவண்ணம் ஒழுங்
கான ஏற்பாடு உண்டாக வேண்டு மென்று அங்கிருபர்
கிரும்புகெஸ், கத்திபாலாட் பிரதேசத்திலே கைராட்டி
அப் பரிசிலனை நடத்திவரும் பூதீமான் அமிர்தலால்
என்பவர், கிவசாய கத்திரீகள் ராட்டி அத்தை மேற்
கொண்டிருப்பதாக “இந்திய ஊழியன்” பத்திரி
கையில் எழுதியிருக்கிறார். அந்த கத்திரீகளுக்கு மேற்
கூடாக தொழிலில் சலிப்பு ஏற்பட்டது. எனினும் மூன்றாம்

கொத்ததைப் போல, இப்போதும் அது அவர்கள் பிழைப்புக்கு ஓர் சாதனமாயிருக்கிறது. ஆதிலும் பிரபல மயிருந்தும், கைதூதுக்குள் இரங்கியில்லாததால் அந்த தொழில் மறையலாயிற்று. ஒரு பிரமையினாலே, லாபத்தில் ஆகையினாலே மேற்கொண்டிருப்பின், நகரவாசிகளுக்கு அத்தொழிலில் சலிப்பு ஏற்படலாம்; இச்சமயம் தேசத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய மிக உபயோகமான தொழிலையே தூலிழைப்பதில் ஒப்புவேரத்தாகக் கழிக்கவேண்டுமென்று - கருதுகொள்தான், கிடாமல் பத்தியுடன் தூலிழைப்பவராவர். இராம சிவசாயகுமிய ஸ்ரீரீசன், நகரவாசிகள் ஆகிய இவர்கள் போக, மூன்றாவது படியாக நூல் தூறக் வேண்டியவர்கள் பாடசாலை மக்களாவர். தேசியப் பாடசாலைகளிலே கைராட்டினத்தைப் பரப்பும் பரீட்சைகளில் பிங்குபலன் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கிறேன். இத்தியாகிலுள்ள ஏழரை ஸ்டீம் இராமக்கலிலும் படிப்புப் பரவும்படி செய்வ கைராட்டினமே மிகவும் திறமையான சாதன மென்று நம்பும் ஆசிரியர்கள் முறைப்படி நடப்பின், தூலிழைப்பதில் சலிப்பு ஏற்படாது; மேலும் படிப்புக் கென்று பிரத்தியேகமாக வரி பேரடமறும் குணக்கேடான வரி கருமானத்தை எதிர்பாராமலும், துணைமுதல்திற்குக் கல்லி பேரதிக்க வேண்டிய பணத்தைப்பலவேண்டுமென்ற பிரச்சினைக்கு சமாதானம்கண்டு பிடித்தாவேயிடுமென்று

கைதூலிலே ஸேத்தியான சகம் கிடைக்கும்படி வழி தேடவேண்டுமென்று "இந்தியன் ஸோஷல்"

பிளர்மர்" பத்திரிகையின் நிருபர் கூறுகிறார். கேர்த்தி
பாண ராம் லெட்டிரதற்கான முயற்சி ஏற்கனவே
உண்டு, டாக்டர் சுவாமிநாதன் நெய்வுதற்கான அவ்வளவு
நெய்விட துலோ அல்லது 200ம் கம்பர் துலோ லெட்டி
பதற்கு இன்னும் சொந்த நாள் ஆகவேண்டும்; செந்த
ஸெட்டம்பர் மாதத்தில் தான் கை ஆலிழைக்கும் தொழி
லுக்கு உபயோக முயற்சி நிறைந்தது; டிசம்பர் மாதத்தில்
தான் அதை இந்தியர் கம்பர்க்கெட்கிறார்; இப்படி
யிருக்க, இதற்குள் உண்டாயிருக்கும் முன்னேற்றம் மிக
அதிகமே.

எவ்வளவு அதிகமாகக் கைநால் இழைக்கப்
படுகிறதோ அவ்வளவுக் கைநால் உடனே செஷவு
தடக்கலில்லை பென்பது ஓரளவு உண்மையே. இதற்குப்
பரிகாரம் தருவதின் தொனையைப் பெருக்குவதன்று ;
ஏற்கெனவேயுள்ள செஷவுகாரர் கைநாலைக் கையாளுதல்
படி செஷவு கைம் முயல்வேண்டும். நூலிழைப்பதைக்
காட்டி தும் செஷவு சிக்கனம் வேலை. நூலிழைப்பதைப்
போல் செஷவுத்தொழில் துணைத்தொழிலன்று ; தீவ
ஞோடையத்திற்கு அது ஒரு பூணாமம் தொழிலாகும்.
ஆதலின் செஷவுத் தொழில் அழியவில்லை. அன்னிய
கால்களிலிருந்தவரும் ஆடைகளை விற்பது, அவ்வளவு
ஆடைகளையும் துங்கேயே தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய
செஷவுகாரர் உளர்; தங்களுந் உள, சென்னை, மகாராஷ்
டிரம், வங்காளம் முதலிய இடங்களிலே ஆயிரக்கணக்க
மானதிகள், சீமை, ஜப்பான் ஆகிய இடங்களிலிருந்து

வரும் மெல்லிய தூக்கனைக் கொண்டு செந்துவருகின்றன. அத்தறிகள் அநோத்துப் பை தூக்கைக்கொண்டு செல்லும் படிசெய்ய நாம் முயலவேண்டும். இதற்காக நம் தேசத்தினர் மெல்லிய மல்லேஷ்டியிலும் உபயோகமற்ற ரவை சல்லாசிலும் ஆரை கொண்டிருப்பதை கிட்டுகிடவேண்டும். உட்கை மறைக்காமல், திறத்துகாட்டுவது நேசதுள்ள மெல்லிய ரவை சல்லாக்களை செய்தல் சகிப்பியன்று என்பதே என் கருத்த.

மெல்லிய ஆடைகளையே எங்கும் செய்யவேண்டுமென்று சாமானிய காலத்தில் நாம் கருதியிருக்கலாம். ஆனால் சுதந்திரம் பெறவும், சுமக்குவேண்டியதை நாமே தபாரித்துக்கொள்ளவும், நாம் பிரமப் பிரபத்தனம் செய்யும் இக்காலத்திலே, கைதுலினால் தபாராரும் ஆடைகளைக்கொண்டே திருப்தியடைவேண்டும். ஆதலின், அழகிய மெல்லிய உடைதரிப்போர் மோட்டா உடையுடன் திருப்தியெறவேண்டும். அதோடு நானிலும் பலர்களை இன்னும் மேத்தியாகவும் ஒரே சீராகவும் நுகரவேண்டுகவேண்டும்.

யில் அதிகாரிகள் தங்கள் துணியின் கிலையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று அங்கிருள் வாதிட்டுவர். அதே சிய அபிமானிகள் கதர் ஆடை அணிவதையே எடமை. பாக்க கருதியிழம்பொழுதும், எவ்வளவு நாட்டினக்கள் ஒட்டவேண்டுமோ அவ்வளவு ஓடும்பொழுதும், நெசவுகாரர் கை தூக்கைக்கொண்டு செல்லும்பொழுதும், யில் அதிகாரிகள் தங்கள் துணிகளின் கிலையைக் குறைத்துத் தன் ஆகவேண்டும். வரபத்திலேயே திருஷ்டியா

விருப்பவர்களை நோக்கி தேசாபிமானம் காட்டுவதென்றால், அது பிரயோஜனமற்றதாகும்.

மகாநாடு முதலியவற்றில் மட்டும் கதர் ஆடை அடி, மற்ற சமயங்களிலே யிக அழகிய ஆங்கில நாடையில் உடைதரிப்பதும், கதர் ஆடைதரிப்போர் விலையேறப் பெற்ற கருட்டுப் பிடிப்பதுமான துவழக்கங்கள் புதிய நாடா பிரபலமாகையில் மறைந்துவிடும். ஆன்னிய ஆடைகளை நாம் விலக்கியதும், தற்சமயம் கம்மிதான் அடிக்கணக்காக விலக்கின் சீல்கும். சாமானியரின் மனத்தில் குடிசொண்டிருப்பதுபோல் கோமையும் குடித்தனப்பாட்களும் வளரும்படி தேசியவாழ்வு திருந்தும். எவிய தேசத்தினரை அடித்துச்சாப்பிடுவதும், சமாதான வாழ்வுக்கு இடமின்றி வடப்பனையையும் ஆகாலப்பனையையும் ஆகாரமாகக் கொண்டு மயக்கும் மிருகத்தனமான நாடு சீலமும் தொலையும், எல்லேனாரையும் அடக்கி ஆளவேண்டுமென்ற உணர்ச்சிக்கும் நாம் சுதிரட இடமிராது. உலகிலே அத்தகைய மனப் பான்மை உதிக்க வேண்டுமென்பது தான் ஒத்தசமூகமாயின் நோக்கம். கதாபாடினத்தைப் பார்ப்பி முற்றிலும் பலனடைந்தால் தான், அத்தகைய மனநிலை உண்டாகும். ஆகச்சிறந்த இடங்கொடாமல் காத்துக்கொண்டு, உணவுக்கும் உடைக்கும் தன் கையே தனக்குதலி யென்னும்படி நடந்துவரும் படியான போக்குவதை கம்மிடம் உதித்தால்தான் உலகின் மனப்பான்மையை மாற்ற நாம் உலகத்துக்கு நற்செய்தி வறிவிக்க முடியும்.

18. கிதையில் கைராட்டினம்.

கைராட்டினத்தல் அனைவரும் செய்ய வேண்டிய பரிசுத்த வேலை பெற்று கொள்ளேன், அதற்கு வந்தவன் கைகிரோஷ்டர் மறுப்பு எழுதினார். அதற்கு முன்பே பதிலளித்தேன். கவியையும் அவரைப்போன்றவர்களையும் நம்பச்செய்ய வேண்டுமென்று நிச்சயமாக எடுத்துடன் பதில் தரவேண்டியிருந்தது. கைராட்டினத்தல் பதில் என்னுள்ள நம்பிக்கை பகலத் கிதையிலிருந்து உள்படனதாரும்.

சீர உழைப்பைப்பற்றி கிதையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. திபாசமாக உழைப்பது தான் பெரிது நல்ல உழைப்பாகும். இத்தகைய பொது நல்ல உழைப்பு கைராட்டினத்தலே. கைராட்டினத்தைப் பற்றி கிதையில் சொல்லப்பட்டிருப்பதாக நான் சொல்ல வரவில்லை. நடத்தை விஷயமான முக்கிய அடித்தையே பகலத் திதாசரிபார் சொல்லியிருக்கிறார். அதை நன்கு ஆராய்ந்து பார்க்கும் பொழுது, சீரப் பிரபாசைபான திபாகத்தை கைராட்டினத்தே பாருமென நினைக்கிறேன்.

ஏழைகள் செய்யும் வேலைகள் அனைத்துக்கும் ஒரு மனிதராக அமையவரும் செய்து, அதனும் ஏழைகளுடைய கைக்கவ்வில் அமும் ஈடுபட்டு நமது கிரந்தத்தை தேசிய உழைப்புக்கு சமர்ப்பிப்பதால் உண்டாகும்.

கக்கடிய புகழைக்காட்டினும் வேறுபுகழ் உலகில் எதை
குப் இருப்பதாக புலப்படவில்லை. கடவுளைத் தொழுது
தென்றால், ஏழைகளுக்காக உழைப்பதைவிட வேறில்லை.
உலகிலே எல்லோருக்கும் கிரமமாகச் செய்வதென்பதே
ரும்படி செய்வதற்குரிய சாதனம் கைகாட்டினமே.

19. பஞ்சத்திற்குப் பரிசாக நூலிழைத்தல்.

ஆமதநகருக்கு அருகிலுள்ள மிரி என்ற இடத்தில்
பஞ்சத்திற்குப் பரிசாக நூலிழைக்கும் தொழிலை
வைத்துப் பரிசாக நடப்பதைப் பற்றி ஜெயவதி மிகுதி
மன் மனைவி சில விஷயங்களை எழுதியனுப்பியிருக்கி
றார். ஓர் ஆங்கில மாதின் மேற்பார்வையில் அப்பரி
சிலை நடப்பதால், அவ்விஷயங்களை மகிழ்ச்சியுடன்
பிரசுரிக்கிறேன். முறைப்படி பரிசிலை நடப்பதை அனை
வரும் கவனிப்பார்களாக. இடையில் கஷ்டம் நேர்ந்த
தாலும், அது சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பரிசிலை மீண்டும்
மாதமாக இல்லாமற் போனாலும், நூலிழைத்தல்
பஞ்சப் பரிசாகத்தகுது விசேஷமான சாதன மென்றாக
புலனாகிறது. சரியாக நடந்திருந்தால், கல்ல பணம் கிடை
க்கும்.

1920ம் வருஷம் ஆகஸ்ட்மாதத்திலே, பஞ்சம் கை
கரிமமாக இருந்தது. அப்பொழுது கௌரவமுள்ள
மத்தியதர ஸ்திரீகளுக்குப் பஞ்சநிலாநியை நூலிழை

ஐக்கிய சங்கரம்

புலகதப்பாப் பள்ளமென்று தென்மட்டது. அத்தொழிலைப் பழக்கம் செய்துவைக்கும் வண்ணம் பிஸ் லாதாம் என்ற மூதா ஒரு கைராட்டினம் கொடுத்த உதவியால், கம் பனி நூல் நூற்க ஆதிலில் பழக்கமாயிருந்த தாங்கல் கின்ற ஜாதிகளுக்குள் தூலிழைத்தலைப் பரப்ப முயன்றும் புயன் மடலில்லை. தூலிழைப்பதென்றால் என்ன வென்று தெரிபாத ரொமத்திலே மெல்லிய நூல்தாந் தல் முடியாத காரிய மென்று பலரும் கருதினர். தமிய தூலிழைக்கும் தொழிலில் பணங்கிடைக்குமா அல்லது அதுபயன்படுமா என்றும் பலர் ஐயம் கொண் டனர். இத்தகைய ஆசைப்பங்களுக்கும் கஷ்டங்களுக் கும் இடைவே, மூன்று மாதகாலம் காட்டினம் தாங்கிக் கிடத்தது. தீவிரமாக முயன்றும், ஒருவரும் அத்தொழிலை மேற்கொள்ளவில்லை. 1920ஆம் டிசம்பரிலே பிஸ்கம் லாங்கு காட்டினங்களும் கொஞ்சம் பஞ்சம் பிஸ் லாதாம் அனுப்பினார். செரிடம் பரிகாரத்தமாக அவை கொடுக் கப்பட்டன. ஒரு ஸ்திரீ அத்தொழிலை மேற்கொள்ள வந்தாள். அப்போது 1921 ஜனவரி 20. அதன் பிறகே திடுக்கிட சந்தமரலாயிற்று. ஒருஸ்திரீ அத்தொழிலில் இறங்கவே வேறு இருவரும் இறங்கலாயினர். மிகக் கிடைமுயற்சியால் அம்முயலராலும் 4 ராத்தல் தூல் தயாராக உடனே அது கிற்பனைக்கு அனுப்பப்பட்டது. இதற்குள் பல ஸ்திரீகள் அத்தொழிலைக் குறித்து கிசாரிக்கத் தொடங்கி, ஏதேனும் கொஞ்சம் பணம் கிடைக்குமளவு அத்தொழிலை மேற் கொள்ளுவதாகத்

கறினர். ஒரு ராத்தல் நூல் நூற்றால், ஆறாறு வாரிய
மெனவே, பலர் அத்தொழிலைச் செய்வலாயினர்.

அச்சமயத்திலே பணக்கஷ்டம் வந்து விட்டது. இது
மரகவந்த 5 ராட்டினம் ஐவருக்குக் கொடுக்கப் பட்டால்,
கிட்டது. உன்னாரிலேயே செய்த மற்ற 5 ராட்டினத்
திலும் ஐவர் வேலை செய்து வந்தனர். பஞ்சம் செவ்வாய்
கிட்டது. ஆகவே, ராட்டினம், பஞ்ச இவைகளைத்
சேர்த்தாகவும், ஸ்ரீவிழாப்போருக்குக் கூலி கொடுக்க
வும், பணமில்லாமல் வேலை சூத்தகப்பயிற் போலிருந்தது.
சாவ்பாநூர் சித்தெல் என்பார் அக்கஷ்டத்தை பற்றித்
100 ரூபாய் அனுப்பினார். நல்ல சமயத்தில் பணம்
வரவே ஸ்ரீவிழாவுக்குத் தெரிவித்துத் தக்க ஆதரவு
கொடுத்தது. உன்னார் கனவான்கள் பஞ்ச கொடுத்த
உதவினர். ஈனாக்கு நான் ராட்டினங்களுக்குக் கிராக்
அதிகரித்தது. ராட்டினம் வரக்க முடியாமல் ஐவர்
கள் அவ்வளவு ஏழைமையா யிருந்தனர். ஆகவே
ராட்டினங்களைப் புதிதாகச் செய்து எரவல் கொடுத்
தோம். 27 ராட்டினங்கள் செயற்பட்டதால், பஞ்சத்
தினால் சோம்பியிருந்த தச்சருக்கும் வேலை கிடைத்தது.
ஒரு தச்சன் ராட்டினத்தை இலேசாகச் செய்ததோடு
மெல்லிய நூல் இடைத்துப்படியி அபிவிருத்தி செய்
தான். தரவாரியா ராட்டினத்தின் கிளைரு3; 3-8-0; 4;
ஆக இருந்தது. 5 ராட்டினங்கள் ஒன்பதரை ரூபாய்
க்கு விற்கப்பட்டன. ராட்டினங்களில் செலவான
தொகை ரூ. 103-9-0.

உள்ளடங்கலேயே பஞ்சகிடைத்தும், கைபழகு
 வேருக்கு அது பயன்படவில்லை. காட்டில் கைடத்
 தும் பஞ்சைச் சீராக்க ஒரு புதிய வழியைச் கண்டு பிடித்
 தோம். இதுவும் தூவிழைக்கும் தொழிலுக்கு ஆதரவு
 கிடைத்ததோடு இன்னும் சிலருக்கும் பஞ்சினால் வேலை
 கிடைத்தது. மேட்டாப் பஞ்சை வங்கிக் கொட்டை
 பெரிக்கு முன்பே அது நன்கு சொட்டப்பட்டது. ஒரு
 ராத்தால் பஞ்சை சுத்தஞ் செய்தால் காலணாகுக. இந்த
 வேலைகள் செய்த ஏழைக் குழவனும், நானொன்று சீராத்
 தல் சுத்தஞ்செய்து, ஓராண்டு சம்பாதிக்க இடமுண்டா
 யிற்று. இப்படிச் சுத்தஞ் செய்தபின் பஞ்சினிருந்து கொட்
 டை எடுப்பதில் சில ஸ்திரீகளுக்குப் பிழைப்புக்கிடைத்
 தது. பஞ்சைக் கொட்டை பெரிக்க ஓராண்டு கூலி, இவ்வேலை
 யிற் ஒரு ஸ்திரீ சம்பாதிக்கக் கூடிய தொகை நானொ
 ள்வுக்கு அண்டு 2-5; கொட்டை எடுத்த பின்பும்
 அதை சுத்தமாக்க ஒரு ராத்தலுக்கு ஒரு அண்டு கிதும்.
 ஒருவனுக்கு நான்கு தோறும் எட்டனு கிடைத்தது. பிள்ளி
 கிருந்து தூவிழைத்த பஞ்ச வங்கிக் கொடுத்தால் கல்
 யாகவும், மனிவாகவும் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் பஞ்ச
 ைச் சுத்தம் பண்ணுவதில் சிலருக்கு வேலை கிடைப்
 பதால், மில்லினிருந்து வங்க இஷ்டப்பட்டவர்கள், சுத்த
 ன் செய்து செலவாகும் கூலியில் பெரும்பாலும்
 பருத்திச் கொட்டைவிருந்து சுடு செய்யப்படுகிறது.
 இதைப் பற்றிய புள்ளிவிவரம் பின் வருமாறு:—

பஞ்சபெருங்குடி பஞ்சாயத் தீர்மானங்கள்

51

ரு-அ-கப

940 ராத்தல் 20 ரூ. வீதம் 50 ராத்தல் பஞ்சு

திக்கு ... 5--0--3

ஒரு ராத்தலுக்குக் காலணு வீதம் 60 ராத்தல்.

சத்தஞ் செய்ய ... 0-15-0

40 ராத்தலுக்கு ஒரு அணு வீதம்

52 ராத்தலில் கொட்டை எடுக்க 0--5--8

ஒரு ராத்தலுக்கு ஒரு அணு வீதம்

17 ராத்தலை மீண்டும் சத்தஞ் செய்ய 1--1--0

ஆக 60 ராத்தல் பேசட்டா பஞ்சுக்கு

ஆகும் தகை ... 7--5--3

20 ராத்தல் கொட்டை ஒரு ரூபாய் வீதம்

35 ராத்தல் கொட்டையில் கிடைத்த தகை 1--12-0

இது போக 17 ராத்தல் சத்த பஞ்சின் விலை 0--9--3

எவ்வே ஒரு ராத்தல் சத்த பஞ்சின் விலை

0--5--3

60 ராத்தல் பேசட்டா பஞ்சில் 30 ராத்தல் கொட்டை போக 17 ராத்தலே எல்ல பஞ்சாக, 8 ராத்தல் சேதமாகும். இவ்வளவு சேதம் மிக அதிகமே. பேசட்டா பஞ்சையே கல்லதாக வாங்கியிருந்தால் இவ்வளவு சேதம் வர்ப்பாடினாக.

இப்போது 29 ராட்டினங்கள் ஒடுகின்றன. இவ் லாபவாராட்டினங்கள் தோலை, ஆயிரம் பணமில்லாத

தால் தாட்டினங்களைச் செய்த வெநிகா முடியவில்லை. தானியமழப்பதைவே முன்பின் அறிவாதவர்களுப்போது தானியமழத்த வகுதிருக்கள். சூதனின் தால் இன்னும் மட்டமாக இருக்கிறது. எனினும் வகுக்கு என் தானின் தாயம் அபிவிருத்தியாகிறது. எல்ல ஆசிரியர் கிடைப்பின், தானியமழக்கும் தொழில் இன்னும் அபிவிருத்தியாகும். தானியமழப்போரில் கிள் என் முழுதும் வேலை செய் கின்றனர்; மத்தஞ் கெரோ ஒய்வு கேரத்தின் வேலை செய்வேதா பிருக்கிறார்கள்.

இப்போது தினத்தோறும் 2 சாத்தல் தால் தானிய மிதந்த. தானியமழப்போருக்குக் கையழக பழக தானின் அளவும் அதிகரிக்கும். ஒரு சாத்தல் தாதுக்கு 6 அணு கூலி பென்ற திட்டப்படுத்திவிருப்பதைக் கண்டு பவர் முது முதுப்பினும், அவ்வளவு தான் கூலி கொடுத்த வகுதிருக்கும் என்னெனில், மிகக்கு அனுப்பிப தால் சாத்தல் முக்கால் ரூபாய் மீதம் மிகு போனதால், ஒரு சாத்தல் தானியமழக்கக் கொடுக்கும் கூலியை உயர்த்த முடியவில்லை. உயர்த்தினால் கஷ்டம் உண்டாகும். ஒவ்வொரு சாத்தல் தாதுக்கும் செலவு ரூ 0-11-3; பகுத்தி மிகு ரூ 0-5-3; தால் தாது சூதனு கூலியாகிறது. எனவே ஒவ்வொரு சாத்தல் தாதுக்கும் கிடைக்கும் லாபம் முக்காலானு. சிப்பத்திச் செலவு, ஆபீஸ் செலவு முதலியவற்றைக் கணக்கிடவில்லை. இந்த சூதனு கூலி மீதத்தின்படி, காள்தோறும் 20 முதல் 25 தேரலா லகை தாதுதான், ஒரு மீதிக்கு 3 அணு .

பஞ்சத்திற்குப் பரிசாரம் துணிகழந்தம் 85

கிடைக்கிறது; தினத்தோறும் 15 தோலா துற்பதால் பலருக்கு இரண்டாறு கிடைக்கிறது; மீதியுள்ளோர் 10 தோலா துல் துற்பதால் ஒரு வானக்கு ஒன்றை யானு பெறுகின்றனர். எவ்வளவுக் கெவ்வளவு துணி கழப்பதில் கைபழகுகிறதோ அவ்வளவுக் கெவ்வளவு பணம் அதிகமாகக் கிடைக்கும்.

அந்த துணிக் கொண்டு செய்ய முயன்றோம்; ஒரு செசவு காரனிடம் 3½ ராத்தல் துல்கொடுக்கப்பட்டது. அல்கொ மிகவும் அதிகமாகக் கூலி வேண்டினான். அதாவது ஒன்பதரை கலம் துணிக்கு ரூ. 3-9-0; எனவே ஒரு ராத்தல் துணி துற்க ஒரு ரூபாய்; துணியின் விலை ரூ. 6-0-6. ஆக, அது போன விலை ரூ. 6-3-0; எனவே லாபம் ரூ. 0-2-6. கெய்வதிதுள்ளகஷ்டத்தைப் போக்க வேண்டின், செசவைக் கற்றுக் கொடுக்க ஓர் ஆசிரியருடன் அறையொன்றவேண்டிம். பலருக்கு அந் தொழிலைக் கற்றுக்கொள்ள ஆகாசலிருக்கிறது. தனியே ஒரு நலியிருப்பின், துணியின் விலை குறையும். செசவுக்கு எவ்வளவு கூலி ஆகிறதென்ற கங்கு பரீட்சை பார்க்க, வேறு சில செசவுகாரனிடம் 6 ராத்தல் துல்கொடுத்திருக்கின்றோம். எனினும் இக்கஷ்ட மெல்லாம் அகல வேண்டின், தனியே ஒரு நலி இருந்தால் தான் லாத்தியமாகும்.

பஞ்ச தட்டிப் போய், துணிகழப்போருக்கு வேலையில்லாதிருந்த பொழுது, பஞ்சக்குப் பதிலாக ஆய்ந்தோமும் கொடுக்கப்பட்டது. தங்கள் என்ற

ஜாதியார் அகத்தி களிப்புடன் பெற்றுக் கொண்டனர். தொழிலைக் கற்றுக் கொள்ள கிறிது காலமான போதினும், இப்போது 19 பெயர் கேர்த்தியான கம்பள நூல் இழைத்து வருகின்றனர். இவர்களுக்கும் ஒரு ராத்தலுக்கு 6 அணுதான் கூலி. 2 ராத்தல் ஒரு ரூபாய் விலை 31 ராத்தல் ஆட்டி ரோமம் வாங்கப் பட்டது. பஞ்சு கிடைத்தபின்பும், கம்பளி நூலிழைத் தல் கூடுதலாக வரலாயிற்று. இதற்காகத் தனியே ஓர் இணை வைத்தோம். தான்கூடப் பவர் அந் தொழிலில் இறங்குவாயினர். உரோமத்தை சுத்தஞ் செய்யும் வேலை அந்த ஜாதிகுத்திரிகளாலேயே கூடுதலாக வருமென; இதிலும் அவர்கள் ராத்தலுக்கு ஒரு அணு பெறுகிறார்கள். உரோமத்தை காங்கு தரவாரியாகப் பிரித்து வருகிறோம். பவர் தங்கள் ராட்டினத்திலேயே நூலிழைத்து வருகிறார்கள். ஆனால், கிலிரோ கல்ல நூலிழைக்கும் படியான புது மாதிரி ராட்டினம் விரும்புகின்றனர். தான்கு நெசவுகாரர் இருப்பதால், கேர்த்தியான நூல்களைக் கொண்டு பலரகமான கம்பளிகள் நெய்யப்படுகின்றன; புதுமாதிரியான கம்பளி நெய்யவும் வேலை கொள்ளியிருக்கிறோம். அவர்கள் மிகவும் மிகவாதக் காசராதலின், புதிய விருத்தி மார்க்கத்தில் சிக்கிரம் ஈடுபடுவதில்லை. எனினும் மேற் கண்டவாறு வேலைசெய்த வருவதால், புதுமாதிரியான கம்பளிகள் நெய்யத்தலைப்பாட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு நிரந்தரமான பலனிருக்கும்.

பும் சரி, வேறு எந்த உபாயமும் சரி, உன்செங்கும் ரீகா
பிதப்ப அது இயலாது. மகாழியினால் தான் ஆகும். அங்
கணமே பிசவும் காமாணியமான வழியில் ஸ்டீசோப
வசுக்கணக்கான ஜனங்களுக்கு வேலையுஞ் செல்வமும்
அளிக்கவல்லது காராட்டினமே. நெற்றி கிபர்வை
கிதத்தில் கிழும் வண்ணம் உகாழ்த்து வந்தியம் பெறு
வகாது அபியாதோர், என்னே! ஒருகாளைக்கு முன்றணு
தானு வரும்படி பெறுவது? என்று நினைப்பர். அந்
கிலை பிக கிலையாபிடுக்கும் இக்காலத்திலும் கான்
தோறும் முன்றணு கிடைப்பின் அதை ஒரு சிதிபோல்
சுருதும் ஏழைகளுள்ள தில்லக்கன் அனேகம் உன்.

தனிப்பட்ட தொழிலுக்கு இவ்வளவு தானே வந்தி
யம் கிடைக்கு மென்பதைக் கொண்டு டுட்டிம், ராட்டி.
னத்தின் கிசேஷத்தை மதிப்பதற்கெனவே. தேசிய சதி
மோஷத்தை அளிக்கவல்ல ஒரு சத்தி ராட்டினத்துக்கு
உண்டு. உண்மையான கவையாழ்வம் வேண்டு மென
காம் கிரும்பின், செல்வச் சதத்திரம் வேண்டும். இதற்கு
ஒரு கிதத்தில் அன்னிய ஆடை கிலக்கல் சாதன
மாகும். தனித, கம் தேசத்தினருக்கு வேண்டிய உண்
களை காமே தயாரிக்க வேண்டும். இது காராட்டினத்தி
னால்தான் ஆகும். தேசத்திலுள்ள எல்லா மிஷ்டுகளும்
(ஆகைகளும்) சேர்ந்த முயன்றாலும், கம் தேசத்தை
கடுசெய்ய முடியாது. மெல்லிய மிஷ்டுணியையே எல்
லோரும் கிரும்பிச்செல்லின் கிலை ஏறிகிலும். ஏழைகள்
கூடக் முடியாது; 1907-08ம் ஆத்தில் தனிப்

பஞ்சம் போர்த்ததை அனைவரும் அறிவர். இத்தோத்
திலே கோடை, மாரி முதலிய மூப்பருவத்திற்கும்
ஏற்றது காதித்தணிபே. கோடையிலே சத்தமான
காதித்தணியைத் தரித்த வந்திருப்பவர்கள் இனி
மேல் உடம்பில் ஒட்டிக் கொள்ளக்கூடிய மந்தும்
விந்தும் போடமுடியாதென்பர். சாதாரணமான மாரி
காலத்தில் கம்பனியை விட காதித்தணி குளிர்
தாங்கும். இந்தியாவின் கிசேஷமான ஸ்திதியை நோக்
கின், உடைகளை அவ்வப் பொழுது துவைத்து
உடுத்த வேண்டிய அவசியம் உண்டு. அடிக்கடி துவைப்
பிழும், காதித்தணிதான் கான்பட்டு கிற்கும். ஒரு
காலத்திலேதேசத்தார் அனைவருக்கும் காதித்தணிதான்
உடைபாடுகிருந்தது. வருஷத்தின் எக்காலத்திலும், உப்
பொன்னைத்தவிர வேறு ஏதையும் வெளியிடக்கூகிரிரு
ந்த தருவிக்கத் தேவையில்லைவென்று பெருமைகொண்
டிருந்த கிராமங்கள் பல உள். இத்தகைய நிலை எங்கும்
இருப்பின், பணக்கொன்றே நடவாது. ஒருவர் பொருளை
மற்றவர் ஏகபோகமாய் அனுபவிக்க இயலாது. பா
தாஜ்யம் இராது. தங்களுடைய சுயமதிப்பு, செலாவம்,
சுதந்திரம் இவைகளுக்குப் பங்கமின்றி கிராமவாசிகள்
தம் அதிகாரிகளுடன் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ள
லாம்; சுபராஜ்யம் பெறுவதற்குக் கூட அடக்கிக்கொள்ள
முடியாதபடி ஆடம்பர வாழ்வைத் தரிசியுஞ் கிட்டி
கிடுவது?

21. செல்வச் சக்கரம்

[விரிந்து நாட்டிலிருந்து ஒரு கிருபர் மகாத்மாவைக் குத் கடித மெழுதி "இந்தியாவின் ஏழ்மை நிலையைக் கை ராட்டினம் தீர்த்து விடுமா? தீர்த்து விடுவாவிடில் என்னை?" என்று கேட்டார். அதற்குப் பதில் பின் வருமாறு:—]

கை ராட்டினத்தைப் பார்ப்பாயில், இந்தியாவின் ஏழ்மை நிலையைப் போக்கிவிட முடியாது. இதுவே என் திடீர்மான துணிவு. துணைத் தொழிலில்லாமல், ஸ்டீல், சோப ஸ்டீக்கைகளாகான இந்திய விவசாயிகள் பசியால் வாடுகின்றனர். தங்களுடைய அற்ப வரும்படியுடன் கை ராட்டினத்திலும் கொஞ்சம் கை கிடைப்பின், பஞ்சுத்தையும், பசுப் பிணியையும் விவசாயிகள் சமாளிக்கமுடியும். அதாவது துணைத் தொழிலுக்கும் தொழில் ஒன்றால் தான் ஆகும். கையினால் தான் கழிக்கும் தொழிலை விட்டு விடுவாடியான கட்டாயம் கெடுத்த பொழுது அதற்குப் பதிலாக வேறு உதவித் தொழில் ஏற்படவில்லை. தங்களுடைய வருமானத்தில் காலவறு திடிவென்று குறைந்துவிடின், ஒரு மணித றுடைய நிலை என்னாகும்?

இந்திய ஜனங்களிலே துறதுக்கு சீர்க்கு அதிக மாண்பேர் தங்கள் காலத்திலே காலவறுக்கு மேற்பட்ட

காலத்தில் சேய்மித்திரிநின்றனர். எனவே, இந்தியா
யின் விருத்த பருஷ சிவோஷ்டாசன நாதாபாய் நெள
ரோஜி சொல்லிய வண்ணம் பாங்கரமரண பணக்கொள்
ளையோவது ஒருபாபிருக்க, அச்சேய்மடலால் காணுக்கு
கள் இத்தியர் பரமஎழைகளாகிவருகின்றனர். ஆதலின்
எழைமையத் தவிர்க்க ஓர்வு கோங்கனிலே வன்ன
செய்வருன்பது முக்கிய விஷயம். இத்தருக் கைராட்
டினத்தை மீண்டும் பரப்பினதுதான் வழி. கை ராட்டி
வத்தின் வழி சென்றுபொருது யாதி சாங்கோயும்
அன்னிய ஆனட நிலக்கையம் பற்றி வளக்குள்ள விசே
ஷமான சுருந்துக்கொக்கும் கை ராட்டினதற்கும் சம்
பந்தமிக்கே. பூமியிலே ஐக்கனாகின் முன்புகியில்
ஆண் பெண் குழந்தை அடங்குமுள்ள ஜனங்கள்
உட்பிரிவுகளையிற் வகுப்புக்கரிப்பிமே தாங்கியகே
ழும் வகையகே கோக்கின், வளக்குப் பாங்கரமயிருக்
கிறது. ஆகவே, என்னால் முடியாமலின், பாடசாலை
களிலும் கலாசாலை யிலும், இதர எல்லா வேலைகளையும்
அடியோடு மீறுத்தி, அன்னையப்பகையே பொதித்தப்
பிரபலஞ் செய்வது முயலவேன். பாடசாலைச்சிறுவர்
சிறுப்பகை அலிவருக்கும் ஆசிரியர்களுக ஆக்குவேன்;
ஒவ்வொரு தச்சனும் கைராட்டினமே செய்வேண்டு
மென்று முயலுவேன், உயிர்ப்பிப்படியான கைராட்டி
வத்தை ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பரப்பும்படி பாடு படு
வேன். இன்னும் என்னுள்ளுமலின், இந்தியாவிலிருந்து
ஓர் அடிவால் பருத்தி கூட ஏற்றுமதியாகாமல் தரித்து

அது எல்லாவற்றையும் தூலாகும்படி செல்வேன்; தூலிச் சேகரித்து, நெசவுகாரருக்குத் கொடுக்கும் வண்ணம், தேசத்திலே ஆய்க்காக்கு பண்டமாலைகளை ஏற்படுத்துவேன். சிதானமும் பயிற்சியும், பொருத்திய உலையுப்பாளிகள் கிடைப்பின், இந்த வஞ்சுத்திலேயே வதுமைப் பிணியை தேசத்திலிருந்து தொலைத்து விட முயலுவேன்; இதற்கு மனிதனுடைய போக்கும் நடைவும் மாறவேண்டும். அரசியல் திருத்தமும் பிறவும் மதிப்பையடங்கும் அபிமானமெனவே மறித்துவேன். வரவரப் பரிமேசுவரன் ஆவெனும் நிலைப்பைப்போக்குவதற்கு ஏற்ற வழியைக் கண்டு பிடிப்பதற்குப் பல தலைமுறை காத்திருக்கமுடியாது. கூடியசிக்கிரம் காம் கிழித்துக் கொள்ளாமற் போயின், எம் அழிந்துபோய் விடுவோம். ஒரின்னா மாளகத்துக் குஞ்சொமங்கனாக்குச் சென்று பார்த்தால், ஜனங்களின் பரமபரிதாப நிலைமையுணப்படும். அப்பொழுது ஒரு கந்தையாவது அன்னிய ஆடையாத்தரித்தல் இந்திய ஜனசமுதாயத்துக்குப் பாவிநிலைப்பதாகு மென்பது தெரியவரும்.

இந்தியர் கிழித்தெழுந்த, பகிப்பிணியிலிருந்து விடுதலைபெற திச்சயங்கொண்டு முன்வருவதென்ற எம்பிக்கையுண்டு. ஆதலினால் தான், பகிவினால் தற்கொலைசெய்த கொள்ளாமல் உயிர் வாழ்த்த வருகிறேன். இத்தகைய சிங்கேடான நிலை யிருப்பினும், எம்பிக்கையிராமற் போனால், உயிர்வாழ்வதில் எனக்கு திகத்தத யிராது. தாண்டிச் சோக்கிகெட்டவரும் சரி, தேசாபிமானமுள்ள

புத்திசாலிகளும் கரி, ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நூலிழைழப்பைப் பிரபலப்படுத்தி, அதில் லாபம் உண்டாகும் படியாக அன்னிய ஆடையில்லாத இவ்வநுட்பத்திலேயே திறைமத்தி வைக்கும் படியான தேச சேவகத்தில் சிறிதெவர்களாக.

இனி, நூலிழைழப்பைப் பற்றி ஒரு வர்த்தை. இத்தயாவின் எழுவாயை யாதற் நூலிழைழப்பே அவ்விதம் மென்று சொல்லுகின்றோம். நூலிழைழப்பைப் பிரபலப்படுத்த முயலுகையில், கடுகே பல பல கஷ்டங்கள் தோன்றலாம் இயல்பு, மிகவும் கஷ்டமானது யாதெனில், தக்க ராட்டினம் கிடைப்பதுதான். பஞ்சாபிலே இன்னும் அத்தொழில் உரிசுடன் உடது ஆதலின் தக்க ராட்டினம் கிடைப்பதில் அங்கே கஷ்டமில்லை. இதர இடங்களில் கஷ்டந்தான். ராட்டினம் செய்பும் வழியைத் தக்க மட்டிலுண்டனர். ஆதலின் நூலிழைழப்போர் சிரமப்படுகிறனர். எனவே, ராட்டினம் செய்பும் வழியில் பரிசீலனும், அதைச் சுற்றும் வழியும் உழைப்பாளிகளுக்குத் தெரியவேண்டும்; ராட்டினங்கள் பரிட்சை பார்க்கவேண்டிய நில உபாயங்களைச் சொல்லுகிறேன். இதன் படியிசைத் ராட்டினங்களை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது.

1. கலையாகவும் தராளமாகவும் சந்த மின்புடன் ராட்டினம் சுழலவேண்டும்.

2. கைப் படியானது இரிகடன் என்று இணைக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும்.

3. சாட்டினத்தின் இரு பக்கத்திலுமுள்ள வட்டம் பங்கள் என்று சந்தினைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

4. ஊசிபானது சத்தமின்றியும், தோல் பிடிப்பில் கித்தெ கொள்ளாமலும் சமுதாயப்பொழுது “செ” என்ற சத்த மில்லாதிருக்க வேண்டும்; அதற்குப் பஞ்சாயில் போட்டிருப்பதைப் போல் முறுக்கே பழுதாதையே, கெட்டியான தோணை அவசியம்.

5. ஒரே சோக நல்ல முறுக்குடன் 6-ம் கம்பம் 2½ சாதத்தில் நூல் ஒரு மணியில் இழைக்கும்படி கிறுத் தால் தான், சாட்டினம் சரிவர செய்ப்பட்டிருப் பதாகும்.

மூன்று மாதம் அதுபலமுள்ள ஒரு சிறுவன் 35 நிமிஷத்திலே மேற்கண்ட சகத்தில் இரண்டரை தோ ல் நூல் இழைப்பதை நான் அறிவேன். மேலே சொல் லியபடி ஒரு மணி நேரம் வேலை செய்த பரீட்சை பார்த்துத் திருப்தி அண்டானபின்பு தான், சாட்டினத் தை வாங்கவேண்டும்.

22 கைராட்டினம்

[கைராட்டினத்தைப் பற்றி பர்தோலி நகரி விருந்து என் பேனியல் ஹாமில்டன் என்பவருக்கு 1922-ம் ஆம் பிப்ரவரியில் 15-ந்தேதி மகாத்மா காந்தி எழுதிய கடிதம் வருமாறு:—]

தாங்கள் என்னுடன் ஒருமணி வேரம் சல்லாபம் செய்ய விரும்புவதாகவும், நான் அதற்கு இணங்க வேண்டுமென்பதாகவும், மில்டர் ஹாட்டி என்பவர் எனக்கு எழுதியிருக்கிறார். கைராட்டினத்தை தவிர வேறு என் முயற்சி எதைப்பற்றியும் பேசி தங்களுடைய காலத்தை வீணாக்கேன். கைராட்டினத்தான் மிகக் கிரந்தர முன்னதென்பதும், அதிலே பெரும்பான்மை தரத்தக்கதென்பதும் என் எம்பிக்கை, எட்சோபஸ்சக்கணக்கான இந்தியக் குடும்பங்களின் பணக் கஷ்டத்தைப் போக்கவல்லது கைராட்டினமே. தவிர, புஞ்சுக் கிராமப் பாதுகாக்கவும் அது தக்க சாதனமாகும். இதற்கு மிக்க ஆதாரம் உண்டு. டாக்டர் பிரபில் சந்திர ரே என்ற கிரந்த ரஸாயன சாஸ்திரியைத் தங்களுக்குத் தெரியுமா? இவரும் கைராட்டின விஷயத்திலே அவருக்கு மிக்க உற்சாகம் உண்டென்பதைத் தாங்கள் ஒரு சுமயம் அறியாதிருக்கலாம். இந்தியா தேசம் 1900 மைல் நீளமும், 1500 மைல் அகலமும் கொண்ட விஸ்வரூபம் உண்டது. இவ்விசாலமான பரப்பிலே ஏழரை லக்ஷம் பிராமங்கள் உள். ஜனங்களுக்கு மிகச் சரியத்தான் கதி. அவர்களுள் பெரும்பாலோர், அவ்வுடம்பம் கள்ளி காய்ச்சிக்குடிப்பவர்கள். தேசமெங்கும் சந்திப்பாந்திருக்கிறேன். இப்பழக்கத்தைக் கொண்டு நோக்குமானால், தேசத்திலே கோரமான அநாயம் மிகுதி வளர்ந்து வருகிறதென்பதில் தடைபடுகிறேன். வருஷத்திலே 4-வாது காலம் பாடுதொருவேறியும் கைராட்டினம்

மின்றி ஸ்சக்கனக்கான ஜனங்கள் சோம்பித் திடக்கின்
தனரென்பது நிக்சயம்; இந்திய விவசாயிக்கு ஒர்
துணைத் தொழில் தேவை. மிகவும் இயற்கையான
துணைத்தொழில் என தானியமுத்தலேயாம்; கைத்தறி
வன்று. கைத்தறியை ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பரவச்
செய்ய முடியாது; கை ராட்டினத்தை யே ஒவ்வொரு
வீட்டிலும் பரப்பமுடியும். ஒரு தாதுண்டிக்கு முன்
வரையில் அப்படித்தான் இருந்து வந்தது. பணக்கஷத்
தினால் ராட்டினம் மறையவில்லை. அடி பிடி கட்டாயத்
தின்மேல் அகை மறையச் செய்து விட்டனர். அப்படித்தான்
துதாரைகளுடன் அகை நிரூபிக்கமுடியும்.

கைராட்டினத்தைப் பரப்பிவிட்டால், செல்வச் சீர்
தேடும் ஒரே முயற்சியில் பேரக்கவிடலாம். இந்தியா
கின்மேல் தங்களுக்கு அபிமானம் உண்டென்பதையும்,
என் தேசத்தின் செல்வ நிலையும் சன்மரக்கதியையும்
உயரவேண்டு மென்றும் தங்களுக்கு மிக்க கிரத்தை
யுண்டென்பதையும் என் அறிவேன். தங்களுக்கு
மிக்க செல்வாக்கு உண்டென்பது எனக்குத்தெரியும்.
தங்களுக்குள்ள செல்வாக்கை இக்கைராட்டினத்தால்
தாங்கள் காட்டவேண்டுமென்று என் விரும்புகிறேன்.
பலன் தரத்தக்க கட்டுறவுச் சங்கங்களை எத்படுத்த இக்
கைராட்டினம் தக்க சக்தியாகும். ஸ்சக்கனக்கான
ஜனங்கள் கட்டுறவு இல்லாமற் போனால், கைராட்டின
முயற்சி தெளிபாகாது. மானக்கேடாக வாழ்ந்து வந்த
புலஸ்சிகரிகளை நல்லாழிப்படுத்துவதில் கை ராட்டினம்

சுத்தெனவே பயன்பட்டிருக்கிறது. செல்வ நிலைமையைச் சீராக்க அது எப்படி உபாயமாகிறதோ அதுவே போல் சன்மார்க்கம் உண்டாகவும் அது உபாயமாகும்.

பந்திராக்கன் விஷயமாக என்னுள்ள விசேஷ கருத்துக்களைக் கேட்டு நீங்கள் மனம் வேறு உடமாட்டீர்கள் என நினைக்கிறேன். பந்திரா சாதனங்களின் மூலம் இந்தியாவிலே இதரத் தொழில்கள் விருத்தியாவதில் எனக்கு ஆட்சேபமில்லை. ஆனால் இந்தியாவுக்கு வேண்டிய துணிகளை இந்தியாவுக்கு வெளிப்புறத்திலோ உட்புறத்திலோ பிரம்மாண்டமான மில்லுகளைக் கொண்டு தயாரிப்பதென்பது செல்வநிலை சம்பந்தமான மிகப் பெரும் பிரஸாரமும், ஒவ்வொரு விட்டிலும் உள்ள அடுப்பைத் தொலைத்து, முக்கிய இடங்களிலே இனப்பை வைத்து மவிவாக அன்னமணிப்பதென்பது பெரும் பிரஸாரமல்லவா?

23. மாதிரி தெசவுப் பாடசாலை.

சுத்திரவாக்கிராஜ ஆசிரமத்திலே சுதேசியம் சம்பந்தமாகுள்ள வெளிப்படையான வேலைகளைக் கவனித்து ராஜகாண உயிட்டுவால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆதலின், கொட்டை பெரிக்கும் ராட்டினங்கள், கை, ராட்டினங்கள், கைத்தரிகள், காதித்தணி முதலியவை

ஐக்கிய சங்கீதம்

களைப் பற்றித் தகவல் வேண்டுமோர் அக்கமிட்டியின் கிளியிலாகவுக்கு எழுதித்தெரிந்து கொள்வார்களாக. இப்பொழுது ஆசிரமத்தில் நெசவுபாடசாலை பொன்றி நான் நடத்து வருகிறேன். பற்றியிருந்து கொட்டை வெய்ப்பது முதல் நெசவு வரையில் எல்லா வேலைகளும் அப்பாடசாலையில் போதிக்கப்பட்டிருந்தன. வெளியிலிருந்து வந்து சேரவிரும்பும் பையன்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள இடமிக்க. வெளியிலுள்ள மாணவருக்கு யோசனை தெரியவேண்டியும், நூலிழைத்தும் வருபவர்கள் வைக்க விரும்பும் பாடசாலைகளுக்கு விவரத்தெரியவும், ஆசிரமம் பன்னிக்கடத்தின் வேலை விவரத்தைத் தீழே சொல்கிறோம்.

பாடசாலையிலே 40 ராட்டினங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொன்றிலும் வேலை ஏராளமாக நடந்து வருகிறது. நூலிழைப்பதைச் சற்றுக் கொடுக்காதத் தனிமீய 20 ராட்டினங்களும் இருக்கின்றன. எல்லா ராட்டினங்களும் காணொன்றுக்கு 10-மணி முதல் 12-மணி நேரம் ஒழிக்கின்றன. சில ராட்டினங்களை 7 அல்லது 10-மணி நேரமும், சமூகமும். ஒரு மாதம் பார்த்திப் பெற்றதும், ஒரு நண்பர் நான்கோடும் 12 முதல் 14-மணி நேரம் பார்த்தல் வேலை செய்து ஒரு நாளைக்கு முன்னர் அந்நாள் பாதிக்க முடியுமென்று நிரூபித்தனர். ஒரு சர்க்காரி தனக்குரிய விட்டு வேலைகளை மேற்பார்வை பார்த்த பின்பு, நான் கோதுங்கி அல்லது 10 மணி நேரம் நூலிழைத்தான். ஒன்றரை வாரத்திலே தனக்குரிய

ஆகையினால் வேண்டிய துணை துத்தி, அதனால் துணை ஆடையே தரிக்கலானது. இப்போது ஒரு நாளைக்கு 8 மணி நேரம் துற்றினது. ஒருநாள் அந்த ராட்டினத்திலே ஒரு கோளாறு உண்டாயிற்று. எனக்குச் சொன்னதும் அதைப் பார்த்தேன். ஆயினும் அவருக்குத் திருப்தியில்லை. மறுபடியும் கோளாறு நீக்கப்பட்டது. மீண்டும் அதில் கோளாறு தோன்றியது. என்ன காரணத்தினால் என்று அவருக்குத் தோன்றவில்லை. உடனே ராட்டினத்தை நன்கு பரிசீலனை செய்து சரிப்படுத்தினேன். இப்போது அது சரிவாக ஒழிந்தது. சகோதரிக்கும் சந்தோஷம் பிறந்தது. நூலிழைக்கும் கிட்டிலுள்ள எல்லா ராட்டினங்களும் நல்ல ஒழுங்கில் இருக்குமாறால், நூலிழைப்போர்கள் சமீபமாகக் கத்தோஷமாகவும் வேகமாகவும் வேலை செய்வார்கள்.

நூலிழைக்கும் வகுப்பிலே 5 ஸ்திரீகள் உள்ளன. அவர்கள் நூலிழைத்து 5 அல்லது 10 மணி நேரம் துணி இழைக்கின்றனர். பள்ளிக்கூடத்திலே இருக்கும் 23 பேர் களில் 18 பேர் பையன்கள்; ஐந்து பெண்கள். இவர்களும் அவ்வாறே நூலிழைக்கிறார்கள். அவ்வகுப்பை நடத்துதல் சம்பவம் வேலையன்று. எப்போதும் அவர்களுக்கு உற்சாகம் உண்டவேண்டியிருக்கிறது. சிலர் வேகமாக இழைக்கின்றனர், சில சமயம் அவர்களுக்குத் தலைவலி வந்து விடுகிறது. இன்னும் சில சமயங்களில் மனத்தாறு சோம்பல் தோன்றி விடுகிறது. ஒரு

அடியும் கைவலிக்கிறது. ஒரு சமயம் ராட்டினம் பழ நாகிக்கொழுகிறது.

முன்ன மிருந்த செட்டி ஊதியை விடுத்த இப் போது மெல்லிய ஊசி போட்டுவருகிறோம். கொஞ்சம் தவறியிட்டாலும் மெல்லிய ஊசி விரைந்த உழலும், சிறகு. ராட்டினம் மிருதவாகவும் சலபமாகவும் ஆகிறது. சுழலும் வேகமும் அதிகம், ஒரு முறை சக்கரம் சுழலுமானால் செட்டி ஊசி 50 முறையே சுழல, மெல்லிய ஊசியோ 100 முறை சுழலுகிறது. சுழற்சி இருமடங்காயிருப்பதால், தூதும் இருமடங்காதி விடவில்லை. ஆனால் முன்னிலேயும் அதிக அளவு தூள் விடைக்கிறது. செட்டி ஊசி போட்டால் ஒரு மூர் அளவு நீளம் தூஸ்தாற்பதற்குள் சக்கரம் 5 அல்லது 10 முறை சுழலவேண்டும். மெல்லிய ஊசி போட்டால், 4 அல்லது 5 முறை சுற்றினால் போதும். எனவே மெல்லிய ஊசியினால் பலதுண்டு. கையினால் தூசினதற்கும் வேகமே ஒரு வரம்புக்கு உட்பட்டதேயு. எனவே 100 முறை ஊசி சுழலுவதை விட 200 அல்லது 300 முறை சுழன்றால், தூசினதும் புதித அளவும் இருமடங்கு மும்மடங்காகு மென்பதில்லை. கல்ல பயிற்சி பெற்ற மாணவர்கள் 5 வினாடியிலே 2 அல்லது 2½ அடி நீளம் தூசினதத்துச் சுற்றி விடுகின்றனர். அதாவது ஒரு நிமிஷத்துக்கு 8 அல்லது 10 சுற்றம் தூசாகும்.

பட்டை போட்ட பஞ்சு நல்லதாக இருந்த பானவதும் தூசினதும்பதில் மும்மடங்காயிருப்பின்,

தால் அவ்வளவாக அறவதில்லை. தால் அறவதினும் அதை இணைப்பதிலும் கொஞ்சம் நேரமாயினும், சில மாணவர் பாவுக்கு உபயோகமாகும்படி 12-ம் நம்பரில் 400 அல்லது 500 களும் நூல் நூற்ற யிறீவ். பந்திரசாலைகளிலுள்ள துவிழைக்கும் ஊசியிலும் தீவ்வளவு வேலைதான் ஆகும். இது திருத்திகரமானது தான். வேலை முடிந்ததும், ஊசியை ராட்டினதிலிருந்து கழற்சி ஜாக்நிரதைவாக வைக்கிறார்கள். எலிதும் கேடு நேருவதுண்டு. ஆதலின் இப்படி கேடுண்ட ஊசியை பழுது பார்க்க ஆசிரியருக்குத் தெரிய வேண்டும். ராட்டினதில் கொள்ளு இருப்பின் அதைச் சரிபண்ணவும் ஆசிரியருக்கு வழி தெரியவேண்டும். ஊசியைச் சுழற்றுகிற மாலையின் கயிறோ அடிக்கடி அறுந்து போகும். அது நல்ல முறுக்குள்ளதாகவும், மெழுகினால் அடைத்ததாகவும் இருப்பின், பலவன் அருமல் செட்டியாக இருக்கும்.

எஞ்ஜினீரில் கலாகாலையகிட்டு வந்த மாணவர் களை துவிழைக்கும் தொழிலில் இறங்கும்படி ஒரு பிரபல தலைவர் துண்டினார். துண்டியதும், ஆங்கிலக் கல்லியானது நம் வாலிபரின் யோக்கியதையையும் திறமையையும் பேரக்கிவிட்டதென வருந்திச்சுறினார். இதனால் உன்வ விஷயம், ஆங்கிலக் கல்லியினால், எமது னகையும் னாலும் சந்தியற்றப்போனதோடு, நம்முடைய பொதுமையும் விடாமுயற்சியும் மங்கிப்போய்விட்டன. தப்பாபிரும்புகதச் சரிப்படுத்த நமக்குப் பொதுமை விரும்ப

தில்லை. நாலிகழைப்பதில் என்ன புத்தி வந்துவிடப் போகிறதென்றும், சமதிடமிருந்து ஏழ்மையைத் தொலைக்க முடியுமா வென்றும் பத்திரிகாசிரியர்கள் கேட்கின்றனர். அவர்கள் நாலிகழைத்துப் பார்த்தாலும், நாலிகழைப்பதில் பையன்களுக்கு ஏற்படும் லாபத்தைக் கவனிப்பதும், அவர்களுடைய சந்தேகம் வீங்கும். ஆனால் அவர்களே ஆங்கிலக் கல்வியில் முனைத்தவர்கள்; ஆகவே அவர்களுக்கு எப்படிப் பொறுமை விரும்பும்? பையன்களுக்கு உண்மையில் பேரதனை கிடைக்கிறதா என்றறிய விரும்பின், அதற்குக் காரணமென்ன தக்க சாதனம்.

நாலிகழைப்பதில் பொருளாதரவாயும் என்ன உண்டி என்று இன்னும் பலர் சந்தேகப்படுகின்றனர். சரம் இதுவகையில் நடத்திவந்த பரிசீலனையின் பலனைப் பார்ப்பின், அவர்களுடைய ஐயம் அகலலாம். சில புள்ளி விவரங்களை இங்கே சொல்லுகிறேன்.

எக்கனாடைய மாணவரிலே ஐவர் வினையாட்டுக் குழுவைதான். ஆசை யிருந்தால்தான் நூற்பர், ஆனால் எல்லாரும் பாடிக்கு ஏற்ற நூல் இழைப்பர். 10-ம் கம்பளுக்குக் குறைவாக வாரும் நூற்பதில்லை. பலர் 15-ம் கம்பரும் இழைக்கின்றனர். இப்போது பையன்கள் நாலிகழைக்கும் நேரம் காத்தோடும் 4-மணி. முன்னம் 6-மணி நேரம். அப்போது நெகில் கொஞ்சம் சோம்பல்வரும் ஆயிரம் சரம் நாலிகழைத்தவுடனே, நாலிகழைக்கும் வகுப்பைவிட்டு, பஞ்சைப்படவடபோடும் வகுப்பிற்குப் போய்கிடையென்று விதித்திருக்கிறோம்.

இதனால் கல்ல பலனாகும். எல்லாரும் தங்கள் சரமர்த் திபத்திற்குத் தக்கவாறு 2 முதல் 4-மணி நேரத்தில் ஆவிரம் கஹம் தூல் இழைத்துவிடுகிறார்கள். தூலே ஒரே சீராய் உளது, கல்ல முறுக்கு உண்டது, பாவுக்கும் தகுதியானது.

சக்கரத்தின் இரிலே படியின் அருகில் 4 அடி சுற்றளவுள்ள நிரகுபட்டமொன்று அமைத்துள்ளோம். கண்டையிலிருந்து தூசைச்சிப்பமாகக் அது உபயோக மாற்றுக. 750 முறை அப்பட்டம் சுழலின், ஆவிரம் கஹம் தூலாய்விட்டதென்று தெரியும். சுற்றும் பொழுதே அச்சுமுந்தினாய் பலர் எண்ணிவருகின்றனர். ஆகவே கணக்கிடக் காலமாகிவிட்டது. தூசைச்சுற்றிய பின்பு கணக் கிடுகின்றனர்.

ஆவிரம் கஹம் 6-ம் சும்பர் தூல் 8 தேரண எடை யுள்ளது. (840 கஹம் ஒரு குஞ்சமாகிறது, அப்படி 6 குஞ்சம் ஒரு சரத்தல் எடையானால், தூல் 6-ம் சும்ப ராகும். எனவே 840 கஹம் கீழமுள்ள 6-ம் சும்பர் தூல் 6-2/3 தேரண ஆகும்.) 6-ம் சும்பர் தூல் ஒரு சரத் தல் தூற்காவனா சரியானகூலி. அதாவது 8 தேரண தூலிழைக்க 9-1/2 தம்படி கூலி. ஆனால் எவ்வளவு மண்ண வரிலேபலர் 12 முதல் 15-ம் சும்பரும் அதற்கு மேற்பட்ட சும்பரும் தூற்றின்றனர். அத்துல் சேர்த்தியாகவும் செல வுக்குத் தகுதியாகவும் உளது. சேர்த்தியான ஆவிரம் கஹம் தூறுக்கு அதிகக்கூலியாகும். தூல் எவ்வள வுக் செலவளவு சேர்த்தியாக வேண்டுமோ அவ்வளவுத்

அவ்வளவு முதுக்கேற வேண்டும். 6-ம் கம்பர் நூலுக்கு எவ்வளவு முதுக்கு வேண்டுமோ அதைவிட அரைப்பக்கு அதிக முதுக்கு 12-ம் கம்பர் நூலுக்குத் தேவை. ஏனவே ஆயிரமாகவும் 6-ம் கம்பர் நூலுக்கு எவ்வளவு கூலியோ அதை விட அரை மடக்கு அதிக முது கூலி 12-ம் கம்பருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இப்படி அதிகக் கூலி கொடுப்பதாயின், மில் நூலை விடக் கூட நூலின் விலை அதிகமாகிவிடும். 12-ம் கம்பர், 16-ம் கம்பர் நூலிழைக்க முறையே 8 அணா, 12 அணா கூலி பெற வைத்துக் கொள்ளின், ஆயிரம் கூடும் நூலிழைக்க 10 அல்லது 11 தப்படி ஆகும். இரண்டு மணி நேரத்திலே அவ்வளவு நூலை ஒரு கைபன் தாற்கிழன், சிலர் 3 மணியில் தாற்கின்றனர்; மீதிபுள் சோர் காங்கு மணியில் தாற்கின்றனர்.

ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திலே 17½ காசு பாட கூலி வந்தது. 25 பெயரிலே 22 பெயர் சராசரி காசு தேறும் வந்தனர். 17½ காசிலே 22 மாணவருமாக 14-ம் கம்பர் நூலிலே 24½ சேர் தாற்றனர். ஒரு சேருக்குப் பத்து அணா கூலி பெற்று வைத்துக் கொள்ளின், அந் நூல் ரூ. 15—4—0 ஆகும். ஒரு மாணவனால் 12 தினத்தில் 18 பவுன் பஞ்சு பட்டை போட்டதற்குக் கொடுத்த ரூ. 1—11—0 ஆகிற தொகை கொடி தொகையின் சேர கில்லை; மேலும் தினக் கிதாறும் 1000 கூடி நூலிழைத்து விட்டு நாடாவும் கம்புமும் செவ்வதற்கு நூலை குழுக்குப்பித்தின வேலைக்

ருள்ள கடிகாரம் அதில் சேரவில்லை. முறைப்படி வேலை செய்வ மானவர் பழக்கப்படி, தொலை அதிகமாகும். வேலைக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் எப்படியிருப்பினும் சரி, முறைப்படி வேலை செய்வதென்ற பழக்கத்திற்கு விரியுண்டா என்ன? தூல் தூற்கும் இலாகாவைப் பற்றி இவ்வளவு நினை, நெசவு இலாகாவைப்பற்றி ஒரு முறை கவனிப்போம்.

24. தூலிழைக்கும் இலாகா.

நெசவைப்பற்றிக் கூறுமுன், தூலிழைக்கும் இலாகாவைப் பற்றி இன்னும் சில விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டும்.

ஆஷாட மாதத்திலே மானவர் முன்னயிருந்ததை விடச் சுறுசுறுப்பாய் இருந்தனர். கிராமமாய்ப் பாடசாலைக்கு வந்தவரின் தொலை 21; மாதத்திலே 6 நாள் விடுமுறை வாவிவிட்டதால் 23 தினத்திலே 30 ராத்தல் 2½ தோலை தூல் தூற்றனர். அது சுமார் 12-ம் கம்பராக இருக்கும். பாவுக்கும் எற்றது. ஒரு ராத்தல் 10 அணுவீதம் அத்துலுக்கு. 19—2—0 ஆகும். தூல் தூற்ற மொத்த வேரம் 1337 மணி.

மானவரிலே சிலர் கோம்பியுனர் என்ற புனர் தீர்த்துவிட்டது. தலைவரி வரின் வாசிக்கவும் கணக்குப் போடவும் முடியாதே பெரிய, தூலிழைக்கல் பென்று.

மாணவருக்கு இப்போது தெரிந்து விட்டது. நீச் சூக்கியதாலே, நீந்தியதாலே, கைகள் களைத்துப் போயின் அக்களைப்பைப் போக்க நூலிழைப்பதே தக்க சாதன மென்றும் இப்போது அவர்களுக்குத் தெரிந்து விட்டது. நூலிழைப்பதில் தேர்ந்துகிட்டு, மாணவர்கள் பஞ்சைப் பட்டைபோடுவதிலும் இதர துறைகளிலும் உழைத்து வருகின்றனர். நாள் முழுதும் அல்லாங்க முடிந்திருந்தால் இன்னும் அதிகமாக நூற்றிருக்கலாம்.

நூலிழைக்கும் சக்தி மாணவரிடம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகிறது. ஸக்திபாக்ஷரக்கவாரத்திலே ஒரு மணிக்கு 7 நேரம் நூலிழைத்து வந்த மாணவர்கள் சமர்த்தர்களாய் இருந்தனர். இப்போது வேறு மாணவ ரோ அவர்களை மிஞ்சிக்கிட்டார்கள். ஒருநாள் ஒருபெண் 6 மணி நேரத்தில் 11 நேரம் நூலிழைத்தாள். அது கல்ல முறையும் ஒரேசீருமுள்ளது. 12-ம் சம்பருமாகும். மேற்கண்ட விதெப்படி 2 அணு 3 தம்படி கவியாகிறது. ஆகவே 8-மணி நேரம் வேலை செயின், 3 அணு 12-மணிக்கு 4த் அணு, 14-மணிக்கு 5த் அணு. பாட நூலைப்பற்றின் மட்டில், பண வருமானத்தை வற் புதுத்த அவசியமில்லை. விஷயம் யாதெனில், பாட நூலைப் பாடத்திட்டத்திலே நூலிழைப்பதையும் சேர்ப் பின் மிகவும் கல்ல சரிப்பயிற்சி விடைக்கிறது. தவிர நூலிழைப்பது வீண்டும் வீட்டுத்தொழிலாகும்.

25. மெல்லிய கதிரின் பல்ன்.

மெல்லிய ஊசி அல்லது கதிரையே ராட்டினத்தில் எவையானவதென்று நாம் ஏற்பாடு செய்துள்ளோம். அது முதல் பல மெல்லிய ஊசிகளைக் கைவசம் வைத்திருக்கிறோம். ஒரு மானவனிடம் உள்ள மெல்லிய ஊசி வளைந்துபோயின், உடனே அதைச் சுமன்படுத்தித் தில்லை. வேறு ஊசிகொடுத்த தூறடிச் செய்துகொடுக்கிறோம். இங்ஙனம் செய்வதால் நூலிழைப்பதில் தாமதம் ஏற்படுவதில்லை. பின்னர், வளைந்துபோன எல்லா ஊசிகளையும் சேகரித்துக் சுமன் படுத்துவோம்.

ஊசியை உருளச் செய்வதற்காக அதன் மீதுள்ள உருள் சக்கரத்திற்குப் பதினாக நூல் நுணியையே சக்கரம்போல் சுற்றிவிடுவோம். ஊசி வளைந்து கொட்டு போகும் சமயத்திலே, அதன்மீது சுற்றிபுன்ன நூல் நுனி சக்கரம் அறுந்துவிடும். இல்லையானால், ஊசியைச் சுமன் செய்கையில், எங்களை அறுத்து விடுவோம். ஊசியைச் சுமன் படுத்திய பின்பு, நூல் சக்கரமொன்றை ஊசியின்மீது அமைக்கவேண்டும். இதற்குத் தயாராகச் சைலிஞ்சில் பகை வைத்திருப்போம். நல்ல கெட்டியான நூலைக் கொண்டு, ஊசியின் மீது சக்கரம் போல் இறுகக் கட்டிவிடுவோம். இறுக்கட்டாமற் போனால் ஊசியின் மீதுள்ள பகை போன்ற கவிது ஊசியில அமிழ்ந்து, நூல் சக்கரத்தை வெட்டிவிடும். வெட்டிவிடின், உடனே ஊசி உருளாமல் நின்றுவிடும்.

தூல் சக்கரத்தை மோட்டா தூலினால் செய்வீன், மாலைக்கூறு சரியாக ஓடாது, ஊசி குதிக்கும், & தற்ம். இதனால் தூலிழைச்சையிலே தூல் அறுத்துவிடவும் கூடும்.

வெசையத்தாங்கி நிற்கும் தோல் காதுகளும் கைவசம் இருக்கும். அதிகமாக எண்ணெய் ஊற்றுவதனாலே சரியாகக் கைவாளாததனாலே, அக்காதுகள் தளர்ந்து விடும், உடனே வேறு காதுகள் போடவேண்டும். இப் போது காதுகள் பதனிட்டதோல், அல்லது பூக்கிவினால் காதுகள் செய்வாமல், பதனிடாத தோல்களினால் செய்கிறோம். இதனால் அவை நெநாள் உபயோகத்தி லிருக்கின்றன.

மாலைச் சயித்தை அவ்வப்போது லழைழப்பாக்க வேறுரு வைத்திருப்போம். தவிர, சிறிய எண்ணெய் டப்பி, பேனாக்கத்தி, சுத்தி முதலியனவும் கைவசம் வைத்திருப்போம். குஞ்சும் அல்லது சிப்பத்தைக் கெட்டி யாக முறுக்கி ஒரு குச்சிபேரல் மாணவர் வைத்திருப்பர். சிப்பம் 2 தோன எவையிருக்கும், ஒரு மாணவனுக்குக் கொடுக்கும் பட்டைமோட்ட பஞ்சின் எட்டையும் அவ் வணவே. சிப்பம் பெரியதாக இருப்பின், அதைப் பிரித் தும் பொழுது, தூல் கெட்டுவிடும். ஒவ்வொரு மாண வனும் இழைத்த தூல் தனியே வைக்கப்படும். ஓர ஊவு சீமை பாவுக்கு ஏற்ற தூலை தூற்றும்வரையில், குதிப்பிட்ட ஒரு கப்பர் தூலிலே தூற்றும்படி சொல் லுகிறோம். பிறகு அத்தூலை நெசவு இன்காவுக்கு அனுப்பி விடுவோம்.

தாலிகழத்த தூல் எப்பொழுது செவுக்கு அனுப்பப்படும் என்று ஒவ்வொரு மானவதும் ஆவன யிருப்பான். 11 வயதுள்ள ஒரு பெண் 3 மாதத்தில் தூற்ற தூலைக் கொண்டு, 42 அங்குல அகலமும் 20 கலம் நீளமும் கொண்ட ஒரு துணி செய்யப்பட்டது. இதைக் கொண்டு அப்பெண்ணுக்கு 2 சிற்பூட்டையும், 2 மேல் தாவணியும், 2 ரவிக்கையும் கட்டத்தன. தாலி கழத்ததூலைக் கொண்டு துணி செய்து எட்டிக் கொள்ள அப்பெண் ஆகை செய்வது சகஜந்தானே. வேறு இர ணியபெண்கள் தாங்கள் இழைத்த தூலைக் கொண்டு, செய்ததாலேயென்றி மென்று நினம் கேட்கின்றனர்.

தாலிகழக்கும் வகுப்பில் தேறியிட்டவர்கள் இதர இலாகாக்களுக்கு அனுப்பப்படுவார்கள். தூல் தூற்ற இவர்களுக்கு அதிக சாவகாசம் இராது. ஆதலின், அவர்கள் தயாரித்த பாவுக்கான தூறுக்குவேண்டிய உண்டைக்குரிய தூலை விதிமுறைதினங்களில் தூற்ற. தாலிகழக்கும் வகுப்பு ஏற்பட்ட 2-வது மாதத்திலேயே செய்தல் வகுப்பிலும் சரியான வேலை கூடும்.

26. கைத்தறிகள்.

தாலிகழப்பதைப்பற்றி முன்னரே கிரிவாகச் சொல்லியுள்ளோம். அதற்கு அடுத்தபடியாக, பஞ்சை எப்படிப் பட்டை போடுவது என்று சொல்லவேண்டும்.

எனினும், கைத்தறி வேலைப்பற்றி பன் கேட்டிருப் பதால், அதைப்பற்றி ஆராய்வேம்.

கைநூலைக்கொண்டு நெய் எந்த வகைபாள் தறி யிக்க உபயோகமாகுமென்ப பன் வினாவின்றனர். தானாகவே நெய்யும் தறியைக் குறித்த கமது அபிப் பிராயத்தை யறியச் சிலர் விரும்புகின்றனர். சீக்கிரத் தில் நெய்யும்படியான தறியொன்றைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென மற்றுஞ் சிலர் வற்புறுத்துகின்றனர். தான் ன் கண்டுபிடித்திருக்கும் புதுமாதிரியில் தறி செய்யப் பணவுதவி தேவையென்று சிலர் கேட்டுக்கொண்டனர்.

கைநூலைக்கொண்டு நெய்வதற்குக் குறித்தறியே சிறந்தது. இதுவே என் திடமான அபிப்பிராயப், குறித் தறியில் வேலை மெதுவாகத்தான் ஆகும். ஆனாலும் எல்லாத் தறிகளைக் காட்டிலும் அத்தறியே நிக்ஷயநாயப் பவந்தரும். புராதனக் கைராட்டினத்தில் மெதுவாகத் தான் வேலை நடக்கும். ஆயினும் இத்திராவில் விரையும் பஞ்சனைத்தையும் அப்பூர்விக ராட்டினத்தைக் கொண் டே நூலாக்கிவிட முடியும். அன்னவமே கைராட்டினக் களிலும் நிக்களிலும் தாராரும் நூலனைத்தையும் குறித்தறியைக் கொண்டு னென்று கிடவாகும்.

இதற்கு ஆதாரமாகப் புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக் காட்ட இது சமயமன்று. குறித்தறியின் அறுகூலத்தை மட்டும் இங்குக் கூறுகிறேன். தொழிற்களையிலுஞ் சரி, குடிசைத் தொழிலிலுஞ்சரி, விவசாயத்தறி அல்லது பலகைத்தறி இருக்கத்தான்செய்யும். ஆனால் தானாகவே

செய்யும் தறி அங்ஙனம் இருக்க இயலாது. தானாகவே செய்யும் தறிகளைக் கையாளுஞ் சாலைகளே அனைத்த கொண்டு நடக்கும் வேலைகளைப் பற்றின புள்ளி விவரங் களைச் சேர்த்து ஆராய்ந்து பார்த்தால் தெரியவரும். புதிதாக செய்தல் தொழில் மேற்கொள்ளுவோர் பகட் டான விளம்பரங்களைக் கண்டு மயங்காதிருப்பதாக. அந் தறிகளைக் கையாண்டு கண்டு பிடித்ததாகச் சொல்லும் சில புள்ளி விவரங்களைக் கண்டும் தவறியிடக் கூடாது. விசைவாடாத் தறி அல்லது பலகைத் தறிகளைப் பலகிற மாகச் சமன்செய்து அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். சென்ற மேலாதத்திலே முசுப்ப்புறத்தில் செற்கொழிற் சாகி வந்தது. ஸபர்மதி ஆசிரமப் பாடசாலையில் கையாளப்படும் ராட்டினம், தறி இவைவாளுடன் சிலர் அங்காட்சிக்குப் போயிருந்தனர். அந்நில் காட்சிக்காக வந்திருந்த பல பல சைத்தநிகைகளிலே, ஸபர்மதி பாட சாலைத்தறியே இலேசாகவும் சாமான்யமாகவும் இருப். பதாகப் பொறுக்கி பெடுக்கப்பட்டது.

இத்தறியில் ஆணிகளையும், இணைப்புக்கான சுழல் ஆணிகளையும் தவிர மற்ற எல்லாம் மாத்திரினாலேயே ஆனவை. நூல் பொறுத்தியும் மாத்திரினானது, நாடாவும பண்ணையும் இவ்வேயே செய்யப்பட்டனவு. மற்றாதத்தறிகளிலே பெட்டியில் இருப்புக் கம்பிகள் உள்; அன்னியதேச நாடாக்களைக் கொண்டன. சென்ற ராஜதானியில் ஆயிரக்கணக்கில் உபயோகத்திற்குக்கும் தறிகளைத்தழுவி நமது தறி செய்யப்பட்டது, பண்ணை

வயத்தகிர எல்லா உபகரணங்களும் உள்படத் தறியின் கிழை ரூபாய் 45.

மேலேசொல்லிய பிரகாரம் கிசைத்தறிதல் இலகு வான கிழையிறும் சடுத்திதும் கிடைக்கும் வண்ணம் பொதுகல் கிரந்தை வாய்த் தணிதர்ச்சளோ, 'சம்பெனிக் காரர்களோ, முன்வரின் நலமாயிருக்கும். இவ்வேலைகில் இறங்கக்கருதுவோர் கூர்ஜ்ஜர மாகாணக் காங்கிரஸ் சபையின் காதிரிஸாகத் தலைவருக்கு ஈழமுதற் தகவல் தெரிந்து கொள்ளலாம். கிசைத்தறினைப் பற்றிக் சொல்லவேண்டியது இவ்வளவு தான்.

புதிதாக செய்தல் தொழிலில் இறங்குவோர் பழையபாழிரியான குழித்தறினைக் கைபாண்டால் நல மாயிருக்கும். கைநூல்களை செய்யும் பொழுது குழித் தறியில், நூல் அதிகமாக அறுந்து போவதில்லை. இது நூல் கிசைக்காதத் தறியில் ஆகும் வேலையைவிட குழித் தறியில் அதிக வேலை நடக்கிறது. இது எங்கள் அநு பணம் அசலமான துணி செய்வதற்கு கிசை அடாத்தறி தான் பிச்சு செல்கரியமானது. கைநூல் நல்ல முறுக் குள்ளதாயிருந்தால், பழையதறியைவிட கிசை அடாத் தறியில் வேகமாக செய்து விடலாம். எனினும் இங் னும் கொஞ்ச நாள் வகையில் நல்ல முறுக்கில்லாத நூல்தான் நமக்குக் கிடைத்து வருமென்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. ஆதலின், தற்சாலத்திற்குப் பழைய குழித்தறியே தக்க கருவியாகும்.

27. ஏம்மாதிரி தறி.

பழைய மாதிரி தறியில் கைந்துலால் எவ்வளவு துணி செய்க்கும் என்று அநேகர் கேட்கின்றனர். எங்கள் பள்ளிக்கூட அனுபவத்தில் பார்த்தபடி குழித் தறியை நன்றாய்க்காதுக் கொண்ட ஒருவன் மணி 1-க்கு 30 அங்குல அகலமுள்ள 1 சதம் துணி செய்கிறான். அகலம் ஏற்றத்தாற்போல் தேர்ப் செய்வதற்கு காவரசைப் பிறகு, இத்தறியில் இதைவிட அதிகமாய் இதுவகையில் செய்ததில்லை. முன்பு பித்தூலை உபயோகப்படுத்தின போது, இதைப்போல் 1½ மடங்கு அதிகமாக துணி செய்வ முடிந்தது. இருந்தபோதிலும் கைந்துலாலும் பித்தூலாலும் வேகிடி புட்டவை செய்வதற்கு விசைத்தறியே சவ்வமாயிருக்கிறது. பிறகு கஞ்சி போடவேண்டுமான வேண்டாமா என்ற கேள்வி திகழ்கிறது. இடரெளகரிய யில்லாதபோது அதை விட்டுவிடுவதே மேல் என மனக்குத்தோன்றுகிறது. ஜனநெருக்கமுள்ள புட்டணத்தில் குடிக்கலி அதிகமாகவிருக்கும் இடங்களிலுள்ள கைத் தறிச் சாலைகள் தூலுக்குக் கஞ்சி போடவேண்டியது தான். ஆனால் அதே தொழிலகங்களையாகவே கைப் பேசல் தூலை முழுநீனமும் விட்டுக் கஞ்சிபோடுவதில் காவரசைக் கூடிவருவதுடன் சேர்த்திப்பாகவு் பிருக்கும்.

மற்றொரு சாசனம்: ஒரே சபயத்தில் 200 அல்லது 300 சதம் தூலுக்குக் கஞ்சி போடக்கூடும், கைத்

நூலில் இவ்வுளவு நீளம் கிடைக்கக்கூடியதில், புராதன கைக்கோள் செய்தவன்மீதும், ஒரு தடவையிலேயே எஞ்சி போடுதல் எளிதாகிறது.

28. கைநூலைப் பாவு போடுதல்.

கைநூலைப் பாவு போடுதல் மிகக்கஷ்டம். ஆகவே கைநூலைச் செலுத்தொழில் குத்தகப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. கைநூலைக் கொண்டு பாவு போடுந் முறை மில்நூலைக் கொண்டு பாவு போடுவது விபரம் தான். மஸ்ரூகநூலை இழைக்காதது தான் கஷ்டத்திற்குக் காரணம். இக்கஷ்டத்தை நீக்குவதற்குச் சிறந்த வழிபாடு தெனில், கைநூலிழைப்பை ஒழுக்கு படுத்தியிருத்தி செய்வதேயாம். சாட்டினத்தில் இழைத்த நூல் ஒரே சீராகவும் கெட்டியாகவும் இராதென்பது முடையதேகை.

தக்க கவனத்துடன் நூற்றால், நூல் என்னுமிருக்கும்; அதேபோல அம்சங்களிலே மில் நூலைவிட மேம்படாகவும் இருக்கும்.

ஆதிசைலத்தொட்டு, பஞ்சாபிலும், மாவார் பிரதேசத்திலும் சாட்டினத்தில் நூலிழைக்கப்பட்டு வருகிறது. எனினும், அவ்விடங்களிலே இன்னும் கன்னா நூலிழைக்கவேண்டும். அங்குள்ளோருக்கு நூலிழைக்கத் தெரியாதென்பதில்கூட. அவர்களும் சரி, நூலை வாங்கும் விவரபாசிகளும் சரி, நூலின் தரத்தைக் கவனி

நாமம் அசட்டையாய் உளர். ஆதலின், உண்மையில்
சுதேசிய கொத்தையுள்ள ஐயங்கள் அங்கிலையத்தில்
நவனஞ் செலுத்தினாலன்றி நிலைமை திருந்தாது.

தூதிகழப்போரை அல்லப்போத போய்ப்
புர்த்து இன்னவாறு முறுக்கு இருக்கவேண்டுமென்று
சொல்லி, சுல்ல நூலுக்கு இதுதான் அடைபாண
மென்று போதிக்கவேண்டும். இப்பொழுது கொடுப்ப
பதைவிட அதிகமாக விலை கொடுத்தால், தூதிகழப்பு
நன்றாவதற்கு இதுவும் ஒரு வழியாகும். இன்னவாறு
கூலி அல்லது விலை கொடுக்கவேண்டும் என்று எக்
களுக்குத் தெரியும்படியான புள்ளி விவரக்கணக்கீழே
காட்டியிருக்கிறோம். காலத் தன்றாவதற்கான செலவு
கூடுதலாததை விடக்குறைவாயிருக்குமானால், அதற்குத்
தக்கவாறு விலையைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளலாம் தூதி
கழப்பு விருத்தியாகும்பொழுது பாவு போடுவதினால்
என்பும் மறைந்துவிடும்.

கைநாலைக்கொண்டு செல்லமுடிய வில்லை யென்று காட்டு
நெசவுகாரன் சொல்வானாயின், மித்துல் நெசவுக்கு உப
யோகிக்கும் பன்னைவைக் கொண்டு பாவுபோட முடியு
வில்லை யென்பது வெளிப்படை. கைநாலை ஒரே சீராக
இல்லாதிருப்பதால் பன்னையின் இடைவெளி சற்று அடி
வரை விருக்கவேண்டும். பன்னையிலே ஓர் அங்குலத்தில்
இத்தனை சுப்பர் இளநு இத்தனை கொள்ளும் என்ற
தகவலும் அப்புள்ளி விவரத்தில் உளது. வேஷ்டி
புல்லது புதுவாசக இல்லாமல் சட்டைக்குரிய தூதி

(தகை) தகை நகை	தகை நகை	தகை நகை தகை நகை	தகை நகை தகை நகை	தகை நகை தகை நகை	தகை நகை தகை நகை	தகை நகை தகை நகை	தகை நகை தகை நகை
6	புறவு	0-4-0	10	96	34-28	18-22	0-4-0
6	புறவு	0-3-0	8	144	26-33	"	"
9	புறவு	0-6-0	12	"	"	20-24	0-4-6
9	புறவு	0-4-6	10	192	30-34	22-26	0-5-0
12	புறவு	0-10-0	14	"	"	"	"
12	புறவு	0-8-0	12	256	34-38	24-28	0-5-6
16	புறவு	0-12-0	16	"	"	"	"
16	புறவு	0-10-0	13	320	40-44	28-32	0-6-0
20	புறவு	1-1-0	18	"	"	"	"
20	புறவு	0-13-0	15	"	"	"	"

பையே செய்வதாயின், அதோடு தூதும் கல்லதாது இருக்குமாயின், பண்ணியிலே ஓர் அங்குலத்தில் இத் தலை இழை கொள்ளுமென்பதென்ற புள்ளியுடன் இங் தும் இரண்டு அல்லது நான்கு இன்றுகளைக் கட்டிக் கொள்ளவேண்டும்.

தூல் கெட்டியாக இல்லாமதும் ஒரே சொற்றும் இருப்பின், உண்டைக்கும் பாவுக்கும் இரட்டை இழை யே போட்டு ஸெய் வேண்டும். இதனால் தணி கெட்டியாக இருக்கும். அதோடு நெசவும் சுலபமாக இருக்கும். இம்மாதிரி செய்வதானால் பண்ணியிலே ஓர் அங்குலத்தில் இத்தலை இழை கொள்ளும் என்ற தகவலும் அப்புள்ளி கிவரத்தில் காணப்படும். இவ்வழியை மேற் கொள்ளின், தேசமெக்கும் குவிந்து கிடக்கும் வகை தூலை மிக்க கஷ்டமின்றி தூற்று விடலாம்.

பாவுபோடுவதில் பாம்பைவாண முறையை நாம் கிருத்தி செய்ய முடியாது. ஆய்ந்தாலுள்ள சேதாஷ்டன கிழி, பருவகாலம், சந்தர்ப்பம் ஆகிய இவைகளுக்கு ஏற்ற வண்ணம், பாவுபோடும் உபகரணங்கள் சேகரிக்கப் படுகின்றன. முக்கியமான தானியம் எதுவோ அதையே கஞ்சிக்கு பயன்பாடுகின்றனர். சோளம் முதலியன மலிவாயிருப்பதால், பல இடங்களிலே அவைகளை உப யோகிக்கின்றனர். மரிகாலத்திலே கோதுமை மாவைக் கஞ்சிக்குக் கையாளுகின்றனர், ஏனெனில், காரற்றதுள்ள காரத்தைச் சமன் செய்வதற்கு அக் கோதுமை பயன்படு கிறது. பண்ணியிலே கல்ல தூல்களுக்கு அரிசியையும்,

மேட்டா தாங்களுக்கு சாமி (அதாவது கோழ்வாரு) ஸையும் கஞ்சிக்கு உபயோகிக்கின்றனர். அரிசியும் கோதுமையுமே கஞ்சிக்கு மிகவும் ஏற்றவை. நல்ல தூறுக்கு 100-க்கு 10-வீதம் எடையும், மேட்டா தூறுக்கு 20-வீதமும் கஞ்சிப் பொருளின் எடையாகும். பாவு போடுவதற்குற்ற ஈரனுவிதப் பொருளும் அவற்றைத் தயாரிக்கும் முகமையும் பின்வருமாறு :—

கோதுமை :—கோதுமைக் கஞ்சி போடும் விஷயம். முதலில் பாவு எவ்வளவு எடை இருக்கிறதென்றறிந்து கொள்ளவேண்டும். அப்பாவின் மென்மைக்கோ, மேட்டாத்தன்மைக்கோ ஏற்றவாறு, பாவின் எடை யில் தூற்றுக்கு 10 முதல் 20 வீதம் எடை சேர்த்தி யான கோதுமை மாணை எடுத்துக் கொஞ்சம் தண்ணீர் விட்டு இளகினை பதத்தில் கூழாக்கவேண்டும். கூழில் வட்டி தட்டக் கூடாத. பாவு நனைந்து அமிலமும்படியான அளவு தண்ணீர் ஊற்றி, அதைக் காய்ச்சி, அப்பால் கூழைச்சேர்த்து நல்லாதுக் காய்ச்ச வேண்டும். கூழும் பாவும் ஒன்று சேர்ந்து நிரலும்வகையில் காய்ச்ச வேண் டும். ஒரு ராத்தல் பாவுக்கு ஒர் அவுன்ஸ் நல்லெண் ணெலயக் கலக்கவேண்டும். இதனால் பாவின் தூக் கள் மிருதுவாகும். ஒன்றோடொன்று ஒட்டிக்கொள் ளக்கூடும். தேங்காய் அல்லது கொட்டைமுத்த எண்ணெயும் உபயோகிக்கலாம். எந்த எண்ணெயும் அல்லது தான். ஆனால் கொட்டை முத்து எண் ணெய் உபயோகப்பதால் ஒருவிதமான ஈரநறி

உண்டாகும். அதோடு பாவின் திறம் மங்கலாகவும் இருக்கும். இம்மாதிரி கூழ் தவாரித்தபின் பாவின் அக்கூழை மெதுவாக ஊற்றிகேண்டும். கூழை ஊற்றிக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே பாவை இரண்டு கையினாலும் தப்பவேண்டும். பாவுமுழுவதிலும் கூழை ஊற்றித்தப்பிய பின்பு, பாவைத் திறந்த வெளியிலே கிரித்து புல்லுக் கொண்டு ஒரே முகமாக அடிக்கடி தேய்க்கவேண்டும். ஒன்றாக ௪ லரும் வரையில், பாவின் அடிப்பாகத்தை மேல்பக்கம் கொண்டுவந்து தேய்க்க வேண்டும். பாவின் கீளத்திற்கு ஏற்ப இருவரோ மூவரோ புல்கொண்டு தேய்ப்பார். பலரோ அறுத்தபோன இழைகளைத் திரித்துவருவர்.

பாவு போடுவதில் இதுதான் சரியான முறை. இழையிலே பிசிர் இருக்குமாயின், அது இழையுடன் இழைத்த கிடப்பதும், புல்லுக்கொண்டு தேய்க்கும் பொழுது பிசிர் அழுங்கி இழையுடன் இழைத்த கொள்ளும். துலே சுய்கையப்போல் கெட்டியாகவும்மிருது வாகவும் ஆகும். இதனால், செய் பிக்க சுலபமாய் இருக்கும். கீண்ட அனுபவம் இருந்தால் தான் அப்படிச் செய் முடியும். சுதசுதுப்புள்ள வாகிபடுருவன் தான் தோறும் மூன்று மணி நேரம் ஒரு திபுணரிடம் பழி வரின், வழி நன்றாகத் தெரிந்து கிடும். அப்பால் அங் வர்ப்பன் வேறு இருவரின் சகாயம் கொண்டு, திபுணரின் உதவியின்றிப் பாவு போட்டு கிடவாம். சுத சுதுப்பு அங்வளவு இல்லாதவர்களுக்கு ௧ அங்குத 6 மாதம்

பிடிக்கும். கோளம் முதலியவற்றைக் கொண்டு கூழ் செய்து பாவு தோய்த்ததும் மேற் சொல்லிய படிதான். ஆனால், ஒரு விஷயம். கோதுமைக் கனழப் போல் அக்கூழ் அவ்வளவு நேர்த்தியாக இராது. ஆதலின் அதிகக் கூழ் பிடிக்கும். கோதுமை மாவை நீர் கலந்து காய்ச்சிக் கழுாக்குமுன் இரண்டுதினம் நீரில் ஊறவைத் திருக்கவேண்டு மென்று சிலர் சொல்லுகின்றனர். இப்படிச் செய்வதனால், அம்மாவின் பசைக் குணம் அதிகரிக்கெதாம்.

அரிசி:—அரிசிக்கஞ்சி தயாரிக்கும் முறை பின் வருமாறு:—

இது இன்னும் கூடியும், சாதாரணமாக சமைக்கும்படி எவ்வளவு உகைநீர் வைப்போமோ அதைவிட அதிக நீர்சலந்து நன்றாகக் காய்ச்சவேண்டும். அப்படியே அது 12 முதல் 24 மணிநேரம் இருக்கவேண்டும். பின்பு அதை வடிக்கட்டவேண்டும். அவசியமாகத் தண்ணீர் ஊற்றிக் கொள்ளலாம். வடிக்கட்டின கனழ இன்னும் குழம்பாகி, அப்பால் விதாசாரப்படி வன்னைப் கலக்கவேண்டும்.

பாவுக்கு ஒருவகைக்கெட்டி ஏற்படுவதோடு, நேர்த்தியான மென்மையும் உண்டாவதால், கோதுமைவை விட அரிசியையே உபயோகிப்பது முன்நி. பாவுக்காகும் நூல் களைக் குஞ்சுத்தெரிந்து கழற்றி எல்லாவற்றையும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கவேண்டும். பின்பு, அதை

ஒன்றுசேரமடித்தது, மண்ணினாலோ உலோகத்தினாலோ ஆகிய பாண்டத்தினிட்டு, தால்முழுவுதும் அமுங்குமாறு நீர் ஊற்றி, இரண்டு காலாவதும் நன்றாகத் தலைவக்க வேண்டும். இரண்டு அல்லது மூன்றுநிசம் அப்படியே வைத்திருக்கவேண்டும். அக்காலையிலே நான்தோறும் இருமுறை கள்ளிவிட்டு ஒரு குச்சி கொண்டு தட்டவேண்டும். இப்படித் தட்டினாலொழிய தால் தலைவராது. நன்றாகவேயில் ஊறுமற் போனால், கழைக் கிரகெக்காது; கிரகெக்காமற் போனால், கஞ்சியில் நன்றாகத் தலைவராது. கஞ்சியிலே ஒரு வகைப் பிசின் தன்மை வுண்டு. மேற் சொல்லியபடி நன்கு ஊறவைத்துக் காய்க் கினால் தான், பிசின் தன்மை போகும். இப்பாதிபி செய்தாலொழியக் கஞ்சியிலே நன்கு தலைவத்துக் கஞ்சியை இழுத்துக் கொள்ளாது.

இரண்டு மூன்று நிசம் சுழித்த தால் நன்கு தலைவத்து வாரியதும், ஒரு முங்கிலின் கிழலில் தால் குஞ்சுக்களைத் தணித்தனி உலர வைக்கவேண்டும். நன்றாக அது உலருமுன், இரண்டு மூன்று முறை அதை எடுத்த உதறினால்தான் தால் ஒன்றோடொன்று ஒட்டிக் கொள்ளாதிருக்கும். மேற்கண்டவாறு உலரு முன், வடித்த கஞ்சியைச் சென்னை செவுகாரர் துமின் மீது ஊற்றுவர். இதனால் தால் கெடிக் படுவதோடு, தலைப் பாவு பேரெம் பொழுதும் சுற்றும் பொழுதும் அதிகமாக அது அறுந்த போவதில்லை.

கஞ்சி தோய்ப்பதில் மற்கொரு முறை யாதெனில், குஞ்சம் அல்லது சிப்பமாகக்கஞ்சி போடுவதாகும். கஞ்சி போட்டுப் புல் கொண்டு தேய்ப்பதைப் போல் அங்ஙனவு திறமையாக இல்லாதிருப்பினும், சரிவாகக் கஞ்சி போட்டால் பாவாய் வீடும். நூலுக்குஞ்சம் குஞ்சமாக எடுத்து, மேற் சொல்லியபடி அரிசி அல்லது கோதுமைக்கஞ்சி யில் களைத்துப் பதம் பண்ணுவர். இம்மாதிரி தயாரான பாவு நெசவுக்குத் தகுதியாகவிருக்கும். சாதாரணமான பசை கொண்டு அம்மாதிரி பாவு தோய்த்துப் பார்த் தோம். கோடை காலத்திலே சரிவாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனால் மாரிகாலத்திலே நூல் ஈரமாக இருக்கும்.

29. கைராட்டினம்.

அல்லாம், கீழ் வங்காளம், முதலிய இடங்களில் காந்தி வற்றுப் பிரயாணம் செய்தார். அப்போது அவ்விடங்களில் உபயோகித்துவரும் கைராட்டினங்களைப் பார்த்தார். அவை பாவுப்பத்பல விஷயங்களில், குந்தமுள்ளவைகளாகக் காணப்பட்டன வென்று கூறினார். இதே யாதிரிதான் பிற மாகாணங்களும். ஆகையால், சத்தியாக்ரேச ஆசிரமத்திலுள்ள சக்கரத் தான், சரியான சக்கரமென்று கருதி அதன் உருவப்படமும், அமைப்பும், துணுக்குவிசையுடன் அதன் உபயோகங்களையும் கீழே கூறுகின்றோம்.

1. குறிப்பிட்ட சக்கரத்தின் கீழ் பின்பாகமானது 1 அடி 1 அங்குலம் கீளம்; 2 அங்குலம் அகலம், 3 அங்குலம் உயரம். 2. குறிப்பிட்டிருள்ள முன்பக்கத்து அடிப் பாகம், 1 அங்குலம் கீளம்; 4 அங்குலம் அகலம், 3 அங்குலம் உயரம். இவ்விரண்டையும் சேர்த்தும், 3. குறிப்பிட்ட கீண்டதுண்டம் (இருபுறசந்திகளும் சேர்த்து) 1 அடிகீளம், 3 அங்குலம், அகலம், 2 அங்குலம், உயரம்,

பின்புறக் கீழ்க்கட்டையில் நாட்டப் பட்டிருக்கும் 4. குறிப்பிட்ட இரண்டு பெரிய மாத் துண்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் சந்தியும் சேர்த்து, 1 அடி 6 அங்குலம் கீளம் 2 அங்குல அகலம், 3 அங்குல அகலம். இவ்விருந்தும் பக்கங்களும், 1 அங்குல இடை விட்டி நாட்டப்பட்டுள்ளது. மேலிருந்து 2 அங்குல தூரத்தில் அத்தம்பங்களில், இரண்டு துளைகளுண்டு. இருசு நங்குதடைபின்னி சுழல, மெல்லிய இருப்புத் தகடாலாய உருளைவாய் கவிரும்புகின்றன. அவ்விருதுளைகளில், அதன் மேற்புறம் திறந்த வெளிப்பாய் விடப்பட்டுள்ளது. அத்துளைகளுக்கு 1 அங்குல உயரத்தில் வெளிப் புறத்தினின்றும் உட்கால்வான துவாரங்கள் இருக்கின்றன. அதன் மூலைய் இருப்பு உருளைவாய்களுக்கு, சலபமா ப்ளண்ணைய வற்றலாம்.

நாட்டினத்தின் முன்பக்கத்தில் 5. குறிப்பிட்ட இரு பெரிய வந்தப்பங்களும், சந்திகளுடன் 1 அங்குல கீளம், 1 1/2 அங்குல அகலம், 1 1/2 அங்குல அகலம், இவ்விரண்டிலும் மேலிருந்து 4 அங்குலத்தின் கீழ் தோல் காதுகள் நாட்டத் துளைகள் இருக்கின்றன. அத்தோல் காதுகளின்

தான் வாகியை ஏற்றுக்கொண்டது. இவ்விரும்பு மதம்பக்கத்திலும், 3 அங்குலம் இடைவெளியிலிட்டு நிிற்கின்றன. இவைகளிலிடையே, அதே கனத்தில், நெடுங் கட்டையிலிருந்து 2 அங்குல உயரத்தில், இவைகளிரண்டையுஞ் சேர்க்கும் குறுக்குச் சுட்டிமொன்று உண்டி. இச்சுட்டத்தில், 3 அங்குல இடை விலிட்டு நாட்டிய இருகுச்சுகளே, நாட்டினத்துக்கும் வகிக்கும் ஒரே 'மாலை' என்கிற கயிற்றை, அங்கு மிக்குமாக நகராத வண்ணம், நடத்தும் கருவிகள்.

முன் பக்கத்தில் நாட்டியுள்ள சிறிய மதம்பக்கள் இரண்டினில், இடதுபக்கத்தில் 6 குறிப்பிட்ட மத்தெரு மதம்பமும், அதனோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்படியிய மதம்பத்துள்ளும் ஒரு துளை யுண்டு. மெல்லிய வாகி போடுவதானால், அதற்கெனத் தேவைவாயிருக்கும் நேரல் காலைப் பொருத்ததற்கே இத்துணையை அளமத்தது.

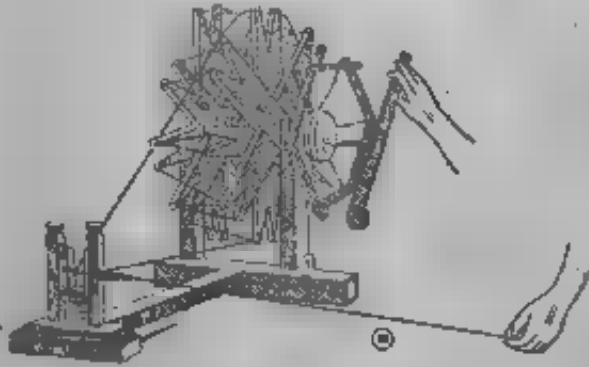
வட்டைகள் என்று கூறும் 7. குறிப்பிட்ட 8 சுட்டங்கள், ஒவ்வொன்றும், 2 அடி நீளம்; 4 அங்குல அகலம்; 3 அங்குல அகலம். வட்டைகளினத்தும், இரு முனைகளோடு தோன்றும்வண்ணம் இடை வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சுட்டங்கள் 8-ம் பக்கத்துக்கு 4 துகப் பிரித்து அள்ளாக்கினையும் இரண்டு ஜதைகளாக இணைத்து மத்தியகட்டையின் இருமருங்கிலும் பொருத்தியுள்ளது. 8. குறிப்பிட்ட சக்கரத்தின் மத்திய சுட்டை 4½ அங்குல நீளம் 4 அங்குல குறுக்கையு. இதனால்

தழைத்திருக்கும்படிரும்புகம்பியே இருக. அதன்
கீளம் 19 அங்குலம்; குறுக்கவடி 1½ அங்குலம்.
பிடிப்பு உறுதியாய் இருப்பதற்காக கைப் பிடியின்
சுப்பத்தில், இவ்விருகை சுறுசுறுப்பாகக்கொடுக்கிறது.
சக்கரம் இவ்வகையோடு கழுறுமப்போது, நாட்டப்பட்டின்
இருகம்பங்கிலிதும் உயராதவாறு இரண்டு மா உருளை
கன் 'இக்கி' போல், போடப்பட்டுள்ளன. ராட்டினத்தின்
கைப்பிடி 1½ அடி கீளம்; 2. அங்குலம் அகலம். 2 அக்
குல கனம், மாத்தால் செய்தது.

சக்கரத்திற்கும் கைப்பிடிக்கு மிடையே 9, குறுப்
பிட்ட பலகை பொன்று 1 அங்குல கனத்தில் 6 அங்குல
சுதா அடியுள்ளதாய் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்
பலகையின் பின்பக்கமாக 6 துண்டிக் கப்பிகள் துணி
யால் வைக்கப்பட்டு, வெளிப்புறமாக கீளம், வளைந்து,
மேத்தத்தில் 6 அடி சுற்றளவைத் தருகின்றன. இது
வே திரு வட்டமாகும். இதற்கு நேராகக் கீழ் அடிக்
கட்டையில், இருப்பு வளையமொன்றிருக்கிறது. தூசை
கண்டிலிருந்தே இவ்வட்டத்தில் எடுக்கும்போது,
ஒழுங்காக தூசை கிடுவதற்கு அமைத்ததில்வளையம்,
ராட்டினத்தின் முன்பக்கத்த ஸ்தம்பங்களில், 3 குறுப்
பிட்ட ஸ்தம்பத்தின் போக்கைத் தழுவி, முகவிலை
செய்த இரு மேல்விய ஊசிகள் இருக்கின்றன. தூற்
கண்டையை, ஊசியிலிருந்து வெளிப்படுத்திய பிறகு,
தூசைத் திருவட்டத்தில் எடுக்கவேண்டியதால் அதனைப்
பிடித்துக் கொள்வதற்காக அவ்விரு முகவிலைகளும்

அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. ஊழியினருட்கே நேராக
தூலை எய்க்கும் போது தூல் முனைவைக் கைப்பிடி-
பக்கமாக இடது கையால் மற்று வர்த்து வலது கையால்
ராட்டிவைத்துச் சுற்ற வேண்டும்.

10 குறிப்பிட்ட இடமே துற்பவாநிருப்பிடம்.

மதுரைத் திருக்காந்தியின் சரித்திரம்.

உலகிலே ஒப்புயர்வற்ற மகா புருஷ னெனவும், பூர்வாரத பூஷண மெனவும் பெரியோர்களால் கொண் டாடப்படும் இப்பெருமானது சரித்திரத்தையும் அரும் பெருங் குணங்களையும் உயர்ந்த சிலத்தையும் ஒப்புயர் வற்ற தன்னைப் பரித்தியாகத்தையும் அறிய விரும்பும் தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் இத்துல் செந்த கருவி யாகும். குழந்தைப்பருவமுதல் இன்றளவும் மகாத்மா கின் வாழ்வில் நேர்ந்துள்ள சம்பவங்கள் எல்லாம் அழ கான தமிழ் நடையில் பாலகும் படித்தறியும் வண்ணம் விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளன. கிலே அனாபி.

இந்தியாவும் சுய ஆட்சியும்

தேச ராஜ்ய சரித்திர தூல்.

“இந்தியாவும் சுய ஆட்சியும்” என்ற புத்தகம் சுமார் 360-பக்கங்கள் கொண்டது. இப்புத்தகத்திற்கு திருமலிசை முனித்திரராகிய டாக்டர் சுப்பிரமணிய ஸ்வாமிநாதர் அரிய முகவுரை எழுதியிருக்கின்றனர். இந்தியா, பண்டையகாலத்து அடைந்திருந்த பெருமையும், ஆங்கி லேயர் இந்தியாவுக்கு விவாபார விஷயமாக எவ்வளம் வந்தன ரென்பதும், அன்னார் கைத்தொழில் சம்பந்த மாக அதுசரித்துவந்த முறையினால் இந்தியா பமும் தன் பழமும், இந்தியாவைப் பற்றிப் பிரிட்டிஷ் சுலான்மென் டர் அவ்வப் பொழுது கொடுத்த உறுதி மொழிகள் நிறைவேற்றப்படாமையும், சுய ஆட்சித் திளர்க்கி இந் தியாவில் தோன்றிய விதமும், 1917-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் 20-ந் தேதி மிஸ்டர் மான்டேரு பார்லி மெண்டில் வெளிப்படுத்திய அறிக்கையைப் பற்றியும், 1918-ம் வருஷ இறுதியில் நடந்த டில்லித் காங்கிரஸ் கூடவடிக்கைகளுள், பிறவும் விளக்கமாக இர்துறில் கூற ப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்கில மறியாத் தமிழர் ஒவ் வுணைக் கம்பெனி, 39, தம்புசெட்டித் தெரு, சென்னை.

வெருவரும், இவ்வரிய தலை வாழ்க்க வேண்டுமென்ற
நாம் வற்புறுத்துகிறோம். இந்திய அரசியல் விஷயங்கள்
யாவும் இந்த ஒரு துறையில் அழகாகத் தொகுத்துக்
காட்டியிருப்பது பெரிதும் பாராட்டத்தக்கது. இத்தலை
வெளிப்படுத்திய வருக்குத் தமிழகமென்றும் கடமைப்
பட்டிருக்கின்ற தென்று நாம் கூறுவது மிகையாகாது.
இத்தலை உயர்ந்த கடிதத்தில் எங்கு அச்சிடப்பட்டிரு
க்கின்றது. இதன் விலை ரூபாய் 1-8-0.— தேசபக்
தன் மதிப்புரை.

ஒத்துழையாமை ஏன் ?

இப்பொழுது தேசமெங்கும் தெய்விக ஆவேசத்
துடன் வேண்டியிருக்கும் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின்
விருத்தாந்தத்தை ஆதீயோடந்தமாய் ஒரு கோர்வை
யாக அறிய விரும்புவோருக்கு உற்றதாய், ஒத்துழை
யாமையே சுய ராஜ்ய வாழ்வுக்கும் சுய மதிப்புக்கு
ஒப்பற்ற சாதனம் என்பதும், அதன் உள்நுழை தத்
துவங்கள் இன்ன வென்பது, செம்பாசமான தமிழ் நாட்
யில் நன்கு விளக்கிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. ஒத்துழை
யாமை விஷயமாக “மகாத்மா காந்தி” செய்துள்ள
அறிய பிரசங்கங்கள் பலவும் டீசிக்கப்பட்டுள்ளன.

விலை ரூ 0—8—0

ஒத்துழையாமை

இதர தேசங்கள் வெற்றி பெற்ற விவரம்

ஒத்துழையாமை என்னும் தெய்விக இயக்கத்தின்
விசேஷத்தை உபத்தானராத சின், இந்த இயக்கத்தை
மேற்கொண்டு அதிசாரி வர்க்கக் கோட்டைபைத் தகர்
ந்த சுயராஜ்யக் கொடி காட்ட முடியுமா வென்று
சந்தேசப்படுகின்றனர். அத்தகையோரும்சரி, பிறரும்
சரி, அங் வியக்கத்தின் விசேஷத்தை அறிய வேண்டி,
கணெடி கம்பனி, 39, தம்புசெட்டித் தெரு, சென்னை.

ஹங்கேரி தேசம் அங்கிபக்கத்தைச் சாதனமாக
கொண்டு, ஆக்ஷியாவின் ஆதிக்கத்தைப் போக்கி, க்
ராஜ்ய வாழ்வு பெற்ற கிருத்தாத்திரும், ஐப்பாசிய
சொல்ல வெவண்ணாக கொடுப்பாடியற்றியும் கொரியாவ
குடிவரகக்கொடிநாட்டிம் கிவரமும், இந்நூலிலே எவ்
இனிய தமிழ் நாடசில் கிறவரும் கிறழியரும் உண்
பாறு கடுக்கச் சொல்லி விளங்கக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இதன் கிலை அணை 0—3—

இந்திபாவுக்கு, ஸ்வாதீனம் அதன் அவசரம்

பரிபூரணமான ஸ்வதந்திரம் உடனே பெற்றாலன்
பாரத மக்கள் பண்புடன் வாழ முடியாதென்று ப்
சுத்த ஆத்துபாசாகும் ஆன்ட்ருஸ் எழுதியுள்ள கிலை
சத்தின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு, பிரிட்டிஷ் ஆட்
யினால் இந்திய மகா ஜனங்கள் பரம கீனதிகை படை
லாயின கொண்டு, இதை இந்தியர் உணர்ந்து, ஒத்ததை
லாமையை மேற்கொள்ளின் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியி
அடிப் படை அற்றுப் போகு மென்றும், ஆங்கி
மேதாவி ஸீலி முன்னமேயே கூறி இருப்பதை ஆன்
ருஸ் எடுத்துக் காட்டி, சுயராஜ்ய வாழ்வுக்கு ஒப்பந்
சாதனம் ஒத்துழையாமை தர்மமே யென கிளக்
கொல்லி பிடுக்கினார். ஸ்ரீ பாரத மாதாவின் நவரத்
மாலை யென்னும் அரிய ஒன்பது பாக்களும் அட்
புகண்டது. இந்நூலின் கிலை அணை 0—4—0.

சிலப்பதிகாரக் கதை.

செந்தமிழ்ப் பெருங்காப்பியம் ஐந்திதன் ஒன்று
கிளக்கும் சிலப்பதிகாரம் என்னும் பழையதால் கா
சிப்பூம் பட்டினத்து வணிகனாகிய “கோவலன்” அவ்
மலையின் “கண்ணகி” என்னும் மிவர்கள் சரித்திரத்தை
கண்ணக் கம்பெனி, 30, தம்புசெட்டித் தெரு, சென்னை

நிலித்துக் கடும் அழுவிய தானாகும். அரசர் தமது நிலையில் சிறிது தவறினும் உலர் வாழா ரென்பதையும், சிறப்புடைய மகனினர மக்களையன்றித் தேவரும் முனி யாரும் கைதொழுது தேத்துவ ரென்பதையும், மூன்றன் செய்த இருக்கிணையும் செய்த முறையே செய்தோகை யடிவந்து மின்னர் உருக்கொண்டு நின்ற துருங்கிக்கு இரன்பதையும்; யாவரு மறித்தல்பக் அருதி, கதை உறு துறத்தானே, இம்முன்று உண்மைகளும் சிலம்பு காரண் மாகப் பெறப்படுதலின் இந்துற்றுச் சிலப்பதிகார மென்று பெயரிட்டனர். ௧. பரராமைவர் அவர்கள் இயற்றியது. கு. 1—0—0.

பரத நாட்டின் நிலைமை

பொன்னினையும் பூமிநிலையும்; சுற்பக காடெனவும் புழுப்பெற்று பலவுகை வற்றழும் இயற்கையளமுங் காய்ந்த கம் காடு இக்காலத்திலே சீரும் சிறப்புமற்று பரிசரசத்துக் கிடையக்கிடந்து ஒரு புறமிருக்க, உலக னைத்திற்கும் உணவளித்த கம்மலர் படுக்க வகையின்றி யும் உலரிஞ் வேகலின்றியும் உக்குரலிசம்பாடியான நிலைமை கோத்திருக்கிறது. இத்தகைய இழி நிலைமைக் குக் காரணம் யாதென்பதற்குள்ள விவரங்களை யும், இழிநிலையை நீக்கி, முன்போல் உயர்பதம்பெற்று ஒப் புயல்வற்று வாழ்வதற்கான வந்தினை யும், இச் சிது துறவிலே பரக்கக் காணலாம். ராஜ்ய விஷயத்தில் உயர் நிலைமை பெய்துமுன், செல்வநிலையில் உயர்நிலை நாய்த முனைபவென்றும், அதன் தேசச்செல்வ நிலை யை கம் சிறுவரும் சிறுமியரும் ஐன் சமூகத்தினரும் கண்குணர்ந்து, தேசத் தொழிலை விருத்தி செய்து, வியாபாரத்தைப் பெருக்கி செல்வச் சிறப்புற்று கை வாழ்வு வாழ்வுதற்கான காரியங்களில் முனைவென் னென்பதே இந்துவின் கோக்கமாகும். கு. 1—0—0.

ஒணைந் கம்பெனி, 33, தம்புசெட்டித் தெரு, சென்னை